

Rada
Evropské unie

Brusel 31. ledna 2017
(OR. en)

5766/17

**Interinstitucionální spis:
2013/0255 (APP)**

LIMITE

**EPPO 5
EUROJUST 14
CATS 10
FIN 52
COPEN 21
GAF 6
CSC 30**

POZNÁMKA K BODU „A“

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Rada
Předmět:	Návrh nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce – návrh nařízení

Delegace naleznou v příloze stabilizované znění návrhu nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.

Návrh
NAŘÍZENÍ RADY
o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce

Vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská unie si stanovila za cíl vytvořit prostor svobody, bezpečnosti a práva.
- (2) Možnost zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce (dále též „úřad“) předpokládá Smlouva o fungování Evropské unie (SFEU) v hlavě týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva.
- (3) Unie i členské státy mají povinnost chránit finanční zájmy Unie před trestnými činy, které každoročně vedou ke značným finančním škodám. Přesto nejsou tyto trestné činy v současné době vždy dostatečně vyšetřovány a stíhány vnitrostátními orgány trestního soudnictví.
- (4) Podle článku 86 SFEU by Úřad evropského veřejného žalobce měl být vytvořen z Eurojustu. To znamená, že toto nařízení by mělo stanovit úzký vztah mezi nimi založený na vzájemné spolupráci.
- (5) Smlouva stanoví, že věcná příslušnost Úřadu evropského veřejného žalobce je omezena na trestné činy, které poškozují nebo ohrožují finanční zájmy Unie v souladu s tímto nařízením. Úkolem Úřadu evropského veřejného žalobce by tedy mělo být vyšetřování, stíhání a předvádění před soud pachatelů trestných činů proti finančním zájmům Unie, přičemž tyto trestné činy jsou vymezeny ve směrnici 2017/xx/EU, jakož i trestných činů s nimi neoddělitelně spjatých. Jakékoli rozšíření této příslušnosti o závažné trestné činy s přeshraničním rozměrem vyžaduje jednomyslné rozhodnutí Evropské rady.

(6) V souladu se zásadou subsidiarity může být boj proti trestným činům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie lépe veden na úrovni Unie z důvodu jeho rozsahu a účinků. Současná situace, kdy je trestní stíhání trestných činů proti finančním zájmům Unie výhradně v rukou orgánů členských států, tento cíl ne vždy dostatečně plní. Jelikož cílů tohoto nařízení, tj. posílit boj proti trestným činům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie zřízením Úřadu evropského veřejného žalobce, nelze dosáhnout pouze na úrovni členských států vzhledem k nejednotnosti stíhání trestných činů spáchaných proti finančním zájmům Unie na vnitrostátní úrovni a lze jich lépe dosáhnout na úrovni Unie, protože Úřad evropského veřejného žalobce bude příslušný pro stíhání těchto trestných činů, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii.

(7) Toto nařízení stanoví systém sdílené pravomoci mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a vnitrostátními orgány při boji proti trestným činům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie, a to na základě evokačního práva Úřadu evropského veřejného žalobce.

(8) V souladu se zásadou proporcionality podle čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii toto nařízení nepřekračuje to, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů, a zajišťuje co nejmenší narušení právních řádů a institucionálních struktur členských států.

(9) S ohledem na zásadu loajální spolupráce by se Úřad evropského veřejného žalobce a příslušné vnitrostátní orgány měly vzájemně podporovat a informovat s cílem účinně bojovat proti trestným činům spadajícím do pravomoci úřadu.

(10) Tímto nařízením nejsou dotčeny vnitrostátní systémy členských států, pokud jde o způsob, jakým je organizováno vyšetřování trestné činnosti.

(11) Jelikož Úřad evropského veřejného žalobce bude mít pravomoc vyšetřovat a stíhat, měly by být stanoveny institucionální záruky, které zajistí jeho nezávislost a odpovědnost vůči orgánům Unie.

(12) Úřad evropského veřejného žalobce by měl jednat v zájmu Unie jako celku a neměl by vyžadovat ani přijímat pokyny od žádné osoby, která není zaměstnancem úřadu.

(13) Nezávislost Úřadu evropského veřejného žalobce a pravomoci, které mu jsou tímto nařízením svěřeny, doplňuje přísně vymezená povinnost odpovídat se. Evropský nejvyšší žalobce plně odpovídá za plnění svých povinností vedoucího Úřadu evropského veřejného žalobce a v této funkci má za svou všeobecnou činnost obecnou institucionální odpovědnost vůči Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Jakýkoli z těchto orgánů tak může podat za určitých okolností, včetně případů vážného pochybení, Soudnímu dvoru Evropské unie návrh na jeho odvolání. Stejný postup by se měl uplatnit na propouštění evropských žalobců.

(14) Úřad evropského veřejného žalobce by měl vydávat veřejnou výroční zprávu o své obecné činnosti, která by měla obsahovat přinejmenším statistické údaje o práci úřadu.

(15) Organizační struktura Úřadu evropského veřejného žalobce by měla umožňovat rychlé a účinné rozhodování při vyšetřování a stíhání trestných činů bez ohledu na to, zda se dotýkají jednoho nebo několika členských států. Jeho struktura by měla rovněž zajišťovat, aby byly v úřadu zastoupeny všechny vnitrostátní právní systémy a tradice zúčastněných členských států a aby žalobci, kteří znají jednotlivé právní systémy, v zásadě vedli vyšetřování a stíhání ve svých příslušných členských státech.

(16) V zájmu výše uvedeného by Úřad evropského veřejného žalobce měl být nedělitelným subjektem Unie fungujícím jako jeden úřad. Centrální úroveň zahrnuje pozici evropského nejvyššího žalobce, jenž stojí v čele celého úřadu i kolegia evropských žalobců, stálé komory a evropské žalobce. Decentralizovanou úroveň představují evropské pověření žalobci nacházející se v členských státech.

(17) Kromě toho, aby se zajistila jednotnost činnosti Úřadu evropského veřejného žalobce, a tedy rovnocenná ochrana finančních zájmů Unie, měla by jeho organizační struktura a vnitřní proces rozhodování umožňovat centrálnímu úřadu, aby sledoval a řídil všechna vyšetřování a stíhání vedená evropskými pověřenými žalobci a dohlížel na ně.

(18) V tomto nařízení jsou pojmy „obecný dohled“ „sledování a řízení“ a „dohled“ používány k popsání různých kontrolních činností Úřadu evropského veřejného žalobce. Pojem „obecný dohled“ je třeba chápat jako obecnou správu činností úřadu, při níž jsou pokyny udělovány pouze ohledně záležitostí s horizontálním významem pro úřad. Pod pojmy „sledování a řízení“ je třeba rozumět pravomoci sledovat a řídit jednotlivá vyšetřování a stíhání. „Dohled“ by měl být chápán jako bližší a soustavný dohled nad vyšetřováním a stíháním, včetně případné možnosti zasáhnout a dát pokyn ohledně otázek vyšetřování a stíhání.

(19) Kolegium by mělo přijímat rozhodnutí o strategických otázkách, mimo jiné pokud jde o stanovení priorit úřadu a jeho politiky v oblasti vyšetřování a stíhání, jakož i o obecných otázkách vyplývajících z konkrétních případů, například ohledně uplatňování nařízení, řádného provádění politiky úřadu v oblasti vyšetřování a stíhání či principiálních otázek nebo otázek značného významu pro vypracování soudržné politiky úřadu v oblasti vyšetřování a stíhání. Rozhodnutí kolegia o obecných otázkách by se neměla dotýkat povinnosti vést vyšetřování a stíhání podle tohoto nařízení a vnitrostátního práva. Kolegium by mělo vyvíjet maximální úsilí k přijímání rozhodnutí na základě konsensu. Pokud není možno takového konsensu dosáhnout, měla by se rozhodnutí přijímat hlasováním.

(20) Stálé komory by měly sledovat a řídit vyšetřování a zajišťovat soudržnost činností úřadu. Složení stálých komor by mělo být stanoveno v souladu s jednacím řádem, který by měl mimo jiné umožnit, aby byl některý evropský žalobce členem více než jedné stálé komory, je-li to vhodné k tomu, aby se v co největší míře zajistila rovnoměrná pracovní zátěž jednotlivých evropských žalobců.

(21) Stálým komorám by měl předsedat evropský nejvyšší žalobce, jeden z jeho zástupců, nebo evropský žalobce, v souladu se zásadami stanovenými v jednacím řádu.

(22) Přidělování případů jednotlivým stálým komorám by mělo být založeno na systému náhodného rozdělování, aby se v co největší míře zajistilo rovnoměrné rozložení pracovní zátěže. Na základě rozhodnutí evropského nejvyššího žalobce by měly být umožněny odchylky od této zásady v zájmu zajištění řádného a účinného fungování úřadu.

(24) Do kolegia by měl být jmenován jeden evropský žalobce z každého členského státu. Evropští žalobci by jménem příslušné stálé komory měli v zásadě dohlížet na vyšetřování a stíhání vedená evropskými pověřenými žalobci v jejich členském státě původu. Měli by zastávat úlohu prostředníků mezi centrálním úřadem a decentralizovanou úrovní v jejich členských státech, a usnadňovat tak fungování úřadu coby jednoho subjektu. Dohlížející evropský žalobce by měl rovněž kontrolovat, zda všechny pokyny splňují vnitrostátní právo, a informovat stálou komoru, pokud tomu tak není.

(24a) Z důvodu pracovní zátěže spojené s vysokým počtem vyšetřování a stíhání v daném členském státě by evropský žalobce měl mít možnost požádat, aby dohled nad určitými vyšetřováními a stíháními v jeho členském státě původu byl výjimečně svěřen jiným evropským žalobcům. Rozhodnutí by mělo být přijato evropským nejvyšším žalobcem se souhlasem evropského žalobce, který by dotčené případy převzal. Kritéria pro taková rozhodnutí by měla být stanovena v jednacím řádu a měla by zahrnovat podmínku, že evropský žalobce, který případy převezme, bude mít dostatečné znalosti jazyka a právního systému dotčeného členského státu.

(25) Vyšetřování Úřadu evropského veřejného žalobce by měli v zásadě provádět evropští pověřeni žalobci v členských státech. Ti by tak měli činit v souladu s tímto nařízením, a pokud jde o záležitosti nepodléhající tomuto nařízení, v souladu s vnitrostátním právem. Evropští pověřeni žalobci by měli plnit své úkoly pod dohledem dohlízejícího evropského žalobce a na základě řízení a pokynů příslušné stálé komory. V případě, že vnitrostátní právní předpisy členského státu stanoví vnitřní přezkum některých úkonů v rámci vnitrostátní struktury státního zastupitelství, měl by přezkum takových rozhodnutí evropského pověřeného žalobce spadat do pravomocí dohlízejícího evropského žalobce v oblasti dohledu v souladu s jednacím řádem. V takových případech by členské státy neměly mít povinnost stanovit přezkum ze strany vnitrostátních soudů, aniž je dotčen článek 19 Smlouvy o Evropské unii a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie.

(26) Úloha žalobce před příslušnými soudy se použije až do okamžiku ukončení řízení, čímž se má na mysli pravomocné rozhodnutí o tom, zda podezřelá nebo obviněná osoba uvedený trestný čin spáchala, včetně případného odsouzení a rozhodnutí o právních krocích nebo opravných prostředcích dostupných do doby, než uvedené rozhodnutí nabude konečné platnosti.

(27) Evropští pověřeni žalobci by měli být nedílnou součástí Úřadu evropského veřejného žalobce a v této souvislosti by při vyšetřování a stíhání trestných činů spadajících pod pravomoc úřadu měli jednat na území svých členských států výlučně z pověření tohoto úřadu a jeho jménem. To znamená, že podle tohoto nařízení by jim mělo být zaručeno funkčně a právně nezávislé postavení, které se liší od jakéhokoli postavení podle vnitrostátního práva.

(28) Bez ohledu na zvláštní postavení podle tohoto nařízení by evropští pověřeni žalobci během svého funkčního období měli být rovněž členy státního zastupitelství svého členského státu, konkrétně státními zástupci nebo soudci, a jejich členský stát by jim měl udělit přinejmenším stejné pravomoci jako vnitrostátním žalobcům.

(29) Evropští pověřeni žalobci by měli mít povinnost řídit se pokyny stálých komor a evropských žalobců. Jestliže se evropský pověřený žalobce domnívá, že by na základě určitého pokynu musel přijmout opatření, která by nebyla v souladu s vnitrostátním právem, měl by požádat evropského nejvyššího žalobce o přezkum dotčeného rozhodnutí.

(30) Evropský pověřený žalobce projednávající určitý případ by měl dohlížejícímu evropskému žalobci a příslušné stálé komoře oznámit jakýkoli významný vývoj v dané záležitosti, jako je přijetí vyšetřovacích opatření nebo změn seznamu podezřelých osob.

(31) Stálé komory by v zájmu zajištění jednotné politiky v oblasti vyšetřování a stíhání měly v určitých fázích řízení úřadu vykonávat svou rozhodovací pravomoc. Tato rozhodnutí by měly přijímat na základě návrhu rozhodnutí předloženého evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává. Nicméně ve výjimečných případech by stálá komora měla mít možnost přijmout rozhodnutí bez návrhu rozhodnutí evropského pověřeného žalobce, který případ projednává. V takových případech může takový návrh rozhodnutí předložit dohlížející evropský žalobce.

(32) Stálá komora by měla mít možnost delegovat svou rozhodovací pravomoc na dohlížejícího evropského žalobce v případech, kdy se nejedná o závažný trestný čin nebo kdy řízení není složité. Při vyhodnocování stupně závažnosti trestného činu je třeba zejména zohlednit dopad na úrovni Unie.

(33) V jednacím řádu by měl být stanoven mechanismus zastupování evropských žalobců. Mechanismus zastupování by měl být použit v případech, kdy evropský žalobce není krátkodobě schopen plnit své úkoly, například z důvodu nepřítomnosti.

(34) Evropského žalobce by kromě toho měl zastoupit jeden z evropských pověřených žalobců z jeho členského státu v případě, že evropský žalobce odstoupí, je propuštěn nebo z jakéhokoli jiného důvodu opustí svou pozici, například kvůli dlouhodobé nemoci. Doba zastupování by měla být omezena na maximálně tři měsíce. Možnost prodloužit tuto dobu, dokud nebude daný evropský žalobce nahrazen nebo se nevrátí, by měla být ponechána na uvážení kolegia, považuje-li to za nezbytné s ohledem na pracovní zátěž úřadu a délku absence. Evropský pověřený žalobce zastupující evropského žalobce by po dobu tohoto zastupování již neměl být odpovědný za vyšetřování a stíhání, která vedl z funkce evropského pověřeného žalobce nebo jako vnitrostátní žalobce. Pokud jde o řízení Úřadu evropského veřejného žalobce, která vedl evropský pověřený žalobce zastupující evropského žalobce, měla by se uplatnit pravidla úřadu týkající se předávání.

(35) Postup jmenování evropského nejvyššího žalobce a evropských žalobců by měl zajistit jejich nezávislost. Jejich legitimita by se měla zakládat na orgánech Unie zapojených do postupu jmenování. Kolegium by mělo jmenovat z řad svých členů zástupce evropského nejvyššího žalobce.

(36) Výběrová komise by měla vypracovat užší seznam způsobilých kandidátů na pozici evropského nejvyššího žalobce. Pravomoc stanovit pravidla fungování této komise a jmenovat její členy by měla být svěřena Radě na návrh Komise. Tato prováděcí pravomoc odráží zvláštní pravomoci svěřené Radě podle článku 86 Smlouvy, jakož i specifickou povahu Úřadu evropského veřejného žalobce, který zůstává pevně začleněn do vnitrostátních právních struktur a zároveň je evropským subjektem. Úřad evropského veřejného žalobce bude působit v řízeních, kde většina ostatních aktérů bude vnitrostátních, jako například soudy, policie a jiné donucovací orgány, a Rada má tedy zvláštní zájem na tom, aby do postupu jmenování byla úzce zapojena. Svěření těchto pravomocí Radě rovněž řádně zohledňuje potenciální citlivou povahu jakýchkoli rozhodovacích pravomocí, které mají přímý dopad na vnitrostátní soudní systém a struktury pověřené trestním stíháním. Evropský parlament a Rada by po vzájemné dohodě měly jmenovat evropským nejvyšším žalobcem jednoho z kandidátů na užším seznamu.

(37) Každý členský stát by měl navrhnout tři kandidáty na pozici evropského žalobce, kterého poté vybere a jmenuje Rada. V zájmu zajištění kontinuity práce kolegia by každé tři roky mělo dojít k částečné obměně třetiny evropských žalobců. Pravomoc přijímat přechodná ustanovení pro jmenování evropských žalobců pro jejich první funkční období a v jeho průběhu by měla být svěřena Radě. Tato prováděcí pravomoc odráží pravomoc Rady pro výběr a jmenování evropských žalobců. Svěření této pravomoci je rovněž odůvodněno specifickou povahou pozice evropských žalobců, kteří mají vazbu na své příslušné členské státy a zároveň jsou členy kolegia, a na obecnější úrovni specifickou povahou Úřadu evropského veřejného žalobce podle stejné logiky, na jejímž základě je Radě svěřena prováděcí pravomoc stanovit pravidla fungování výběrové komise a jmenovat její členy. Při rozhodování o částečné obměně třetiny evropských žalobců během jejich prvního funkčního období by Rada měla zohlednit zeměpisnou různorodost členských států.

(38) Postup jmenování evropských pověřených žalobců by měl zajistit jejich nedílné začlenění do Úřadu evropského veřejného žalobce i jejich začlenění na operativní úrovni do vnitrostátních právních systémů, soudních systémů a struktur pověřených trestním stíháním. Členské státy by měly navrhnout kandidáty na pozici evropského pověřeného žalobce, kterého jmenuje kolegium na návrh evropského nejvyššího žalobce.

(40) V každém členském státě by měli být dva či více evropských pověřených žalobců, aby se zajistilo řádné projednání případů, kterými se úřad zabývá. Evropský nejvyšší žalobce by měl po konzultaci s jednotlivými členskými státy schvalovat počet evropských pověřených žalobců v každém členském státě a funkční a územní rozdělení úkolů mezi nimi. Při uvedených konzultacích by měla být řádně zohledněna organizace vnitrostátních systémů trestního stíhání. Pojem funkčního rozdělení pravomocí mezi evropskými pověřenými žalobci by mohl umožnit rozdělení úkolů.

(41) Celkový počet evropských pověřených žalobců v jednotlivých členských státech může být po schválení evropským nejvyšším žalobcem upraven, a to v mezích roční rozpočtové linie Úřadu evropského veřejného žalobce.

(42) Kolegium by mělo být odpovědné za disciplinární řízení týkající se evropských pověřených žalobců jednajících v souladu s tímto nařízením. Jelikož evropští pověřeni žalobci zůstávají aktivními členy státních zastupitelství nebo soudních orgánů členských států a mohou rovněž vykonávat funkci vnitrostátních žalobců, mohou se na ně vztahovat vnitrostátní disciplinární ustanovení z důvodů, které nesouvisí s tímto nařízením. Evropský nejvyšší žalobce by však s ohledem na svou odpovědnost za řízení úřadu a za účelem ochrany jeho integrity a nezávislosti měl v takových případech být informován o případném propuštění nebo jakémkoli disciplinárním opatření.

(43) Činnost Úřadu evropského veřejného žalobce by měla být v zásadě zajištěna v elektronické podobě. Měl by být zaveden systém správy případů, který vlastní a spravuje Úřad evropského veřejného žalobce. V systému správy případů by měly být obsaženy obdržené informace o potenciálních trestných činech, které spadají do pravomoci úřadu, jakož i informace ze spisů, a to i již uzavřených. Při zřizování systému správy případů by Úřad evropského veřejného žalobce měl zajistit, aby mu tento systém umožňoval fungovat jako jeden úřad tak, že spisy vedené evropskými pověřenými žalobci budou dostupné centrálnímu úřadu pro účely plnění jeho úkolů v oblasti rozhodování, sledování, řízení a dohledu.

(44) Vnitrostátní příslušné orgány by měly bezodkladně informovat Úřad evropského veřejného žalobce o jakémkoli jednání, které by mohlo představovat trestný čin spadající pod jeho pravomoc. V případech, které nespadají do jeho oblasti působnosti, by Úřad evropského veřejného žalobce měl informovat příslušné vnitrostátní orgány o jakýchkoli jemu známých skutečnostech, které by mohly naplnit skutkovou podstatu trestného činu, jako je například křivá výpověď.

(45) Orgány, instituce a jiné subjekty Unie a vnitrostátní úřady by měly neprodleně poskytnout Úřadu evropského veřejného žalobce veškeré informace týkající se trestných činů, u nichž by mohl vykonávat svou pravomoc. Úřad může rovněž přijímat nebo shromažďovat informace z jiných zdrojů, například od soukromých subjektů. Úřad by měl mít zaveden systém ověřování, jehož cílem je na základě obdržených informací posoudit, zda jsou splněny podmínky pro uplatnění věcné, územní či osobní příslušnosti Úřadu evropského veřejného žalobce.

(45a) Oznamovatelé mohou sdělovat nové informace Úřadu evropského veřejného žalobce, a napomáhat mu tak při vyšetřování, stíhání a předvádění před soud pachatelů trestných činů v oblasti ochrany finančních zájmů. Oznamovatelé však mohou být odrazeni strachem z odplaty. S cílem usnadnit odhalování trestných činů, které spadají do působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce, by členské státy měly v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zajistit účinné postupy, které umožní podávat zprávy o případných trestných činech spadajících do působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce, a zajistit ochranu osob, které takové činy oznamují, před odplatou, zejména před nepříznivým nebo diskriminačním jednáním v zaměstnání. Úřad evropského veřejného žalobce by měl rozvíjet svá vlastní vnitřní pravidla, je-li to nezbytné.

(46) Pro splnění své povinnosti oznámit Úřadu evropského veřejného žalobce podezření na trestný čin spadající pod jeho pravomoc by se měly vnitrostátní orgány členských států a orgány, instituce a jiné subjekty Unie řídit stávajícími postupy podávání zpráv a měly by mít zavedeny účinné mechanismy pro předběžné vyhodnocení obvinění, která jim jsou oznámena. Za tímto účelem mohou orgány, instituce a jiné subjekty Unie využívat úřadu OLAF.

(47) Orgány členských států by měly vytvořit systém, který zajistí co nejrychlejší předání informací Úřadu evropského veřejného žalobce. Je na členských státech, aby rozhodly, zda vytvořit přímý nebo centralizovaný systém.

(48) Dodržování této povinnosti podávat zprávy je klíčové pro dobré fungování úřadu a tato zásada by měla být vykládána široce, aby se zajistilo, že vnitrostátní úřady budou informovat i o případech, u nichž posouzení některých kritérií není bezprostředně možné (například rozsah škody nebo použitelná sankce). Úřad evropského veřejného žalobce by rovněž měl mít možnost požadovat od orgánů členských států informace o jiných trestných činech poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, je-li to nezbytné pro stanovení souvislostí mezi jednotlivými případy nebo pro to, aby kolegium v souladu se svou úlohou zajistilo jednotu, účinnost a soudržnost politiky Úřadu v oblasti vyšetřování a stíhání.

(49) V zájmu účinného vyšetřování trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie a s ohledem na zásadu *ne bis in idem* může být v některých případech zapotřebí rozšířit vyšetřování na jiné trestné činy podle vnitrostátních právních předpisů, pokud jsou s trestným činem poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie neoddělitelně spjatý. Pojem neoddělitelně spjatých trestných činů je třeba posuzovat s ohledem na příslušnou judikaturu, která pro uplatnění zásady *ne bis in idem* zachovává jako relevantní kritérium totožnost skutkových okolností (nebo okolností, které jsou v podstatě stejné) chápanou jako existenci souboru konkrétních okolností, které jsou vzájemně neoddělitelně spojeny v čase a prostoru.

(49a) Pojem trestných činů chápaných jako nástroje by měl zahrnovat zejména trestné činy, jejichž hlavním účelem je vytvoření podmínek pro spáchání trestného činu poškozujícího nebo ohrožujícího finanční zájmy Unie, jako jsou trestné činy výhradně zaměřené na zajištění hmotných nebo právních prostředků ke spáchání trestného činu poškozujícího nebo ohrožujícího finanční zájmy Unie, nebo k zajištění zisku nebo výnosu z takového trestného činu.

(49b) V případech neoddělitelně spjatých trestných činů, kdy převažuje trestný čin poškozující nebo ohrožující finanční zájmy Unie, by měl Úřad evropského veřejného žalobce vykonávat svou pravomoc po konzultaci s příslušnými orgány dotyčného členského státu. Otázka toho, který trestný čin převažuje, by měla být určena zejména na základě závažnosti daného trestného činu, jak ji odráží sankce, kterou lze uložit.

(50) Pojem trestných činů souvisejících s účastí na zločinném spolčení by měl být definován ve vnitrostátním právu v souladu s rámcovým rozhodnutím 2008/841/SVV a mohl by zahrnovat například organizaci a vedení takového zločinného spolčení nebo členství v něm.

(51) Pravomoc Úřadu evropského veřejného žalobce týkající se trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie by měla obecně mít přednost před vnitrostátními nároky na pravomoc, aby bylo možné zajistit jednotnost a řídit vyšetřování a stíhání na úrovni Unie. Ve vztahu k těmto trestným činům by se orgány členských států měly zdržet jakéhokoli jednání – s výjimkou nutných naléhavých opatření – do doby, než úřad rozhodne o tom, zda bude vedeno vyšetřování.

(51a) Za případ, který má dopad na úrovni Unie, by měl být mimo jiné považován konkrétní případ, kdy trestný čin má nadnárodní povahu a rozsah, kdy je do tohoto trestného činu zapojeno zločinné spolčení nebo pokud by konkrétní druh trestného činu mohl představovat závažnou hrozbu pro finanční zájmy Unie, důvěryhodnost orgánů Unie a důvěru občanů Unie.

(52) V případě neshody ohledně otázek výkonu pravomocí by o přidělení pravomoci měly rozhodnout příslušné vnitrostátní orgány. Pojmem příslušné vnitrostátní orgány by se měly rozumět jakékoli justiční orgány, které jsou příslušné rozhodnout o přidělení pravomoci v souladu s vnitrostátním právem.

(53) Jelikož by měl Úřad evropského veřejného žalobce předkládat stíhání vnitrostátním soudům, měla by být jeho příslušnost vymezena odkazem na trestní právo členských států, které považuje za trestný čin jednání nebo opomenutí poškozující či ohrožující finanční zájmy Unie a stanoví uplatňované sankce prováděním příslušných právních předpisů Unie, zejména [směrnice 2017/xx/EU], do vnitrostátních právních řádů.

(54) Úřad evropského veřejného žalobce by měl vykonávat svou pravomoc v co nejširším možném rozsahu, aby jeho vyšetřování a stíhání mohlo postihovat i trestné činy spáchané mimo území členských států.

(55) Vyšetřování a stíhání vedená Úřadem evropského veřejného žalobce by se měla řídit zásadami proporcionality, nestrannosti a spravedlnosti vůči podezřelé nebo obviněné osobě. To zahrnuje i povinnost shromažďovat všechny druhy důkazů, usvědčující i vyvíňující, buď z vlastní iniciativy nebo na žádost obhajoby.

(56) Pro zajištění právní jistoty a s cílem účinně bojovat proti trestným činům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie by měly činnosti Úřadu evropského veřejného žalobce v oblasti vyšetřování a stíhání vycházet ze zásady zákonnosti, přičemž bude úřad přísně uplatňovat pravidla stanovená v tomto nařízení, zejména pokud jde o pravomoc a její výkon, zahájení vyšetřování, zastavení vyšetřování, postoupení případu, odložení případu a zjednodušené postupy stíhání.

(57) Na podezřelou nebo obviněnou osobu by se v zásadě mělo vztahovat pouze jedno vyšetřování nebo stíhání ze strany Úřadu evropského veřejného žalobce, aby byla co nejlépe zajištěna práva žalovaného. Pokud byl trestný čin spáchán několika osobami, Úřad evropského veřejného žalobce by měl v zásadě zahájit pouze jedno vyšetřování a vést je ve vztahu ke všem podezřelým či obviněným osobám společně.

(58) V případě, že několik evropských pověřených žalobců zahájilo vyšetřování pro stejný trestný čin, měla by stálá komora případně tato vyšetřování sloučit. Stálá komora může rozhodnout, že tato řízení nesloučí, nebo může rozhodnout, že je následně rozdělí, pokud je to v zájmu účinnosti vyšetřování, například pokud řízení proti jedné podezřelé nebo obviněné osobě může být ukončeno v dřívější fázi, zatímco řízení proti ostatním podezřelým či obviněným osobám ještě musí pokračovat, nebo pokud by rozdělení případu mohlo zkrátit dobu ve vyšetřovací vazbě jednoho z podezřelých. Pokud případy, jež mají být sloučeny, projednávají různé stálé komory, jednacím řádem by měl stanovit příslušné pravomoci a postupy. Pokud se stálá komora rozhodne případ rozdělit, měla by zůstat zachována její příslušnost pro takto vzniklé případy.

(59) Úřad evropského veřejného žalobce by se měl opírat o vnitrostátní orgány, včetně policejních orgánů, zejména při výkonu donucovacích opatření. Podle zásady loajální spolupráce by všechny vnitrostátní orgány a příslušné instituce Unie, včetně Eurojustu, Europolu a úřadu OLAF, měly aktivně podporovat vyšetřování a stíhání vedená Úřadem evropského veřejného žalobce a spolupracovat s ním od okamžiku, kdy je Úřadu evropského veřejného žalobce podezření na trestný čin oznámeno, až do rozhodnutí o případném trestním stíhání nebo odložení případu / vydání pravomocného rozhodnutí v daném případě.

(61) Pro účinné vyšetřování a stíhání trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie je zásadní, aby Úřad evropského veřejného žalobce mohl shromažďovat důkazy prostřednictvím alespoň minimálního souboru vyšetřovacích opatření, a to se zohledněním zásady proporcionality. Tato opatření by měla být k dispozici pro účely vyšetřování a stíhání trestných činů v rámci mandátu Úřadu evropského veřejného žalobce alespoň v případech, kdy se pro tyto trestné činy stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby ve výši nejméně čtyř let, avšak mohou podléhat omezením podle vnitrostátního práva.

(62) Kromě minimálního souboru vyšetřovacích opatření uvedených v tomto nařízení by evropští pověřeni žalobci měli mít právo požadovat nebo nařizovat jakákoli opatření, jež jsou v podobných vnitrostátních případech dostupná pro vnitrostátní žalobce. Dostupnost by měla být zajištěna ve všech případech, kdy dané vyšetřovací opatření existuje, avšak může podléhat omezením podle vnitrostátního práva.

(63) Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, by měl mít v přeshraničních případech možnost spolehnout se na pomocné evropské pověřené žalobce, je-li zapotřebí učinit opatření v jiných členských státech. Pokud by pro takové opatření bylo požadováno soudní povolení, mělo by být jasně stanoveno, ve kterém členském státě má být získáno, avšak v každém případě by se mělo jednat pouze o jedno povolení. Pokud justiční orgány nakonec vyšetřovací opatření odmítnou udělit, tj. až budou vyčerpány veškeré opravné prostředky, měl by evropský pověřený žalobce, který případ projednává, žádost nebo příkaz stáhnout.

(64) Možnost využít právních nástrojů o vzájemném uznávání nebo přeshraniční spolupráci, jež toto nařízení předpokládá, nemá nahradit konkrétní pravidla týkající se přeshraničního vyšetřování podle tohoto nařízení. Měla by je spíše doplnit s cílem zajistit, aby v případě, že při přeshraničním vyšetřování je zapotřebí přijmout opatření, které není k dispozici ve vnitrostátních právních předpisech pro čistě vnitrostátní situace, mohlo takové opatření být použito v souladu s vnitrostátními právními předpisy, kterými se provádí příslušný nástroj v průběhu vyšetřování nebo stíhání.

(64a) Ustanoveními tohoto nařízení týkajícími se přeshraniční spolupráce by neměly být dotčeny stávající právní nástroje usnadňující přeshraniční spolupráci mezi jinými vnitrostátními orgány, než jsou orgány pověřené trestním stíháním nebo justiční orgány. Totéž by mělo platit pro vnitrostátní orgány, které spolupracují na základě správního práva.

(65) Ustanoveními, která se týkají zatčení v průběhu přípravného řízení a přeshraničního předávání, by neměly být dotčeny zvláštní postupy v členských státech, v nichž se k počátečnímu zatčení podezřelé nebo obviněné osoby nevyžaduje soudní povolení.

(66) Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, by měl mít pravomoc vydávat nebo požadovat evropské zatýkácí rozkazy v rámci oblasti působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce.

(67) Úřad evropského veřejného žalobce by měl mít pravomoc postoupit případ vnitrostátním orgánům, pokud se v rámci vyšetřování ukáže, že vyšetřovaný trestný čin nespadá do působnosti Úřadu. V případě takového postoupení případu by si vnitrostátní orgány měly zachovat výhradní právo podle vnitrostátních právních předpisů rozhodnout o tom, zda se vyšetřování zahájí, zda se v něm bude pokračovat či zda se uzavře.

(68) Toto nařízení požaduje, aby Úřad evropského veřejného žalobce vykonával úlohu veřejného žalobce, což zahrnuje rozhodování o obvinění podezřelé či obviněné osoby a o volbě členského státu, jehož soudy budou příslušné k projednání obžaloby. Rozhodnutí o obvinění podezřelé či obviněné osoby by měla v zájmu realizace společné politiky stíhání v zásadě učinit příslušná stálá komora na základě návrhu rozhodnutí evropského pověřeného žalobce. Stálá komora by měla být oprávněna přijmout jakékoli rozhodnutí do 21 dnů od obdržení návrhu rozhodnutí, včetně vyžádání si dalších důkazů, před tím, než se rozhodne předložit případ soudu, s výjimkou rozhodnutí o odložení případu, pokud evropský pověřený žalobce navrhl předložit tento případ soudu.

(69) Členský stát, jehož soudy budou příslušné k projednání obžaloby, by měl být určen příslušnou stálou komorou na základě souboru kritérií stanovených v tomto nařízení. Stálá komora by své rozhodnutí měla přijmout na základě zprávy a návrhu rozhodnutí vypracovaných evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává. Tyto dokumenty, případně i se svým vlastním posouzením, poskytne stálé komoře dohlízející evropský žalobce. Dohlízející evropský žalobce by měl mít veškerou pravomoc vydávat konkrétní pokyny evropskému pověřenému žalobci podle tohoto nařízení.

(70) Důkazy předložené Úřadem evropského veřejného žalobce soudu by neměly být zamítnuty pouze s tím odůvodněním, že byly shromážděny v jiném členském státu nebo v souladu s právními předpisy platnými v jiném členském státu, pokud má soud, u něhož probíhá soudní řízení, za to, že jejich připuštění respektuje spravedlnost řízení a práva na obhajobu podezřelé či obviněné osoby v souladu s Listinou základních práv Evropské unie.

Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady, které v oblasti své působnosti uznávají článek 6 Smlouvy o EU a Listina, zejména pak její hlava VI, mezinárodní právo a mezinárodní dohody, jichž jsou Unie nebo všechny členské státy smluvní stranou, včetně Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jakož i ústavy členských států. V souladu s těmito zásadami a při respektování různých právních systémů a tradic členských států podle čl. 67 odst. 1 SFEU nelze nic v tomto nařízení vykládat tak, že zakazuje soudům uplatňovat základní zásady vnitrostátního práva týkající se spravedlivého řízení, jak jsou uplatňovány ve vnitrostátních systémech, včetně systémů zvykového práva.

(71) S ohledem na zásadu zákonnosti by v případech, kdy existují dostatečné důkazy a stíhání nebrání žádné právní důvody nebo kdy nebyl uplatněn zjednodušený postup stíhání, mělo vyšetřování Úřadu evropského veřejného žalobce zpravidla vést ke stíhání u příslušných vnitrostátních soudů. Důvody pro zamítnutí případu jsou taxativně stanoveny v tomto nařízení.

(72) Vnitrostátní právní řády stanoví různé druhy zjednodušených postupů stíhání, na nichž se může, ale nemusí podílet soud, například ve formě dohod s podezřelou či obviněnou osobou. Pokud takové postupy existují, měl by mít evropský pověřený žalobce pravomoc je použít za podmínek stanovených ve vnitrostátních právních předpisech a v situacích uvedených v tomto nařízení. Tyto situace by měly zahrnovat případy, v nichž konečná újma trestného činu, po případném uhrazení částky odpovídající újmě, není významná. Vzhledem k zájmu na soudržné a účinné politice stíhání ze strany úřadu by měla být příslušná stálá komora pokaždé vyzvána k vyjádření souhlasu s použitím těchto postupů. Pokud byl zjednodušený postup úspěšně použit, mělo by být v daném případě vydáno konečné rozhodnutí.

(73) Toto nařízení vyžaduje, aby Úřad evropského veřejného žalobce zejména respektoval právo na spravedlivý proces, práva na obhajobu a presumpci nevinu podle článků 47 a 48 Listiny. Článek 50 Listiny, který chrání právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin (*ne bis in idem*), zajišťuje, že v důsledku stíhání vedených Úřadem evropského veřejného žalobce nedojde k porušení zákazu dvojího postihu. Činnost Úřadu evropského veřejného žalobce by tak měla být vykonávána v plném souladu s těmito právy a nařízení by mělo být uplatňováno a vykládáno odpovídajícím způsobem.

[...]

(75) Ustanovení čl. 82 odst. 2 Smlouvy umožňuje Unii stanovit minimální pravidla pro práva osob v trestním řízení, aby se zajistilo dodržování práva na obhajobu a spravedlivý proces. Normotvůrce Unie tato minimální pravidla postupně stanovil v rámci směrnic týkajících se zvláštních práv.

(76) Na činnost Úřadu evropského veřejného žalobce by se měla vztahovat práva na obhajobu stanovená v příslušných právních předpisech Unie, jako je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2016/343/EU ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinu a právo být přítomen při trestním řízení před soudem, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2016/xxx/EU o prozatímní právní pomoci pro podezřelé nebo obviněné osoby zbavené osobní svobody a právní pomoci v rámci řízení týkajícího se evropského zatýkacího rozkazu, prováděných vnitrostátními právními předpisy. Tato práva, jakož i práva stanovená ve vnitrostátních právních předpisech, jako je právo požadovat jmenování odborníků nebo výslech svědků nebo poskytnutí důkazů ze strany Úřadu evropského veřejného žalobce ve prospěch obhajoby, by měla být k dispozici každé podezřelé či obviněné osobě, kterou začne Úřad evropského veřejného žalobce vyšetřovat.

(77) Ustanovení čl. 86 odst. 3 Smlouvy umožňuje zákonodárci Unie stanovit pravidla použitelná na soudní přezkum procesních úkonů učiněných Úřadem evropského veřejného žalobce při výkonu jeho funkcí. Tato působnost udělená normotvůrci Unie odráží specifickou povahu úkolů a struktury Úřadu evropského veřejného žalobce, která se liší od povahy všech ostatních orgánů a subjektů Unie a vyžaduje zvláštní pravidla pro soudní přezkum.

(78) Podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy vykonává Úřad evropského veřejného žalobce úlohu veřejného žalobce před příslušnými soudy členských států. Úkony provedené Úřadem evropského veřejného žalobce v průběhu vyšetřování úzce souvisejí s trestním stíháním, které z něj může vyplynout, a promítají se do právních řádů členských států. V mnoha případech budou prováděny vnitrostátními donucovacími orgány jednajícími podle pokynů Úřadu evropského veřejného žalobce, někdy po získání souhlasu vnitrostátního soudu. Proto je vhodné mít za to, že procesní úkony Úřadu evropského veřejného žalobce, které mají právní účinky vůči třetím osobám, by měly podléhat přezkumu ze strany příslušných vnitrostátních soudů v souladu s požadavky a postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy.

Tím by mělo být zajištěno, že procesní úkony Úřadu evropského veřejného žalobce, jež byly přijaty před podáním obžaloby a mají mít právní účinky vůči třetím osobám (kategorie zahrnující podezřelou osobu, oběť a další zúčastněné osoby, jejichž práva mohou být takovými úkony nepříznivě ovlivněna), podléhají soudnímu přezkumu ze strany vnitrostátních soudů. Procesní úkony týkající se volby členského státu, jehož soudy budou příslušné k projednání obžaloby, jenž bude určen na základě kritérií stanovených v tomto nařízení, mají mít právní účinky vůči třetím osobám, a měly by proto podléhat soudnímu přezkumu ze strany vnitrostátních soudů, a to nejpozději ve fázi soudního řízení.

Žaloby u příslušných vnitrostátních soudů pro nečinnost Úřadu evropského veřejného žalobce jsou žalobami, jež se týkají procesních úkonů, k jejichž přijetí je úřad právně zavázán a které mají mít právní účinky vůči třetím osobám. Pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví soudní přezkum v případě procesních úkonů, jež nemají mít právní účinky vůči třetím osobám, nebo právní kroky týkající se jiné nečinnosti, nemělo by toto nařízení být vykládáno tak, že má na takové právní předpisy dopad. Po členských státech by nemělo být vyžadováno ani stanovení soudního přezkumu příslušnými vnitrostátními soudy u těch procesních úkonů, jež nemají právní účinky vůči třetím osobám, jako je ustanovení znalců či náhrada výdajů svědka.

Ustanoveními tohoto nařízení nejsou dotčeny ani pravomoci vnitrostátního soudu, u něž řízení probíhá.

(79) Zákonnost procedurálních aktů Úřadu evropského veřejného žalobce, které mají mít právní účinky vůči třetím osobám, by měla podléhat soudnímu přezkumu ze strany vnitrostátních soudů. V tomto ohledu by měly být zajištěny účinné opravné prostředky v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem SEU. Dále, jak zdůrazňuje judikatura Soudního dvora, vnitrostátní procesní pravidla, kterými se řídí žaloby na ochranu individuálních práv přiznaných právem Unie, nesmí být méně příznivá než pravidla, kterými se řídí podobné vnitrostátní žaloby (zásada rovnocennosti), a nesmí prakticky znemožňovat či nadměrně ztěžovat výkon práv svěřených právem Unie (zásada účelnosti).

Při přezkumu zákonnosti těchto úkonů mohou vnitrostátní soudy použít právo Unie, včetně tohoto nařízení, jakož i vnitrostátní právní předpisy, které se použijí v rozsahu, v němž se na danou věc nevztahuje toto nařízení. Jak zdůrazňuje judikatura Soudního dvora, vnitrostátní soudy by měly vždy předložit předběžné otázky Soudnímu dvoru, pokud mají pochybnosti ohledně platnosti takových úkonů vzhledem k právu Unie.

Nesmějí však Soudnímu dvoru předkládat předběžné otázky týkající se platnosti procesních úkonů Úřadu evropského veřejného žalobce vzhledem k vnitrostátnímu procesnímu právu nebo vnitrostátním opatřením k provedení směrnic, a to ani v případě, že na ně toto nařízení odkazuje. Tím ovšem nejsou dotčeny žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, pokud jde o výklad jakéhokoli ustanovení primárního práva, včetně Smlouvy a Listiny základních práv Evropské unie, nebo o výklad a platnost jakéhokoli ustanovení sekundárního práva Unie, včetně tohoto nařízení a použitelných směrnic. Toto nařízení mimoto nevylučuje možnost, že vnitrostátní soudy přezkoumají platnost procesních úkonů Úřadu evropského veřejného žalobce, které mají mít právní účinky vůči třetím osobám, s ohledem na zásadu proporcionality zakotvenou ve vnitrostátních právních předpisech.

(80) Ustanovení tohoto nařízení o soudním přezkumu nemění pravomoci Soudního dvora přezkoumat správní rozhodnutí uvedeného úřadu, která mají mít právní účinky vůči třetím osobám, tj. rozhodnutí, která nejsou přijímána při výkonu jeho funkcí vyšetřovat, stíhat či žalovat. Tímto nařízením není dotčena ani možnost, že členský stát, Evropský parlament, Rada nebo Komise podá žalobu na neplatnost v souladu s čl. 263 druhým pododstavcem SFEU a čl. 265 prvním pododstavcem SFEU, jakož i řízení o nesplnění povinnosti podle článků 258 a 259 SFEU.

(82) Na zpracování administrativních osobních údajů Úřadem evropského veřejného žalobce se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů¹.

(83) V celé Unii je třeba zajistit soudržné a stejnorodé uplatňování pravidel ochrany základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

---

¹ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

(84) V prohlášení 21 o ochraně osobních údajů v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce připojeném k závěrečnému aktu mezivládní konference, která přijala Lisabonskou smlouvu, konference uznala, že zvláštní pravidla pro ochranu osobních údajů a volný pohyb těchto údajů v oblastech justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce, založená na článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie, by se mohla vzhledem ke specifické povaze těchto oblastí ukázat jako nezbytná.

(86) Pravidla tohoto nařízení o ochraně osobních údajů by měla být vykládána a uplatňována v souladu s výkladem a uplatňováním směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV, která se použije na zpracování osobních údajů příslušnými orgány členských států za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů.

(88) Zásada ochrany údajů týkající se korektního zpracování představuje jiný pojem, než je právo na spravedlivý proces, jak jej vymezuje článek 47 Listiny a článek 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP).

(89) Ustanoveními o ochraně údajů podle tohoto nařízení nejsou dotčena použitelná pravidla týkající se přípustnosti osobních údajů jako důkazu během trestního řízení.

(90) Všechny členské státy jsou členy Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol). Aby Interpol mohl plnit své poslání, přijímá, ukládá a šíří osobní údaje s cílem napomáhat příslušným orgánům při prevenci a potírání mezinárodní trestné činnosti. Je proto vhodné posilovat spolupráci mezi Unií a Interpolem podporou efektivní výměny osobních údajů za současného zajištění respektování základních práv a svobod, pokud jde o automatizované zpracování osobních údajů. Při předávání osobních údajů z Úřadu evropského veřejného žalobce Interpolu a do zemí, které mají u Interpolu zástupce, by se měla použít tato směrnice, zejména ustanovení o mezinárodním předávání údajů. Tímto nařízením by neměla být dotčena zvláštní pravidla stanovená společným postojem Rady 2005/69/SVV² a rozhodnutím Rady 2007/533/SVV³.

(91) Pokud Úřad evropského veřejného žalobce předává operativní osobní údaje orgánu třetí země nebo mezinárodní organizaci či Interpolu na základě mezinárodní dohody uzavřené podle článku 218 Smlouvy, měly by přiměřené záruky přijaté na ochranu soukromí a základních práv a svobod jednotlivců zajistit splnění ustanovení tohoto nařízení týkajících se ochrany údajů.

(93) Aby se zajistilo účinné, spolehlivé a soudržné monitorování dodržování a prosazování tohoto nařízení, pokud jde o operativní osobní údaje, jak požaduje článek 8 Listiny základních práv, měly by se v tomto nařízení stanovit úkoly a účinné pravomoci evropského inspektora ochrany údajů, včetně pravomocí provádět šetření, ukládat nápravná opatření a poskytovat poradenství, což jsou nezbytné prostředky k plnění jeho úkolů. Pravomoci evropského inspektora ochrany údajů by však neměly nepřiměřeně zasahovat do zvláštních pravidel trestního řízení, včetně vyšetřování trestných činů a jejich stíhání, ani do nezávislosti soudů.

---

² Společný postoj Rady 2005/69/SVV ze dne 24. ledna 2005 o výměně některých údajů s Interpolem (Úř. věst. L 27, 29.1.2005, s. 61).

³ Rozhodnutí Rady 2007/533/SVV ze dne 12. června 2007 o zřízení, provozování a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 205, 7.8.2007, s. 63).

(94) Aby Úřad evropského veřejného žalobce mohl plnit své úkoly a za účelem zohlednění vývoje informačních technologií a s ohledem na pokrok v informační společnosti, měla by být pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie přenesena na Komisi, pokud jde o změnu osobních údajů a kategorií subjektů údajů uvedených v příloze. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti prováděla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby byly tyto konzultace vedeny v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016. Zejména pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(95) Úřad evropského veřejného žalobce by měl úzce spolupracovat s ostatními orgány, institucemi a jinými subjekty Unie s cílem usnadnit výkon svých funkcí podle tohoto nařízení a v případě potřeby stanovit formální ujednání týkající se prováděcích pravidel pro výměnu informací a spolupráci. Mimořádnou důležitost by měla mít spolupráce s Europolem a úřadem OLAF, aby se předešlo zdvojení činností a Úřad evropského veřejného žalobce mohl získat důležité informace, které mají tyto orgány k dispozici, a při konkrétních vyšetřováních využívat jejich analytické zdroje.

(96) Úřad evropského veřejného žalobce by měl rovněž mít možnost získat veškeré relevantní informace, které spadají do jeho pravomoci, uložené v databázích a rejstřících orgánů, institucí a jiných subjektů Unie.

(97) Úřad evropského veřejného žalobce a Eurojust by se měly stát partnery a měly by spolupracovat v operativních záležitostech v souladu se svými příslušnými mandáty. Tato spolupráce může zahrnovat jakékoli vyšetřování prováděné Úřadem evropského veřejného žalobce, pokud je výměna informací nebo koordinace vyšetřovacích opatření ohledně případů spadajících do oblasti působnosti Eurojustu považována za nutnou či vhodnou. Pokud Úřad evropského veřejného žalobce Eurojust požádá o tuto spolupráci, měl by spolupracovat s národním členem Eurojustu členského státu, jehož evropský pověřený žalobce věc projednává. Operativní spolupráce může také zahrnovat třetí země, které mají dohodu o spolupráci s Eurojustem.

(98) Úřad evropského veřejného žalobce a úřad OLAF by měly zavést a udržovat úzkou spolupráci s cílem zajistit doplňkovost svých příslušných mandátů a zabránit zdvojení činností. V této souvislosti by OLAF v zásadě neměl zahajovat žádné správní vyšetřování souběžně s vyšetřováním týchž skutečností, které provádí Úřad evropského veřejného žalobce. Tím by však neměla být dotčena pravomoc úřadu OLAF zahájit správní vyšetřování z vlastního podnětu v úzké konzultaci s Úřadem evropského veřejného žalobce.

(99) Při všech činnostech na podporu Úřadu evropského veřejného žalobce jedná úřad OLAF nezávisle na Komisi v souladu s nařízením (ES, Euratom) č. 883/2013.

(100) V případech, kdy Úřad evropského veřejného žalobce nevede vyšetřování, by měl mít možnost poskytnout příslušné informace úřadu OLAF, který zváží vhodná opatření v souladu se svým mandátem. Úřad evropského veřejného žalobce by zejména mohl zvážit možnost informovat úřad OLAF v případech, kdy neexistují žádné oprávněné důvody domnívat se, že je nebo byl spáchán trestný čin spadající do pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce, kdy však může být vhodné správní vyšetřování úřadem OLAF, nebo v případech, kdy Úřad evropského veřejného žalobce určitou věc odloží a postoupení úřadu OLAF je žádoucí pro účely následných správních opatření nebo vymáhání finančních prostředků. Pokud Úřad evropského veřejného žalobce poskytuje informace, může požádat úřad OLAF, aby zvážil, zda zahájí správní vyšetřování nebo přijme jiná následná správní nebo monitorovací opatření, zejména pro účely preventivních, vymáhacích nebo disciplinárních opatření v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 883/2013.

(100a) Pokud se zpětné získání prostředků odloží v důsledku rozhodnutí přijatých Úřadem evropského veřejného žalobce v souvislosti s vyšetřováním či stíháním podle tohoto nařízení, neměla by ohledně členských států existovat domněnka, že se dopustily pochybení nebo nedbalosti v souvislosti s vymáháním neoprávněně vyplacených částek ve smyslu článku 122 nařízení (EU) č. 1303/2013⁴.

---

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

(101) Úřad evropského veřejného žalobce by měl orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie a dalším obětem umožnit, aby přijaly veškerá vhodná opatření. To může zahrnovat přijímání preventivních opatření, zejména pro předcházení jakémukoli pokračujícímu protiprávnímu jednání nebo pro ochranu Unie před poškozením pověsti, nebo možnost vystupovat jako účastník řízení v souladu s vnitrostátním právem. Výměna informací by měla probíhat za plného respektování nezávislosti Úřadu evropského veřejného žalobce, a to pouze v rozsahu, v němž je to možné, aniž je dotčen řádný průběh a důvěrnost vyšetřování.

(102) Úřad evropského veřejného žalobce by měl rovněž mít možnost navázat a udržovat vztahy na bázi spolupráce s orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi, pokud je to pro plnění jeho úkolů nezbytné. Pro účely tohoto nařízení se „mezinárodními organizacemi“ rozumí mezinárodní organizace a subjekty podle mezinárodního práva veřejného, které jsou jim podřízeny, nebo jiné subjekty zřízené dohodou mezi dvěma nebo více zeměmi nebo na jejím základě, jakož i Interpol.

(102a) Pokud kolegium stanoví operativní potřebu spolupráce s některou třetí zemí nebo mezinárodní organizací, mělo by mít možnost navrhnout Radě, aby upozornila Komisi na nutnost přijetí rozhodnutí o odpovídající ochraně nebo doporučení ohledně zahájení jednání o mezinárodní dohodě.

Než Unie uzavře nové mezinárodní dohody o právní pomoci v trestních věcech nebo než Unie k takovým mnohostranným dohodám již uzavřeným členskými státy přistoupí, měly by členské státy usnadnit Úřadu evropského veřejného žalobce výkon jeho funkcí, a to v souladu se zásadou loajální spolupráce zakotvenou v čl. 4 odst. 3 SEU. Umožňuje-li to příslušná mnohostranná dohoda a s výhradou přijetí třetí zemí, měly by členské státy uznat a případně oznámit Úřad evropského veřejného žalobce jako orgán příslušný pro účely provádění těchto mnohostranných dohod. To může v určitých případech zahrnovat změnu těchto dohod, avšak opětovné sjednání takových dohod by se nemělo považovat za povinný krok, neboť není vždy možné. Členské státy mohou rovněž oznámit, že Úřad evropského veřejného žalobce je orgánem příslušným pro účely provádění jiných mezinárodních dohod o právní pomoci v trestních věcech jimi uzavřených, a to i změnou těchto dohod.

Pokud oznámení Úřadu evropského veřejného žalobce jako orgánu příslušného pro účely mnohostranných dohod, které již byly uzavřeny členskými státy se třetími zeměmi, není možné nebo není třetími zeměmi přijato a až do přistoupení Unie k takovým mezinárodním dohodám, mohou evropské pověření žalobci využít vůči těmto třetím zemím svého postavení vnitrostátních žalobců, pokud informují orgány třetích zemí, a případně usilují o získání jejich souhlasu, že důkazy shromážděné z těchto třetích zemí na základě uvedených mezinárodních dohod budou použity při vyšetřováních a stíháních prováděných Úřadem evropského veřejného žalobce.

Úřad evropského veřejného žalobce by měl mít rovněž možnost spoléhat na vzájemnost nebo mezinárodní zdvořilosti ve vztahu k orgánům třetích zemí. Toto by však mělo být provedeno pro každý případ zvlášť, a to v mezích věcné příslušnosti Úřadu evropského veřejného žalobce a s výhradou případných podmínek stanovených orgány třetích zemí.

(102aa) Pro nezúčastněné členské státy není toto nařízení závazné. Komise by měla v případě potřeby předložit návrhy s cílem zajistit účinnou justiční spolupráci v trestních věcech mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a členskými státy, pro které není toto nařízení závazné. To by se mělo zejména týkat pravidel v oblasti právní pomoci v trestních věcech a předávání, přičemž by mělo být v plné míře dodržováno *acquis* Unie v této oblasti, jakož i povinnost loajální spolupráce (čl. 4 odst. 3 SEU).

(103) Úřad evropského veřejného žalobce by měl v zájmu úplné samostatnosti a nezávislosti disponovat samostatným rozpočtem, jehož příjem tvoří zejména příspěvek z rozpočtu Unie. Finanční, rozpočtový a personální režim Úřadu evropského veřejného žalobce by se měl řídit příslušnými standardy Unie platnými pro subjekty uvedené v článku 208 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, avšak s přihlédnutím k tomu, že příslušnost Úřadu evropského veřejného žalobce k trestnímu vyšetřování a stíhání na úrovni Unie je výlučná.

(104) Náklady na vyšetřovací úkony Úřadu evropského veřejného žalobce by měly v zásadě nést vnitrostátní orgány, které je provádějí. Mimořádně vysoké náklady na vyšetřovací úkony, jako například složité odborné posudky, rozsáhlé policejní operace nebo sledování během dlouhého časového období, by mohly být částečně hrazené úřadem, včetně, pokud je to možné, přerozdělením prostředků z jiných rozpočtových položek Úřadu evropského veřejného žalobce nebo změnou rozpočtu v souladu s tímto nařízením a platnými finančními pravidly.

Při přípravě návrhu pro předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů by měl správní ředitel zohlednit nutnost částečné úhrady mimořádně nákladných vyšetřovacích úkonů přijatých stálou komorou ze strany úřadu.

(104a) Operační výdaje Úřadu evropského veřejného žalobce se hradí z rozpočtu tohoto úřadu. Ty by měly zahrnovat provozní komunikace mezi evropskými pověřenými žalobci a centrální úrovní Úřadu evropského veřejného žalobce, jako jsou náklady spojené s doručováním zásilek, cestovní výdaje, náklady na překlady nezbytné pro vnitřní fungování Úřadu evropského veřejného žalobce a další náklady, které dříve nevznikly členským státům během vyšetřování a které jsou způsobeny pouze v důsledku toho, že Úřad evropského veřejného žalobce převzal odpovědnost za vyšetřování a stíhání. Nicméně náklady úřadu a sekretariátu evropských pověřených žalobců by měly hradit členské státy.

(105) Pravomoci k uzavírání pracovních smluv, které jsou služebním řádem a pracovním řádem ostatních zaměstnanců svěřeny orgánu oprávněnému ke jmenování, by kolegium mělo v zásadě vždy přenést na správního ředitele, nevyžadují-li zvláštní okolnosti, aby tyto pravomoci vykonávalo samo.

(106) Správní ředitel jako schvalující osoba odpovídá za plnění rozpočtu Úřadu evropského veřejného žalobce. Při konzultacích se stálou komorou, pokud jde o mimořádně nákladná vyšetřovací opatření, správní ředitel odpovídá za rozhodování o výši poskytnutého grantu na základě dostupných finančních prostředků a v souladu s kritérii stanovenými v jednacím řádu.

(107) Odměna pro evropské pověřené žalobce jako zvláštní poradce, která bude stanovena na základě přímé dohody, by měla vycházet z konkrétního rozhodnutí přijatého kolegiem. Toto rozhodnutí by mělo mimo jiné zajistit, že evropští pověřené žalobci budou ve zvláštních případech, kdy vykonávají rovněž funkce vnitrostátních žalobců podle čl. 12 odst. 3, v zásadě i nadále odměňováni v rámci funkce vnitrostátních žalobců a odměna za výkon funkce zvláštního poradce bude odpovídat pouze ekvivalentu práce vykonané jménem Úřadu evropského veřejného žalobce ve funkci evropského pověřeného žalobce. Každý členský stát si ponechává pravomoc, aby při dodržení unijního práva určil ve svých právních předpisech podmínky pro přiznání dávek v rámci systému sociálního zabezpečení.

(107a) Aby úřad mohl být plně funkční ke dni, který bude stanoven, bude potřebovat zaměstnance, kteří nabyli zkušeností v rámci orgánů, institucí nebo agentur Unie. Pro splnění tohoto požadavku by měl být usnadněn nábor dočasných a smluvních zaměstnanců, kteří již v rámci orgánů, institucí nebo agentur Unie pracují zajištěním kontinuity smluvních práv těchto zaměstnanců v případě, že budou přijati úřadem v průběhu jeho zahajovací fáze do [30. června 2020]⁵.

(108) Řízení vedená Úřadem evropského veřejného žalobce by měla být transparentní v souladu s čl. 15 odst. 3 SFEU a kolegium bude muset přijmout konkrétní ustanovení o tom, jak bude zajištěno právo přístupu veřejnosti k dokumentům. Nic v tomto nařízení není zamýšleno tak, aby omezilo právo veřejnosti na přístup k dokumentům v rozsahu, v němž je zaručeno v Unii a v členských státech, zejména podle článku 42 Listiny a jiných příslušných ustanovení.

---

⁵ Jeden rok po zahájení provozu úřadu v souladu s rozhodnutím uvedeným v čl. 75 odst. 2.

(109) Na Úřad evropského veřejného žalobce by se měla vztahovat i obecná pravidla o transparentnosti platná pro agentury Unie, ale pouze s ohledem na jiné dokumenty než spisy, včetně jejich zobrazení v elektronické podobě, aby žádným způsobem nedošlo k ohrožení požadavku na zachování důvěrnosti při jeho operativní činnosti. Stejně tak by měla respektovat požadavek na zachování důvěrnosti Úřadu evropského veřejného žalobce i správní šetření vedená evropským veřejným ochráncem práv. V zájmu zajištění integrity vyšetřování a stíhání vedených úřadem by dokumenty týkající se operativních činností neměly podléhat pravidlům transparentnosti.

(110) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království a Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

(111) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.

NAŘÍZENÍ RADY
o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce

KAPITOLA I
PŘEDMĚT A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se zřizuje Úřad evropského veřejného žalobce a stanoví se pravidla jeho fungování.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „osobou“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba;
- b) „finančními zájmy Unie“ veškeré příjmy, výdaje a aktiva, na které se vztahuje rozpočet Unie a rozpočty orgánů, institucí a jiných subjektů zřízených Smlouvami a jimi řízené a sledované rozpočty a které jsou v rámci těchto rozpočtů pořízeny nebo které do nich mají být uhrazeny;
- e) „zaměstnanci Úřadu evropského veřejného žalobce“ personál na centrální úrovni, který poskytuje podporu kolegiu, stálým komorám, evropskému nejvyššímu žalobci, evropským žalobcům, evropským pověřeným žalobcům a správnímu řediteli v rámci každodenní činnosti při provádění úkolů tohoto úřadu podle tohoto nařízení;
- f) „evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává“ evropský pověřený žalobce odpovědný za vyšetřování a stíhání, která zahájil, která mu byla přidělena, nebo která převzal prostřednictvím uplatnění svého evokačního práva podle článku 22a;
- g) „pomocným evropským pověřeným žalobcem“ evropský pověřený žalobce nacházející se v jiném členském státě, než je členský stát, v němž se nachází evropský pověřený žalobce, který případ projednává, a to ve státě, v němž má být provedeno vyšetřování nebo jiné opatření, které je mu přiděleno;

- h) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychologické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby;
- i) „zpracováním“ jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení;
- j) „omezením zpracování“ označení uložených osobních údajů za účelem omezení jejich zpracování v budoucnu;
- k) „profilováním“ jakákoli forma automatizovaného zpracování osobních údajů spočívající v jejich použití k hodnocení některých osobních aspektů vztahujících se k fyzické osobě, zejména k rozboru nebo odhadu aspektů týkajících se jejího pracovního výkonu, ekonomické situace, zdravotního stavu, osobních preferencí, zájmů, spolehlivosti, chování, místa, kde se nachází, nebo pohybu;
- l) „pseudonymizací“ zpracování osobních údajů tak, že již nemohou být přiřazeny konkrétnímu subjektu údajů bez použití dodatečných informací, pokud jsou tyto dodatečné informace uchovávány odděleně a vztahují se na ně technická a organizační opatření, aby bylo zajištěno, že nebudou přiřazeny identifikované či identifikovatelné fyzické osobě;
- m) „evidencí“ jakýkoliv strukturovaný soubor osobních údajů přístupných podle zvláštních kritérií, ať již je centralizovaný, decentralizovaný, nebo rozdělený podle funkčního či zeměpisného hlediska;
- n) „správcem“ Úřad evropského veřejného žalobce nebo jiný příslušný orgán, který sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely a prostředky tohoto zpracování určeny právem Unie či členského státu, může toto právo určit dotčeného správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení;
- o) „zpracovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který zpracovává osobní údaje pro správce;

- p) „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo kterýkoli jiný subjekt, jemuž jsou osobní údaje poskytnuty, ať už se jedná o třetí stranu, či nikoli. Avšak orgány veřejné moci členských států jiné než příslušné orgány vymezené v čl. 3 bodu 7 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680⁶, které získají osobní údaje v rámci zvláštního šetření Úřadu evropského veřejného žalobce, se za příjemce nepovažují; zpracování těchto osobních údajů těmito orgány veřejné moci musí být v souladu s použitelnými pravidly ochrany údajů pro dané účely zpracování;
- q) „porušením zabezpečení osobních údajů“ porušení zabezpečení, které vede k náhodnému nebo protiprávnímu zničení, ztrátě, změně nebo neoprávněnému poskytnutí nebo zpřístupnění přenášených, uložených nebo jinak zpracovávaných osobních údajů;
- r) „administrativními osobními údaji“ veškeré osobní údaje zpracovávané Úřadem evropského veřejného žalobce kromě operativních osobních údajů;
- s) „operativními osobními údaji“ veškeré osobní údaje zpracovávané Úřadem evropského veřejného žalobce ke splnění účelů stanovených v článku 37;
- t) „genetickými údaji“ osobní údaje týkající se zděděných nebo získaných genetických znaků fyzické osoby, které poskytují jedinečné informace o její fyziologii či zdraví a které vyplývají zejména z analýzy biologického vzorku dotčené fyzické osoby;
- u) „biometrickými údaji“ osobní údaje vyplývající z konkrétního technického zpracování týkající se fyzických či fyziologických znaků nebo znaků chování fyzické osoby, které umožňuje nebo potvrzuje jedinečnou identifikaci, například zobrazení obličeje nebo daktyloskopické údaje;

---

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

- v) „údaji o zdravotním stavu“ osobní údaje týkající se tělesného nebo duševního zdraví fyzické osoby, včetně údajů o poskytnutí zdravotních služeb, které vypovídají o jejím zdravotním stavu;
- w) „dozorovým úřadem“ nezávislý orgán veřejné moci zřízený členským státem podle článku 51 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁷ nebo podle článku 41 směrnice (EU) 2016/680;
- x) „mezinárodní organizací“ organizace a jí podřízené subjekty podléhající mezinárodnímu právu veřejnému nebo jiný subjekt zřízený dohodou mezi dvěma nebo více zeměmi nebo na jejím základě.

---

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

KAPITOLA II

Zřízení, úkoly a základní zásady Úřadu evropského veřejného žalobce

Článek 3

Zřízení

1. Úřad evropského veřejného žalobce se tímto zřizuje jako instituce Unie.
2. Úřad evropského veřejného žalobce má právní subjektivitu.
3. Úřad evropského veřejného žalobce spolupracuje s Eurojustem a opírá se o jeho podporu v souladu s článkem 57.

Článek 4

Úkoly

Úřad evropského veřejného žalobce je odpovědný za vyšetřování, stíhání a předvádění před soud pachatelů a spolupachatelů v případech trestných činů poškozujících finanční zájmy Unie[, které jsou stanoveny ve směrnici 2017/xx/EU a vymezeny tímto nařízením]. Úřad evropského veřejného žalobce v této souvislosti provádí vyšetřování a úkony trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí.

Článek 5

Základní zásady činnosti

1. Úřad evropského veřejného žalobce dbá na to, aby při své činnosti dodržoval práva zakotvená v Listině základních práv Evropské unie.
2. Úřad evropského veřejného žalobce je při veškeré své činnosti vázán zásadami právního státu a proporcionality.
3. Vyšetřování a stíhání vedená jménem Úřadu evropského veřejného žalobce se řídí tímto nařízením. Vnitrostátní právo se použije v rozsahu, ve kterém není daná věc upravena tímto nařízením. Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, rozhodným vnitrostátním právem je právo členského státu, ve kterém se nachází evropský pověřený žalobce, který případ v souladu s čl. 12 odst. 1 projednává. Pokud se případ řídí vnitrostátním právem a tímto nařízením, má toto nařízení přednost.
4. Úřad evropského veřejného žalobce vede svá vyšetřování nestranně a usiluje o získání veškerých souvisejících důkazů, ať usvědčujících nebo vyvíňujících.
5. Úřad evropského veřejného žalobce zahájí a provádí vyšetřování bez zbytečného odkladu.
6. Příslušné vnitrostátní orgány aktivně napomáhají a podporují vyšetřování a stíhání, jež vede Úřad evropského veřejného žalobce. Jakékoli opatření, metoda či postup podle tohoto nařízení se řídí zásadou loajální spolupráce.

Článek 6

Nezávislost a odpovědnost

1. Úřad evropského veřejného žalobce je nezávislý. Evropský nejvyšší žalobce, zástupci evropského nejvyššího žalobce, evropští žalobci, evropští pověřeni žalobci, správní ředitel a zaměstnanci Úřadu evropského veřejného žalobce jednají v zájmu Unie jako celku v souladu s právem a při výkonu svých povinností podle tohoto nařízení nevyhledávají ani nepřijímají pokyny od žádné osoby, která není zaměstnancem Úřadu evropského veřejného žalobce, od žádného členského státu a od žádného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie. Členské státy a orgány, instituce nebo jiné subjekty Unie respektují nezávislost Úřadu evropského veřejného žalobce a nesnaží se jej ve výkonu jeho úkolů ovlivňovat.
2. Úřad evropského veřejného žalobce odpovídá za svou obecnou činnost Evropskému parlamentu, Radě a Evropské komisi a vydává výroční zprávy v souladu s článkem 6a.

Článek 6a

Vydávání zpráv

1. Úřad evropského veřejného žalobce každý rok vypracuje a vydá výroční zprávu o své obecné činnosti v úředních jazycích orgánů Unie a zveřejní ji. Tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a vnitrostátním parlamentům, jakož i Radě a Komisi.
2. Evropský nejvyšší žalobce předstoupí jednou ročně před Evropský parlament a před Radu a rovněž před vnitrostátní parlamenty, pokud o to požádají, aby podal zprávu o obecné činnosti Úřadu evropského veřejného žalobce, aniž je dotčena povinnost Úřadu evropského veřejného žalobce týkající se mlčenlivosti a důvěrnosti ohledně konkrétních případů a osobních údajů. Při slyšeních pořádaných vnitrostátními parlamenty může evropského nejvyššího žalobce nahradit jeden z jeho zástupců.

KAPITOLA III
POSTAVENÍ, STRUKTURA A ORGANIZACE ÚŘADU EVROPSKÉHO
VEŘEJNÉHO ŽALOBCE

ODDÍL 1

POSTAVENÍ A STRUKTURA ÚŘADU EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO ŽALOBCE

Článek 7

Struktura Úřadu evropského veřejného žalobce

1. Úřad evropského veřejného žalobce je nedělitelnou institucí Unie fungující jako jeden úřad s decentralizovanou strukturou.
2. Úřad evropského veřejného žalobce je organizován na centrální i na decentralizované úrovni.
3. Centrální úroveň představuje centrální úřad v místě sídla. Centrální úřad sestává z kolegia, stálých komor, evropského nejvyššího žalobce, jeho zástupců, evropských žalobců a správního ředitele.
4. Decentralizovanou úroveň představují evropští pověřeni žalobci, kteří se nacházejí v jednotlivých členských státech.
5. Centrálnímu úřadu a evropským pověřeným žalobcům napomáhají při plnění jejich povinností podle tohoto nařízení zaměstnanci Úřadu evropského veřejného žalobce.

Článek 8

Kolegium

1. Kolegium Úřadu evropského veřejného žalobce tvoří evropský nejvyšší žalobce a jeden evropský žalobce z každého členského státu. Evropský nejvyšší žalobce předsedá zasedáním kolegia a je odpovědný za jejich přípravu.
2. Kolegium zasedá pravidelně a je odpovědné za obecný dohled nad činnostmi úřadu. Přijímá rozhodnutí o strategických otázkách a o obecných otázkách vyplývajících z konkrétních případů, zejména s cílem zajistit jednotu, účinnost a soudržnost politiky Úřadu evropského veřejného žalobce v oblasti stíhání v celé Unii, jakož i o jiných otázkách stanovených v tomto nařízení. Kolegium nepřijímá operativní rozhodnutí v jednotlivých případech. Jednací řád stanoví podrobnosti týkající se toho, jak kolegium vykonává obecné činnosti dohledu, a dále stanoví přijímání rozhodnutí o strategických otázkách a obecných otázkách v souladu s tímto článkem.
3. Na návrh evropského nejvyššího žalobce a v souladu s jednacím řádem zřídí kolegium stálé komory.
4. Kolegium přijme jednací řád Úřadu evropského veřejného žalobce v souladu s článkem 16 a dále stanoví odpovědnost za výkon funkcí členů kolegia a zaměstnanců Úřadu evropského veřejného žalobce.
5. Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, přijímá kolegium rozhodnutí prostou většinou. Každý člen kolegia má právo vyvolat hlasování o otázkách, o nichž má kolegium rozhodnout. Každý člen kolegia má jeden hlas. V případě rovnosti hlasů ohledně jakékoli otázky, o níž má kolegium rozhodnout, má evropský nejvyšší žalobce rozhodující hlas.

Článek 9
Stálé komory

1. Stálé komoře předsedá evropský nejvyšší žalobce nebo jeden z jeho zástupců, nebo evropský žalobce jmenovaný do funkce předsedy v souladu s jednacím řádem. Kromě předsedy má stálá komora dva stálé členy. Počet stálých komor, jejich složení, jakož i rozdělení pravomocí mezi komorami se stanoví v souladu s jednacím řádem při náležitém zohlednění funkčních potřeb úřadu.

Stálé komory zajistí rovnoměrné rozdělení pracovní zátěže na základě systému náhodného přidělování případů a ve výjimečných případech stanoví postupy, které – je-li to nutné pro řádné fungování úřadu – umožní odchylky od zásady náhodného přidělování na základě rozhodnutí evropského nejvyššího žalobce.

2. Stálé komory sledují a řídí vyšetřování a stíhání vedená evropskými pověřenými žalobci v souladu s odstavci 3, 3a a 4 tohoto článku. Rovněž zajišťují koordinaci vyšetřování a stíhání v přeshraničních případech a provádění rozhodnutí kolegia v souladu s čl. 8 odst. 2.
3. Stálé komory přijímají v souladu s podmínkami a postupy stanovenými v tomto nařízení a případně po přezkumu návrhu rozhodnutí předloženého evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává, tato rozhodnutí:
  - a) předložit případ soudu v souladu s čl. 30 odst. 1, 2 a 3;
  - b) odložit případ v souladu s čl. 33 odst. 1 písm. a) až f) ;
  - c) uplatnit zjednodušený postup řízení a dát evropskému pověřenému žalobci pokyn k tomu, aby jednal s cílem vydat v daném případě s konečnou platností pravomocné rozhodnutí v souladu s článkem 34;
  - d) postoupit případ vnitrostátním orgánům v souladu s čl. 28a odst. 1 nebo 2;
  - e) opětovně zahájit vyšetřování v souladu s čl. 33 odst. 2.

- 3a. Je-li to třeba, přijímají stálé komory v souladu s podmínkami a postupy stanovenými v tomto nařízení tato rozhodnutí:
- a) dát evropskému pověřenému žalobci pokyn k zahájení vyšetřování v souladu s pravidly stanovenými v čl. 22 odst. 1 až 4, pokud nebylo žádné vyšetřování zahájeno;
  - b) dát evropskému pověřenému žalobci pokyn, aby uplatnil evokační právo v souladu s čl. 22a odst. 5, pokud daný případ nebyl prostřednictvím evokace převzat;
  - c) předat strategické otázky nebo obecné otázky vyplývající z jednotlivých případů kolegiu v souladu s čl. 8 odst. 2;
  - d) přidělit případ v souladu s čl. 22 odst. 3;
  - e) předat případ v souladu s čl. 22 odst. 5 nebo čl. 23 odst. 3;
  - i) schválit rozhodnutí evropského žalobce, že vyšetřování povede sám, v souladu s čl. 23 odst. 4.
4. Příslušná stálá komora může v souladu s platným vnitrostátním právem a jednajíc prostřednictvím evropského žalobce, který na určité vyšetřování nebo stíhání dohlíží, vydat ohledně konkrétního případu pokyny evropskému pověřenému žalobci, který případ projednává, kdykoli je to nezbytné pro účinné vedení vyšetřování či stíhání nebo je to v zájmu spravedlnosti nebo zajištění soudržného fungování Úřadu evropského veřejného žalobce.
5. Stálá komora přijímá rozhodnutí prostou většinou. Komora hlasuje na žádost kteréhokoli svého člena. Každý člen má jeden hlas. V případě rovnosti hlasů má rozhodující hlas předseda. Rozhodnutí se přijímají během jednání na zasedáních komor, případně na základě návrhu rozhodnutí předloženého evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává.
- Veškerý materiál k případu se na žádost zpřístupní příslušné stálé komoře za účelem přípravy rozhodnutí.

- 5a. Stálé komory mohou rozhodnout o svěřeni rozhodovací pravomoci podle odst. 3 písm. a) nebo b) a v druhém z uvedených případů pouze ohledně pravidel obsažených v čl. 33 odst. 1 písm. a) až e) evropskému žalobci, který na případ dohlíží v souladu s čl. 11 odst. 1, pokud může být takové svěřeni řádně odůvodněno odkazem na stupeň závažnosti trestného činu nebo na složitost řízení v daném konkrétním případě, s ohledem na trestný čin, který způsobil nebo mohl způsobit poškození finančních zájmů Unie v hodnotě nižší než 100 000 EUR. Jednací řád stanoví pokyny s cílem zajistit soudržné uplatňování v rámci úřadu.

Stálá komora informuje evropského nejvyššího žalobce o všech rozhodnutích svěřit rozhodovací pravomoc. Evropský nejvyšší žalobce může po obdrženi této informace během tří dnů požádat stálou komoru o přezkum jejího rozhodnutí, pokud se domnívá, že je to třeba pro zajištění soudržnosti vyšetřování a stíhání vedených úřadem. Je-li evropský nejvyšší žalobce členem příslušné stálé komory, jeden z jeho zástupců vykoná právo na podání žádosti o uvedený přezkum.

Dohlížející evropský žalobce podá stálé komoře zprávu o konečném rozhodnutí ohledně daného případu a sdělí veškeré informace nebo okolnosti, jež dle jeho názoru mohou vést k potřebě nového posouzení možnosti zachovat svěřeni pravomoci, zejména za okolností uvedených v čl. 30 odst. 2.

Svěřeni může být kdykoliv zrušeno na žádost jednoho z členů stálé komory a rozhodnutí se přijímá v souladu s odstavcem 5. Svěřeni se zruší, zastupuje-li evropský pověřený žalobce evropského žalobce v souladu s čl. 14 odst. 7.

S cílem zajistit soudržné uplatňování zásady svěřeni pravomoci podá každá stálá komora každoročně zprávu kolegiu ohledně využití svěřeni pravomoci.

- 5b. Jednací řád umožní stálým komorám, aby přijímaly rozhodnutí písemným postupem, který bude podrobně stanoven v jednacím řádu.

Veškerá rozhodnutí přijatá a pokyny vydané v souladu s odstavci 3, 3a, 4 a 5a se zaznamenávají písemně a stávají se součástí spisu.

6. Jednání stálé komory se vedle stálých členů účastní evropský žalobce, který dohlíží na vyšetřování nebo stíhání podle čl. 11 odst. 1. Evropský žalobce má hlasovací právo, s výjimkou rozhodnutí stálé komory o svěřeni nebo odvolání svěřeni podle čl. 9 odst. 5a, o přidělení a předání podle čl. 22 odst. 3, 4 a 5 a čl. 22a odst. 5 a o předložení případu soudu (čl. 30 odst. 2), kdy je k danému případu příslušný více než jeden členský stát, jakož i v situacích popsaných v čl. 26 odst. 7.

Stálá komora rovněž může na žádost evropského žalobce, evropského pověřeného žalobce nebo z vlastního podnětu vyzvat jiné evropské žalobce nebo evropské pověřené žalobce, kterých se daný případ týká, aby se zúčastnili jejich zasedání, a to bez hlasovacího práva.

7. Předsedové stálých komor v souladu s jednacím řádem průběžně informují kolegium o rozhodnutích přijatých podle tohoto článku, s cílem umožnit kolegiu, aby plnilo svou úlohu v souladu s čl. 8 odst. 2.

Článek 10

Evropský nejvyšší žalobce a zástupci

1. Evropský nejvyšší žalobce je vedoucím Úřadu evropského veřejného žalobce. Organizuje práci úřadu, řídí jeho činnosti a přijímá rozhodnutí v souladu s tímto nařízením a s jednacím řádem úřadu.
2. Jsou jmenováni dva zástupci, kteří mají být evropskému nejvyššímu žalobci nápomocni při výkonu jeho povinností a kteří jej nahrazují v době jeho nepřítomnosti nebo pokud nemůže své povinnosti vykonávat.
3. Evropský nejvyšší žalobce zastupuje Úřad evropského veřejného žalobce ve vztahu k orgánům Unie, členským státům a třetím stranám. Evropský nejvyšší žalobce může svými úkoly souvisejícími se zastupováním pověřit jednoho ze svých zástupců nebo určitého evropského žalobce.

Článek 11

Evropští žalobci

1. Evropští žalobci jménem stálé komory a v souladu s případnými pokyny, které vydala podle čl. 9 odst. 3, 3a a 4, dohlízejí na vyšetřování a stíhání, za něž odpovídají evropští pověřeni žalobci projednávající případ ve svém členském státě původu. Evropští žalobci předkládají shrnutí případů, na které dohlízejí, a případně návrhy rozhodnutí, jež mají být přijata uvedenou komorou, a to na základě návrhů rozhodnutí vypracovaných evropskými pověřenými žalobci.

Aniž je dotčen čl. 14 odst. 7, stanoví jednací řád mechanismus zastupování mezi evropskými žalobci v případě, že je dohlízející evropský žalobce dočasně nepřítomný ve své funkci nebo není z jiných důvodů k dispozici pro výkon funkce evropského žalobce. Zastupující evropský žalobce může plnit všechny funkce evropského žalobce, s výjimkou možnosti vést vyšetřování, jak je vymezena v čl. 23 odst. 4.

- 1a. Evropský žalobce může z důvodů pracovní zátěže spojené s počtem vyšetřování a stíhání v jeho členském státě původu nebo střetu zájmů, které se ho týkají, výjimečně požádat, aby dohled nad vyšetřováním a stíháním jednotlivých případů vedeným evropskými pověřenými žalobci v jeho členském státě původu byl svěřen jiným evropským žalobcům, s výhradou jejich souhlasu. Evropský nejvyšší žalobce rozhodne o žádosti podané z důvodů pracovní zátěže evropského žalobce. V případě střetu zájmů týkajících se evropského žalobce evropský nejvyšší žalobce žádosti vždy vyhová. Jednací řád stanoví zásady, kterými se řídí toto rozhodnutí, a postupy pro následné přidělení dotčených případů. Článek 23 odst. 4 se nepoužije pro vyšetřování a stíhání, která podléhají dohledu podle tohoto odstavce.

2. Dohlížející evropští žalobci mohou v souladu s platným vnitrostátním právem a v souladu s pokyny vydanými příslušnou stálou komorou v konkrétním případě vydat pokyny evropskému pověřenému žalobci, který případ projednává, kdykoli je to nezbytné pro účinné vedení vyšetřování nebo stíhání nebo je to v zájmu spravedlnosti nebo zajištění soudržného fungování Úřadu evropského veřejného žalobce.
- 2a. Pokud vnitrostátní právní předpisy některého členského státu stanoví vnitřní přezkum některých úkonů v rámci vnitrostátní struktury státního zastupitelství, měl by přezkum takových rozhodnutí evropského pověřeného žalobce spadat do pravomocí dohlížejícího evropského žalobce v oblasti dohledu v souladu s jednacím řádem, aniž je dotčena pravomoc stálé komory v oblasti dohledu a sledování.
3. Evropští žalobci fungují jako styčné subjekty a informační kanály mezi stálými komorami a evropskými pověřenými žalobci ve svých členských státech původu. Sledují provádění úkolů úřadu ve svých příslušných členských státech, a to v úzké konzultaci s evropskými pověřenými žalobci. Evropští žalobci rovněž v souladu s tímto nařízením a s jednacím řádem zajišťují, aby veškeré příslušné informace z centrálního úřadu byly poskytovány evropským pověřeným žalobcům a naopak.

Článek 12

Evropští pověření žalobci

1. Evropští pověření žalobci jednají jménem Úřadu evropského veřejného žalobce ve svých příslušných členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, stíhání a předložení případu soudu, a to s výhradou jim svěřených zvláštních pravomocí a postavení a navíc k nim, za podmínek stanovených v tomto nařízení.

Evropští pověřeni žalobci jsou odpovědní za vyšetřování a stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena, nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověřeni žalobci se řídí vedením a pokyny stálé komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížejíciho evropského žalobce.

Evropští pověřeni žalobci jsou rovněž odpovědní za předložení případu soudu, zejména mají pravomoc předkládat žalobní důvody, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem.

2. V každém členském státě se nachází dva či více evropských pověřených žalobců. Evropský nejvyšší žalobce po konzultaci a dosažení dohody s příslušnými orgány členských států schvaluje počet evropských pověřených žalobců, jakož i funkční a územní rozdělení pravomocí mezi evropskými pověřenými žalobci v rámci každého členského státu.
3. Evropští pověřeni žalobci mohou rovněž vykonávat funkce vnitrostátních žalobců, pokud jim to nebrání v plnění jejich povinností podle tohoto nařízení. O výkonu těchto funkcí uvedomí dohlížejíciho evropského žalobce. V případě, že evropský pověřený žalobce není v danou chvíli schopen plnit svou funkci evropského pověřeného žalobce z důvodu, že vykonává tyto funkce coby vnitrostátní žalobce, informuje dohlížejíciho evropského žalobce, který konzultuje příslušné vnitrostátní orgány pověřené trestním stíháním s cílem určit, zda by měly být upřednostněny jeho funkce podle tohoto nařízení. Evropský žalobce může navrhnout stálé komoře, aby byl případ předán jinému evropskému pověřenému žalobci v tomtéž členském státě nebo že povede vyšetřování sám v souladu s čl. 23 odst. 3 a 4.

ODDÍL 2

JMENOVÁNÍ A ODVOLÁVÁNÍ ČLENŮ ÚŘADU EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO ŽALOBCE

Článek 13

Jmenování a odvolávání evropského nejvyššího žalobce

1. Evropský parlament a Rada jmenují po vzájemné dohodě evropského nejvyššího žalobce na funkční období sedmi let, které nelze obnovit. Rada rozhoduje prostou většinou.
2. Evropský nejvyšší žalobce je vybrán z kandidátů, kteří
  - a) jsou aktivními členy státních zastupitelství nebo soudních orgánů v členských státech, nebo aktivními evropskými žalobci;
  - b) poskytují veškeré záruky nezávislosti;
  - c) mají kvalifikaci nezbytnou ve svém členském státě ke jmenování do nejvyšší funkce na státním zastupitelství nebo nejvyšší soudní funkce a příslušné praktické zkušenosti s vnitrostátními právními systémy, finančním vyšetřováním a s mezinárodní justiční spoluprací v trestních věcech, nebo pracovali jako evropští žalobci, a
  - d) mají dostatečné zkušenosti v oblasti řízení a dostatečnou kvalifikaci pro danou pozici.

3. Výběr je založen na otevřené výzvě k přihlášení kandidátů, zveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie, po níž výběrová komise vypracuje užší seznam způsobilých kandidátů, který se předloží Evropskému parlamentu a Radě. Tato komise je složena z 12 osob vybraných mezi bývalými členy Soudního dvora Evropské unie a Účetního dvora, bývalými národními členy Eurojustu, členy nejvyšších vnitrostátních soudů, obecně uznávanými soudci a státními zástupci na vysoké úrovni, z nichž jeden bude navržen Evropským parlamentem. Rada stanoví pravidla fungování této komise a přijímá rozhodnutí o jmenování jejích členů na návrh Komise.
- 3a. V případě, že je evropský žalobce jmenován evropským nejvyšším žalobcem, obsadí se jeho místo evropského žalobce neprodleně v souladu s postupem stanoveným v čl. 14 odst. 1 a 2.
4. Soudní dvůr Evropské unie může na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise odvolat evropského nejvyššího žalobce, pokud shledá, že již není schopen vykonávat své povinnosti nebo že své povinnosti závažným způsobem porušil.
5. V případě, že evropský nejvyšší žalobce rezignuje, je odvolán nebo odejde z funkce z jakéhokoli důvodu, jeho místo se neprodleně obsadí v souladu s postupem uvedeným v odstavcích 1 až 3.

Článek 13a

Jmenování a odvolávání zástupců evropského nejvyššího žalobce

1. Kolegium jmenuje dva evropské žalobce do funkce zástupců evropského nejvyššího žalobce na obnovitelné funkční období tří let, které však nesmí překročit jejich funkční období jako evropských žalobců. Výběrové řízení se řídí jednacím řádem. Zástupci evropského nejvyššího žalobce si zachovají své postavení evropských žalobců.
2. Pravidla a podmínky pro výkon funkce zástupce evropského nejvyššího žalobce stanoví jednací řád. Pokud určitý evropský žalobce již není schopen vykonávat své povinnosti jako zástupce evropského nejvyššího žalobce, může kolegium v souladu s jednacím řádem rozhodnout, že nebude vykonávat funkci zástupce evropského nejvyššího žalobce a bude z tohoto místa odvolán.
3. V případě, že zástupce evropského nejvyššího žalobce rezignuje, je odvolán nebo odejde z funkce z jakéhokoli důvodu, jeho místo se neprodleně obsadí v souladu s postupem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku. S výhradou pravidel uvedených v článku 14 zůstane evropským žalobcem.

Článek 14

Jmenování a odvolávání evropských žalobců

1. Každý členský stát navrhne na místo evropského žalobce tři kandidáty z řad kandidátů, kteří:
  - a) jsou aktivními členy státních zastupitelství nebo soudních orgánů v členských státech;
  - b) poskytují veškeré záruky nezávislosti; a
  - c) mají kvalifikaci nezbytnou v jejich členském státě ke jmenování do vysoké funkce na státním zastupitelství nebo vysoké soudní funkce a příslušné praktické zkušenosti s vnitrostátními právními systémy, finančním vyšetřováním a s mezinárodní justiční spoluprací v trestních věcech.

2. Rada po obdržení odůvodněného stanoviska výběrové komise uvedené v čl. 13 odst. 3 vybere a jmenuje jednoho z kandidátů do funkce evropského žalobce daného členského státu. Pokud výběrová komise dojde k závěru, že některý kandidát nesplňuje podmínky požadované k výkonu povinností evropského žalobce, je její stanovisko pro Radu závazné.
3. Rada, jež rozhoduje prostou většinou, vybírá a jmenuje evropské žalobce na funkční období šesti let, které nelze obnovit. Rada může rozhodnout o prodloužení funkčního období o dobu nejvýše tří let na konci šestiletého období.
4. Každé tři roky dochází k částečné obměně třetiny evropských žalobců. Rada, jež rozhoduje prostou většinou, přijme přechodná ustanovení pro jmenování evropských žalobců pro jejich první funkční období a v jeho průběhu.
5. Soudní dvůr Evropské unie může na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise odvolat evropského nejvyššího žalobce, pokud shledá, že již není schopen vykonávat své povinnosti nebo že své povinnosti závažným způsobem porušil.
6. V případě, že evropský žalobce rezignuje, je odvolán nebo odejde z funkce z jakéhokoli jiného důvodu, jeho místo se neprodleně obsadí v souladu s postupem uvedeným výše v odstavcích 1 a 2. Pokud evropský žalobce vykonává funkci zástupce evropského nejvyššího žalobce, je automaticky odvolán rovněž z funkce zástupce evropského nejvyššího žalobce.
7. Kolegium při jmenování každého evropského žalobce určí mezi evropskými pověřenými žalobci stejného členského státu osobu, aby zastoupila evropského žalobce, který není schopen vykonávat svou funkci nebo který opustil svou funkci v souladu s odstavci 5 a 6.

Pokud kolegium uzná potřebu zastoupení, určená osoba jedná jako prozatímní evropský žalobce do doby nahrazení nebo návratu evropského žalobce, a to po dobu, která nepřesáhne 3 měsíce. Kolegium může na základě žádosti danou dobu prodloužit, je-li to nezbytné. Mechanismy a způsoby dočasného zastupování stanoví a upravuje jednací řád.

Jmenování a odvolávání evropských pověřených žalobců

1. Kolegium na návrh evropského nejvyššího žalobce jmenuje evropské pověřené žalobce navržené členskými státy. Kolegium může navrženou osobu odmítnout, pokud nespĺňuje kritéria uvedená v odstavci 2. Evropsští pověřeni žalobci jsou jmenováni na funkční období pěti let, které lze obnovit.
2. Evropsští pověřeni žalobci jsou od okamžiku jmenování do funkce evropských pověřených žalobců až do okamžiku odvolání aktivními členy státních zastupitelství nebo soudních orgánů ve členských státech, jež je navrhly. Poskytují veškeré záruky nezávislosti a mají potřebnou kvalifikaci a odpovídající praktické zkušenosti s vnitrostátním právním systémem.
3. Kolegium odvolá evropského pověřeného žalobce, pokud shledá, že již nespĺňuje požadavky uvedené v odstavci 2 nebo není schopen vykonávat své povinnosti, nebo že své povinnosti závažným způsobem porušil.
4. Pokud členský stát rozhodne, že vnitrostátního žalobce, který byl jmenován do funkce evropského pověřeného žalobce, odvolá nebo mu uloží disciplinární opatření z důvodů, které nesouvisí s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení, informuje evropského nejvyššího žalobce před tím, než daný krok učiní. Členský stát nemůže evropského pověřeného žalobce odvolat ani mu uložit disciplinární opatření z důvodů souvisejících s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení bez souhlasu evropského nejvyššího žalobce. Pokud evropský nejvyšší žalobce nesouhlasí, může dotčený členský stát požádat kolegium o přezkum této záležitosti.

5. V případě, že evropský pověřený žalobce odstoupí, že jeho služeb již není k plnění úkolů úřadu zapotřebí, nebo je odvolán či odejde z funkce z jiných důvodů, příslušný členský stát neprodleně uvědomí evropského nejvyššího žalobce a v případě potřeby navrhne jiného žalobce, který bude jmenován novým evropským pověřeným žalobcem v souladu s odstavcem 1.

Článek 15a

Postavení správního ředitele

1. Správní ředitel má status dočasného zaměstnance Úřadu evropského veřejného žalobce podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie.⁸
2. Správní ředitel je jmenován kolegiem ze seznamu uchazečů navržených evropským nejvyšším žalobcem na základě otevřeného a transparentního výběrového řízení v souladu s jednacím řádem Úřadu evropského veřejného žalobce. Pro účel uzavření smlouvy se správním ředitelem je Úřad evropského veřejného žalobce zastoupen evropským nejvyšším žalobcem.
3. Funkční období správního ředitele trvá čtyři roky. Do konce tohoto období provede kolegium posouzení, které zohlední hodnocení výsledků správního ředitele.
4. Kolegium jednající na návrh evropského nejvyššího žalobce, který zohledňuje posouzení podle odstavce 3, může jednou prodloužit funkční období správního ředitele nejvýše o čtyři roky.

---

⁸ Nařízení (EHS) č. 31, (ESAE) č. 11, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii (Úř. věst. 45, 14.6.1962, s. 1385).

5. Správní ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo, se nemůže zúčastnit dalšího výběrového řízení na tutéž funkci na konci celkového období.
6. Správní ředitel se zodpovídá evropskému nejvyššímu žalobci a kolegiu.
7. Správní ředitel může být odvolán z funkce rozhodnutím kolegia na základě dvoutřetinové většiny hlasů jeho členů, aniž jsou dotčena platná pravidla týkající se ukončení smlouvy v souladu se služebním řádem a pracovním řádem ostatních zaměstnanců.

Článek 15b

Povinnosti správního ředitele

1. Správní ředitel spravuje Úřad evropského veřejného žalobce po administrativní a rozpočtové stránce.
2. Aniž jsou dotčeny pravomoci kolegia nebo evropského nejvyššího žalobce, je správní ředitel nezávislý ve výkonu svých povinností a nežadá ani nepřijímá pokyny žádné vlády ani jiného orgánu.
3. Správní ředitel je zákonným zástupcem Úřadu evropského veřejného žalobce pro administrativní a rozpočtové účely. Správní ředitel plní rozpočet Úřadu evropského veřejného žalobce.

4. Správní ředitel odpovídá za plnění administrativních úkolů svěřených Úřadu evropského veřejného žalobce tímto nařízením, zejména za:
- a) každodenní správu Úřadu evropského veřejného žalobce a řízení zaměstnanců;
  - b) provádění rozhodnutí přijatých evropským nejvyšším žalobcem a kolegiem;
  - c) přípravu návrhu ročního a víceletého programového dokumentu a jeho předložení evropskému nejvyššímu žalobci;
  - d) provádění ročního a víceletého pracovního programového dokumentu a předkládání zpráv kolegiu o tomto provádění;
  - e) přípravu administrativních a rozpočtových částí výroční zprávy o činnosti Úřadu evropského veřejného žalobce;
  - f) přípravu akčního plánu opatření vyplývajících ze závěrů interních či externích zpráv o auditu, hodnocení a vyšetřování, včetně těch, které vyhotoví evropský inspektor ochrany údajů a úřad OLAF, a za předkládání zpráv oběma těmito institucím a kolegiu dvakrát ročně;
  - g) vypracování interní strategie Úřadu evropského veřejného žalobce pro boj proti podvodům a jeho předložení kolegiu ke schválení;
  - h) přípravu návrhu finančních pravidel Úřadu evropského veřejného žalobce a jeho předložení evropskému nejvyššímu žalobci;
  - i) přípravu návrhu odhadu příjmů a výdajů Úřadu evropského veřejného žalobce a jeho předložení evropskému nejvyššímu žalobci;
  - j) poskytování nezbytné administrativní podpory k usnadnění provozu Úřadu evropského veřejného žalobce;
  - k) poskytování podpory evropskému nejvyššímu žalobci a jeho zástupcům při plnění jejich povinností.

Článek 15c

Prozatímní administrativní uspořádání Úřadu evropského veřejného žalobce

1. Za zřízení a počáteční administrativní fungování Úřadu evropského veřejného žalobce odpovídá na základě prozatímních rozpočtových prostředků vyčleněných z vlastního rozpočtu Komise až do doby, než bude mít tento úřad kapacitu k plnění vlastního rozpočtu. Za tímto účelem Komise může:
  - a) určit, po konzultaci s Radou, úředníka Komise, který bude působit jako prozatímní správní ředitel a plnit jemu svěřené povinnosti, včetně výkonu pravomocí svěřených služebním řádem a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Evropské unie orgánu oprávněnému ke jmenování, pokud jde o administrativní pracovníky Úřadu evropského veřejného žalobce, a to v případě pracovních míst, která je třeba obsadit před nástupem správního ředitele do funkce podle článku 15a;
  - b) nabídnout podporu Úřadu evropského veřejného žalobce, zejména vysláním omezeného počtu úředníků Komise potřebného k výkonu administrativních činností úřadu pod vedením prozatímního správního ředitele.
2. Prozatímní správní ředitel může schvalovat všechny platby kryté prostředky rozpočtu Úřadu evropského veřejného žalobce a může uzavírat smlouvy, včetně smluv se zaměstnanci.
3. Jakmile se kolegium ujme svých funkcí v souladu s čl. 8 odst. 1, plní prozatímní správní ředitel své povinnosti v souladu s čl. 15a odst. 6. Prozatímní správní ředitel přestane tuto funkci vykonávat, jakmile se svých povinností ujme správní ředitel poté, co byl v souladu s článkem 15a jmenován kolegiem.
4. Než se kolegium ujme svých funkcí v souladu s čl. 8 odst. 1, plní jeho úkoly stanovené v tomto článku Komise v konzultaci se skupinou odborníků složenou ze zástupců členských států účastnících se zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.

ODDÍL 3

JEDNACÍ ŘÁD

Článek 16

Jednací řád Úřadu evropského veřejného žalobce

1. Organizace práce Úřadu evropského veřejného žalobce se řídí jeho jednacím řádem.
2. Návrh jednacího řádu Úřadu evropského veřejného žalobce je vypracován evropským nejvyšším žalobcem a přijat kolegiem dvoutřetinovou většinou neprodleně po zřízení úřadu.
3. Změny jednacího řádu mohou být navrženy kterýmkoli evropským žalobcem a musí být přijaty kolegiem dvoutřetinovou většinou.

KAPITOLA IIIA

PRAVOMOC A VÝKON PRAVOMOCI ÚŘADU EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO ŽALOBCE

ODDÍL 1

PRAVOMOC ÚŘADU EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO ŽALOBCE

Článek 17

Věcná příslušnost Úřadu evropského veřejného žalobce

1. Úřad evropského veřejného žalobce je příslušný ve vztahu k trestným činům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie, které jsou stanoveny ve směrnici 2017/xx/EU, jak byla provedena ve vnitrostátním právu, bez ohledu na to, zda by stejné trestné jednání mohlo být podle vnitrostátního práva klasifikováno jako jiný druh trestného činu.
  - 1a. Úřad evropského veřejného žalobce je rovněž příslušný pro trestné činy související s účastí na zločinném spolčení definovanou v rámcovém rozhodnutí 2008/841/SVV, jak je provedeno ve vnitrostátním právu, pokud se trestná činnost takového zločinného spolčení zaměřuje na páchání jakýchkoli trestných činů uvedených v odstavci 1.

2. Úřad evropského veřejného žalobce je rovněž příslušný pro jakýkoli jiný trestný čin, který je neoddělitelně spjatý s trestným jednáním spadajícím do oblasti působnosti odstavce 1 tohoto článku. Příslušnost k těmto trestným činům lze vykonávat pouze v souladu s čl. 20 odst. 3.
3. V každém případě platí, že Úřad evropského veřejného žalobce není příslušný pro trestné činy týkající se vnitrostátních přímých daní a že struktura a fungování orgánů daňové správy členských států nejsou tímto nařízením dotčeny.

Článek 18

Územní a osobní příslušnost Úřadu evropského veřejného žalobce

Úřad evropského veřejného žalobce je příslušný pro trestné činy uvedené v článku 17, pokud tyto činy:

- a) byly zcela nebo z části spáchány na území jednoho či několika členských států, nebo
- b) byly spáchány státním příslušníkem členského státu, za předpokladu, že členský stát má příslušnost k těmto trestným činům, pokud byly spáchány mimo jeho území, nebo
- c) byly spáchány mimo území uvedená v písmenu a) osobou, na niž se vztahuje služební řád úředníků nebo pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství, v době, kdy byl trestný čin spáchán, za předpokladu, že členský stát má příslušnost k těmto trestným činům, pokud byly spáchány mimo jeho území.

ODDÍL 2
VÝKON PRAVOMOCI ÚŘADU EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO
ŽALOBCE

Článek 19

Podávání zpráv, zaznamenávání a ověřování informací

1. Orgány, instituce a jiné subjekty Unie a orgány členských států příslušné v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy podávají bez zbytečného prodlení zprávy Úřadu evropského veřejného žalobce o jakémkoli trestném jednání, u něhož by mohl vykonávat svou pravomoc v souladu s článkem 17 a čl. 20 odst. 2 a 3.
  - 1a. Pokud justiční nebo donucovací orgán členského státu zahájí vyšetřování v souvislosti s trestným činem, u něhož by Úřad evropského veřejného žalobce mohl vykonávat svou pravomoc v souladu s článkem 17 a čl. 20 odst. 2 a 3, nebo pokud má kdykoli po zahájení vyšetřování příslušný justiční nebo donucovací orgán členského státu za to, že vyšetřování se týká takového trestného činu, pak o tom tento orgán bez zbytečného prodlení uvědomí Úřad evropského veřejného žalobce, aby ten mohl rozhodnout, zda uplatní své evokační právo podle článku 22a.
  - 1b. Taková zpráva musí obsahovat alespoň popis skutečností, včetně posouzení škody, která byla nebo by mohla být způsobena, možné právní kvalifikace, jakož i veškeré dostupné informace o potenciálních obětech, podezřelých a dalších zúčastněných osobách.
  - 1c. Úřad evropského veřejného žalobce je v souladu s odstavci 1 a 1a tohoto článku informován rovněž v případech, kdy není možné posoudit, zda jsou splněna kritéria stanovená v čl. 20 odst. 2 a 3, nebo kdy je třeba provést posouzení, zda neoddělitelně spjatý trestný čin nebyl nástrojem ke spáchání trestného činu podle čl. 20 odst. 3 písm. aa).

2. Informace poskytnuté Úřadu evropského veřejného žalobce se zaznamenávají a ověřují v souladu s jeho jednacím řádem. Cílem ověření je posoudit, zda na základě informací poskytnutých v souladu s odstavci 1 a 1a existují důvody pro zahájení vyšetřování nebo uplatnění evokačního práva.
3. Pokud po ověření Úřad evropského veřejného žalobce rozhodne, že neexistují důvody pro zahájení vyšetřování v souladu s článkem 22 nebo pro uplatnění jeho evokačního práva v souladu s článkem 22a, odůvodnění se zaznamená v systému správy případů.

Úřad evropského veřejného žalobce informuje orgán, který podal zprávu o trestném jednání v souladu s odstavcem 1 nebo 1a, a informuje i oběti trestných činů, a stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, i jiné osoby, které podaly zprávu o trestném jednání.

4. Pokud se Úřad evropského veřejného žalobce dozví, že mohl být spáchán trestný čin mimo rozsah pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce, úřad o tom bez zbytečného prodlení uvědomí příslušné vnitrostátní orgány a předá jim veškeré související důkazy.
5. Úřad evropského veřejného žalobce může požadovat další relevantní informace, které mají k dispozici orgány, instituce a jiné subjekty Unie a orgány členských států. Požadované informace se mohou týkat rovněž jiných porušení, která způsobila škodu finančním zájmům Unie, než jsou porušení spadající do pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce v souladu s čl. 20 odst. 2, u nichž je nezbytné zjistit spojitost s trestným jednáním, které spadá do jeho pravomoci. Takové informace lze rovněž požadovat s cílem umožnit kolegiu, aby v souladu s čl. 8 odst. 2 vydalo obecné pokyny ohledně výkladu povinnosti informovat Úřad evropského veřejného žalobce o případech spadajících do oblasti působnosti čl. 20 odst. 2.

Článek 20

Výkon pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce

1. Úřad evropského veřejného žalobce vykonává svou pravomoc tím, že zahájí vyšetřování v souladu s článkem 22, nebo rozhodne, že uplatní své evokační právo v souladu s článkem 22a. Pokud Úřad evropského veřejného žalobce rozhodne vykonávat svou pravomoc, nesmí příslušné vnitrostátní orgány vykonávat vlastní pravomoc vzhledem ke stejnému trestnému jednání.
2. Pokud by trestný čin spadající do oblasti působnosti článku 17 způsobil nebo mohl způsobit škodu finančním zájmům Unie v hodnotě nižší než 10 000 EUR, může Úřad evropského veřejného žalobce vykonávat svou pravomoc, pouze pokud:
  - a) má daný případ dopad na úrovni Unie, který vyžaduje, aby vyšetřování vedl Úřad evropského veřejného žalobce, nebo
  - b) úředníci nebo jiní zaměstnanci Evropské unie nebo členové orgánů by mohli být podezřelí ze spáchání trestného činu.

Úřad evropského veřejného žalobce případně konzultuje příslušné vnitrostátní orgány nebo instituce Unie, aby bylo možné stanovit, zda jsou splněna kritéria vymezená v písmenech a) a b).

3. Úřad evropského veřejného žalobce se zdrží výkonu své pravomoci v souvislosti s jakýmkoli trestným činem spadajícím do oblasti působnosti článku 17 a po konzultaci s příslušnými vnitrostátními orgány předá případ bez zbytečného prodlení příslušným orgánům v souladu s článkem 28a, pokud:
  - a) nejvyšší sankce stanovená ve vnitrostátních právních předpisech za trestný čin spadající do oblasti působnosti čl. 17 odst. 1 je mírnější než nejvyšší sankce za neoddělitelně spjatý trestný čin podle čl. 17 odst. 2; nebo
  - aa) nejvyšší sankce stanovená ve vnitrostátních právních předpisech za trestný čin spadající do oblasti působnosti čl. 17 odst. 1 je stejná jako nejvyšší sankce za neoddělitelně spjatý trestný čin podle čl. 17 odst. 2, pokud tento neoddělitelně spjatý trestný čin nebyl nástrojem ke spáchání trestného činu spadajícího do oblasti působnosti čl. 17 odst. 1; nebo

- b) existuje důvod předpokládat, že škoda, která byla nebo by mohla být způsobena finančním zájmům Unie trestným činem uvedeným v článku 17, nepřesahuje škodu, která byla nebo by mohla být způsobena jiné oběti.

Písmeno b) tohoto odstavce se nepoužije pro trestné činy uvedené v čl. 3 písm. a) a d) směrnice 2017/xx/EU, jak byla provedena ve vnitrostátním právu.

- 3a. Úřad evropského veřejného žalobce může, se souhlasem příslušných vnitrostátních orgánů pověřených trestním stíháním, vykonávat své pravomoci i v případech, které by jinak byly vyloučeny na základě uplatnění odst. 3 písm. a).
4. Úřad evropského veřejného žalobce uvědomí bez zbytečného prodlení příslušné vnitrostátní orgány o každém rozhodnutí o výkonu nebo zdržení se výkonu svých pravomocí.
5. Dojde-li mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a vnitrostátními orgány pověřenými trestním stíháním k neshodě v otázce, zda trestné jednání spadá do oblasti působnosti čl. 17 odst. 1a, čl. 17 odst. 2, čl. 20 odst. 2 nebo čl. 20 odst. 3, vnitrostátní orgány příslušné k rozhodnutí o přidělení pravomocí týkajících se stíhání na vnitrostátní úrovni rozhodnou o tom, kdo má být příslušný k vyšetřování daného případu. Členské státy určí vnitrostátní orgán, který rozhodne o rozdělení pravomocí.

KAPITOLA IV

PRAVIDLA PRO POSTUPY PŘI VYŠETŘOVÁNÍ, VYŠETŘOVACÍ OPATŘENÍ, TRESTNÍ STÍHÁNÍ A ALTERNATIVNÍ OPATŘENÍ K TRESTNÍMU STÍHÁNÍ

ODDÍL 1

PRAVIDLA PRO VYŠETŘOVÁNÍ

Článek 22

Zahájení vyšetřování a rozdělení pravomocí v rámci Úřadu evropského veřejného žalobce

1. Pokud v souladu s platnými vnitrostátními předpisy existují rozumné důvody se domnívat, že dochází nebo došlo ke spáchání trestného činu, který spadá do pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce, zahájí vyšetřování evropský pověřený žalobce v členském státě, který je podle svých vnitrostátních právních předpisů příslušný pro daný trestný čin, aniž jsou dotčena pravidla stanovená v čl. 20 odst. 2 a 3, a zaznamená tuto skutečnost v systému správy případů.
2. Pokud po ověření v souladu s čl. 19 odst. 2 Úřad evropského veřejného žalobce rozhodne zahájit vyšetřování, bez zbytečného prodlení o tom informuje orgán, který podal zprávu o trestném jednání v souladu s čl. 19 odst. 1 nebo čl. 19 odst. 1a.
3. Pokud evropský pověřený žalobce vyšetřování nezahájil, stálá komora, již byl daný případ přidělen, dá za podmínek vymezených v odstavci 1 evropskému pověřenému žalobci pokyn k zahájení vyšetřování.

4. Případ zpravidla zahajuje a projednává evropský pověřený žalobce z členského státu, v němž se trestná činnost soustřeďuje, nebo – bylo-li spácháno několik souvisejících trestných činů spadajících do pravomoci úřadu – z členského státu, v němž byla spáchána většina trestných činů. Evropský pověřený žalobce jiného členského státu, který je pro daný případ příslušný, může zahájit vyšetřování nebo dostat od příslušné stálé komory pokyn k zahájení vyšetřování, pouze pokud je odchylka od zásady uvedené v předchozí větě řádně odůvodněna, se zohledněním těchto kritérií v následujícím pořadí:
- a) místo obvyklého bydliště podezřelé nebo obviněné osoby;
  - b) státní příslušnost podezřelé nebo obviněné osoby;
  - c) místo, kde došlo k hlavní finanční škodě.
5. Do přijetí rozhodnutí o stíhání v souladu s článkem 30 může příslušná stálá komora v případě, pro něž je příslušný více než jeden členský stát, a po konzultaci s evropskými žalobci nebo dotčenými evropskými pověřenými žalobci rozhodnout:
- a) předat případ evropskému pověřenému žalobci v jiném členském státě;
  - b) případy sloučit nebo rozdělit a u každého případu zvolit evropského pověřeného žalobce, který jej projednává;
- pokud jsou taková rozhodnutí v obecném zájmu spravedlnosti a v souladu s kritérii pro výběr evropského pověřeného žalobce, který případ projednává, v souladu s odstavcem 4.
6. Pokud stálá komora přijímá rozhodnutí o předání, sloučení nebo rozdělení případu, náležitě zohlední současný stav vyšetřování.
7. Úřad evropského veřejného žalobce uvědomí příslušné vnitrostátní orgány bez zbytečného prodlení o každém rozhodnutí o zahájení vyšetřování.

Článek 22a

Evokační právo

1. Po obdržení všech relevantních informací v souladu s čl. 19 odst. 1a přijme Úřad evropského veřejného žalobce co nejdříve rozhodnutí o tom, zda uplatní své evokační právo, avšak nejpozději pět dnů poté, co obdrží informace od vnitrostátních orgánů, a uvědomí o daném rozhodnutí vnitrostátní orgány. Evropský nejvyšší žalobce může v konkrétním případě přijmout odůvodněné rozhodnutí prodloužit lhůtu o maximální dobu pěti dnů a náležitě o tom uvědomí vnitrostátní orgány.
  - 1a. Během těchto lhůt nesmí vnitrostátní orgány přijmout žádné rozhodnutí podle vnitrostátního práva, které může mít za následek, že by Úřad evropského veřejného žalobce nemohl uplatnit své evokační právo.

Vnitrostátní orgány přijmou jakékoli naléhavé opatření nezbytné podle vnitrostátního práva k tomu, aby zajistily účinné vyšetřování a stíhání.
2. Pokud se Úřad evropského veřejného žalobce jinými prostředky, než jsou informace uvedené v čl. 19 odst. 1a, dozví o tom, že vyšetřování v souvislosti s trestným činem, pro který by mohl být příslušný, již vykonávají příslušné orgány členského státu, uvědomí neprodleně tyto orgány. Poté, co byl řádně informován v souladu s čl. 19 odst. 1a, rozhodne Úřad evropského veřejného žalobce o tom, zda uplatní své evokační právo. Rozhodnutí musí být přijato ve lhůtách stanovených v odstavci 1 tohoto článku.
3. Úřad evropského veřejného žalobce případně konzultuje příslušné orgány dotčeného členského státu dříve, než rozhodne, zda uplatní své evokační právo.
4. Pokud Úřad evropského veřejného žalobce uplatňuje své evokační právo, příslušné orgány členských států předají spis Úřadu evropského veřejného žalobce a zdrží se provádění dalších vyšetřovacích úkonů týkajících se téhož trestného činu.

5. Evokační právo uvedené v tomto článku může být uplatňováno evropským pověřeným žalobcem kteréhokoli členského státu, jehož příslušné orgány zahájily vyšetřování v souvislosti s trestným činem, který spadá do oblasti působnosti článků 17 a 18. Pokud se evropský pověřený žalobce, který obdržel informace v souladu s čl. 19 odst. 1a, rozhodne, že evokační právo neuplatní, uvědomí o tom příslušnou stálou komoru prostřednictvím evropského žalobce ze svého členského státu s cílem umožnit stálé komoře rozhodnout v souladu s čl. 9 odst. 3a.
6. Pokud se Úřad evropského veřejného žalobce zdržel výkonu své pravomoci, uvědomí o tom bez zbytečného prodlení příslušné vnitrostátní orgány. Příslušné vnitrostátní orgány informují kdykoli v průběhu řízení úřad o jakýchkoli nových skutečnostech, které by mohly poskytnout úřadu důvody, aby přehodnotil své předchozí rozhodnutí.

Úřad evropského veřejného žalobce může uplatňovat své evokační právo po obdržení těchto informací za předpokladu, že vnitrostátní vyšetřování nebylo dosud dokončeno a že soudu nebyla předložena obžaloba. Rozhodnutí musí být přijato ve lhůtě stanovené v odstavci 1.

7. Pokud se v souvislosti s trestnými činy, které způsobily nebo by mohly způsobit škodu finančním zájmům Unie v hodnotě nižší než 100 000 EUR, kolegium domnívá, že vzhledem ke stupni závažnosti trestného činu nebo složitosti řízení v konkrétním případě není třeba, aby byl daný případ vyšetřován nebo stíhán na úrovni Unie, vydá v souladu s čl. 8 odst. 2 obecné pokyny umožňující evropským pověřeným žalobcům rozhodnout, nezávisle a bez zbytečného prodlení, nepřevzít příslušný případ prostřednictvím evokace.

Pokyny za pomoci jasných kritérií dostatečně podrobně vymezí okolnosti, na které se vztahují, se zvláštním ohledem na povahu trestného činu, naléhavost situace a závazek příslušných vnitrostátních orgánů přijmout všechna nezbytná opatření s cílem plně nahradit škodu způsobenou finančním zájmům Unie.

8. S cílem zajistit soudržné uplatňování pokynů informuje evropský pověřený žalobce příslušné stálé komory o každém rozhodnutí přijatém v souladu s odstavcem 7 a každá stálá komora podá každoročně zprávu kolegiu o uplatňování pokynů.

Článek 23

Provádění vyšetřování

1. Evropský pověřený žalobce, který určitý případ projednává, může v souladu s tímto nařízením a s vnitrostátními právními předpisy buď provádět vyšetřovací a další opatření sám nebo vydat pokyny příslušným orgánům svého členského státu. Tyto orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy zajistí, aby byly všechny pokyny dodrženy, a přijmou opatření, kterými byly pověřeny. Evropský pověřený žalobce, který příslušnou věc projednává, předá prostřednictvím systému správy případů zprávu příslušnému evropskému žalobci a stálé komoře v případě jakýchkoli významných změn v dané věci, v souladu s pravidly stanovenými v jednacím řádu.
2. Kdykoli během vyšetřování vedeného Úřadem evropského veřejného žalobce přijmou příslušné vnitrostátní orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy naléhavá opatření nezbytná k zajištění účinného vyšetřování, i pokud výslovně nejednají podle pokynů evropského pověřeného žalobce, který případ projednává. Vnitrostátní orgány bez zbytečného prodlení uvědomí evropského pověřeného žalobce, který případ projednává, o přijatých naléhavých opatřeních.
3. Příslušná stálá komora může na návrh dohlížejícího evropského žalobce rozhodnout o předání případu jinému evropskému pověřenému žalobci v tomtéž členském státě, pokud evropský pověřený žalobce, který případ projednává
  - a) nemůže provádět vyšetřování nebo stíhání nebo
  - b) nedodržuje pokyny příslušné stálé komory nebo příslušného evropského žalobce.

4. Ve výjimečných případech a po obdržení souhlasu příslušné stálé komory může dohlízející evropský žalobce přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování sám, buď tím, že přijme vyšetřovací opatření a další opatření sám, nebo vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií:
- a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie;
  - b) pokud se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů;
  - c) v případě selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3.

Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, že evropský žalobce je oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací opatření a další opatření a že má veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti evropského pověřeného žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátními právními předpisy.

Příslušné vnitrostátní orgány a evropské pověření žalobci, kteří se daným případem zabývají, jsou bez zbytečného prodlení informováni o rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce.

Článek 24

Zrušení výsad nebo imunit

1. Pokud se vyšetřování Úřadu evropského veřejného žalobce týká osob chráněných výsadami nebo imunitami podle vnitrostátních právních předpisů a tyto výsady nebo imunity představují pro konkrétní vyšetřování překážku, předloží evropský nejvyšší žalobce odůvodněnou písemnou žádost o jejich zrušení v souladu s postupy stanovenými těmito vnitrostátními právními předpisy.
2. Pokud se vyšetřování Úřadu evropského veřejného žalobce týká osob chráněných výsadami nebo imunitami podle právních předpisů Unie, zejména podle Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie, a tyto výsady nebo imunity představují pro konkrétní vyšetřování překážku, předloží evropský nejvyšší žalobce odůvodněnou písemnou žádost o jejich zrušení v souladu s postupy stanovenými těmito právními předpisy Unie.

ODDÍL 2

PRAVIDLA PRO VYŠETŘOVACÍ OPATŘENÍ A JINÁ OPATŘENÍ

Článek 25

Vyšetřovací opatření a jiná opatření

1. Členské státy zajistí, aby alespoň v případech, kdy se pro trestný čin, který je předmětem vyšetřování, stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby ve výši nejméně čtyř let, měli evropští pověřeni žalobci pravomoc nařídit nebo vyžádat si následující vyšetřovací opatření:
  - a) provést prohlídku všech prostor, pozemků, dopravních prostředků, soukromého obydlí, oděvů a jakéhokoli jiného osobního majetku nebo počítačového systému a přijmout veškerá zajišťovací opatření nezbytná k zachování jejich neporušenosti a k tomu, aby se předešlo ztrátě nebo znehodnocení důkazů;
  - b) zajistit předložení veškerých souvisejících předmětů či dokumentů v původní nebo jiné stanovené podobě;
  - c) zajistit předložení uložených počítačových dat, šifrovaných či nešifrovaných, v původní nebo jiné stanovené podobě, včetně údajů o bankovních účtech a provozních údajů, s výjimkou údajů konkrétně zadržovaných v souladu s vnitrostátními právními předpisy podle čl. 15 odst. 1 druhé věty směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES⁹;
  - d) zmrazit nástroje trestné činnosti a výnosy z ní, včetně majetku, u něhož se očekává, že bude předmětem konfiskace na základě rozhodnutí soudu, u něhož probíhá soudní řízení, a pokud existuje důvod se domnívat, že jeho majitel, držitel nebo osoba jej kontrolující se bude snažit zmařit výkon rozsudku nařizujícího konfiskaci;
  - e) zachycovat elektronickou komunikaci podezřelé nebo obviněné osoby, která probíhá prostřednictvím libovolných prostředků používaných touto osobou pro elektronickou komunikaci;
  - f) sledovat a vyhledávat jakýkoli předmět technickými prostředky, včetně sledovaných zásilek s věcmi.

---

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických telekomunikací (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

- 1a. Aniž je dotčen článek 24, mohou vyšetřovací opatření uvedená v odstavci 1 tohoto článku podléhat podmínkám podle platných vnitrostátních právních předpisů, pokud jsou výslovně stanoveny pro zvláštní kategorie osob nebo odborníků právně vázaných povinností zachování důvěrnosti.
- 1b. Vyšetřovací opatření uvedená v odst. 1 písm. c), e) a f) tohoto článku mohou podléhat dalším podmínkám, včetně omezení, stanoveným v platných vnitrostátních právních předpisech. Členské státy mohou zejména omezit uplatňování odst. 1 písm. e) a f) tohoto článku na určité závažné trestné činy uvedené v příloze X. Členský stát, který má v úmyslu uplatnit takové omezení, uvědomí Úřad evropského veřejného žalobce o příslušném seznamu určitých závažných trestných činů podle článku 73.
2. Kromě opatření uvedených v odstavci 1 mohou mít evropští pověřeni žalobci rovněž pravomoc vyžádat si nebo nařídit ve svých členských státech jakákoli další opatření, která jsou podle vnitrostátních právních předpisů v podobných případech dostupná státním zástupcům.
3. Evropští pověřeni žalobci mohou opatření uvedená v odstavcích 1 a 2 nařídit pouze tehdy, pokud existují přiměřené důvody se domnívat, že dané konkrétní opatření by mohlo poskytnout informace nebo důkazy přínosné pro vyšetřování, a pokud není dostupné méně rušivé opatření, které by umožnilo dosáhnout stejného cíle. Postupy a způsoby přijímání opatření se řídí platnými vnitrostátními právními předpisy.

Článek 26

Přeshraniční vyšetřování

1. Evropští pověřeni žalobci jednají v úzké spolupráci a v přeshraničních případech si vzájemně pomáhají a pravidelně je spolu konzultují. Má-li být opatření přijato v jiném členském státě, než je členský stát evropského pověřeného žalobce, který případ projednává, rozhodne tento evropský pověřený žalobce o přijetí nezbytného opatření a přidělí je evropskému pověřenému žalobci nacházejícímu se v členském státě, kde má být opatření provedeno.
2. Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, může přidělit jakákoli opatření, která má k dispozici podle článku 25. Odůvodnění a přijetí takových opatření se řídí právními předpisy členského státu evropského pověřeného žalobce, který případ projednává. Pokud evropský pověřený žalobce, který případ projednává, přidělí vyšetřovací opatření jednomu nebo několika evropským pověřeným žalobcům jiného členského státu, informuje o tom současně svého dohlížejícího evropského žalobce.
3. Pokud se podle právních předpisů členského státu pomocného evropského pověřeného žalobce požaduje pro dané opatření soudní povolení, obdrží tento evropský pověřený žalobce takové povolení v souladu s právními předpisy daného státu.

Je-li soudní povolení pro přidělené opatření zamítnuto, vezme evropský pověřený žalobce, který případ projednává, přidělení zpět.

Pokud právní předpisy členského státu pomocného evropského pověřeného žalobce takové soudní povolení nepožadují, ale požadují jej právní předpisy členského státu evropského pověřeného žalobce, který případ projednává, získá soudní povolení tento evropský pověřený žalobce a předloží jej spolu s přidělením.
4. Pomocný evropský pověřený žalobce přidělené opatření provede, nebo nařídí příslušnému vnitrostátnímu orgánu, aby tak učinil.

5. Pokud se pomocný evropský pověřený žalobce domnívá, že:

- a) přidělení je neúplné nebo obsahuje zjevnou chybu;
- b) opatření nelze provést ve lhůtě stanovené v přidělení z opodstatněných a objektivních důvodů;
- c) alternativní, avšak méně rušivé opatření by umožnilo dosáhnout stejných výsledků jako přidělené opatření nebo
- d) přidělené opatření neexistuje nebo není podle právních předpisů jeho členského státu k dispozici v obdobném vnitrostátním případě;

informuje o tom svého dohlízejícího evropského žalobce a konzultuje evropského pověřeného žalobce, který případ projednává, aby tuto otázku společně vyřešili.

5a. Pokud přidělené opatření v čistě vnitrostátní situaci neexistuje, ale bylo by k dispozici v situaci přeshraniční, která spadá do oblasti působnosti nástrojů o vzájemném uznávání nebo přeshraniční spolupráci, mohou dotčení evropští pověřený žalobci po dohodě s příslušnými dohlízejícími evropskými žalobci tyto nástroje použít.

6. Pokud se evropským pověřeným žalobcům nepodaří tuto otázku vyřešit do sedmi pracovních dnů a přidělení je zachováno, předá se případ příslušné stálé komoře. Totéž platí, i pokud přidělené opatření nebylo provedeno ve lhůtě stanovené v přidělení, ani v priměřené lhůtě.

7. Příslušná stálá komora evropské pověřené žalobce zabývající se daným případem v nezbytném rozsahu vyslechne a poté v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy i tímto nařízením bez zbytečného odkladu rozhodne, zda a v jaké lhůtě provede pomocný evropský pověřený žalobce potřebné přidělené opatření nebo náhradní opatření, a toto rozhodnutí sdělí danému evropskému pověřenému žalobci prostřednictvím příslušného evropského žalobce.

Článek 27
Výkon přidělených opatření

Přidělená opatření se provádějí v souladu s tímto nařízením a právními předpisy členského státu pomocného evropského pověřeného žalobce. Dodržují se formální náležitosti a postupy výslovně uvedené evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává, pokud tyto formální náležitosti a postupy nejsou v rozporu se základními právními zásadami členského státu pomocného evropského pověřeného žalobce.

Článek 28
Zatčení v průběhu přípravného řízení a přeshraniční předávání

1. Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, může nařídit zatčení podezřelé či obviněné osoby nebo její vzetí do vyšetřovací vazby v souladu s vnitrostátními právními předpisy použitelnými v obdobných vnitrostátních případech, nebo může o toto zatčení či vzetí do vazby požádat.
2. Pokud je nezbytné zatknout a předat osobu, která nepobývá v členském státě, v němž se nachází evropský pověřený žalobce, který případ projednává, vydá tento žalobce evropský zatýkací rozkaz v souladu s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/584/SVV¹⁰.

---

¹⁰ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, 18.7.2002, s. 1).

ODDÍL 3
PRAVIDLA PRO TRESTNÍ STÍHÁNÍ

Článek 28a

Postoupení a předání řízení vnitrostátním orgánům

1. Pokud z vyšetřování vedeného Úřadem evropského veřejného žalobce vyplýne, že skutečnosti, které byly předmětem vyšetřování, nenaplňují skutkovou podstatu trestného činu, pro který je příslušný podle článků 17 a 18, rozhodne příslušná stálá komora o postoupení případu příslušným vnitrostátním orgánům bez zbytečného odkladu.
2. Pokud z vyšetřování vedeného Úřadem evropského veřejného žalobce vyplýne, že zvláštní podmínky pro výkon jeho pravomoci stanovené v čl. 20 odst. 2 a 3 již nejsou splněny, rozhodne příslušná stálá komora o postoupení daného případu příslušným vnitrostátním orgánům bez zbytečného odkladu a před zahájením stíhání u vnitrostátních soudů.
- 2a. Pokud se kolegium s ohledem na trestné činy, které způsobily nebo by mohly způsobit škodu finančním zájmům Unie v hodnotě nižší než 100 000 EUR, domnívá, že vzhledem ke stupni závažnosti trestného činu nebo složitosti řízení v konkrétním případě není třeba, aby byl daný případ vyšetřován nebo stíhán na úrovni Unie, a že by to bylo v zájmu účinnosti vyšetřování nebo stíhání, vydá v souladu s čl. 8 odst. 2 obecné pokyny umožňující stálé komoře postoupit případ příslušným vnitrostátním orgánům.

Tyto pokyny rovněž umožní stálým komorám postoupit případ příslušným vnitrostátním orgánům, pokud Úřad evropského veřejného žalobce vykonává pravomoc v souvislosti s trestnými činy uvedenými v čl. 3 písm. a) směrnice 2017/xx/EU a pokud škoda, která byla nebo by mohla být způsobena finančním zájmům Unie, nepřesahuje škodu, která byla nebo by mohla být způsobena jiné oběti.

S cílem zajistit soudržné uplatňování pokynů podá každá stálá komora každoročně zprávu kolegiu ohledně jejich uplatňování.

Taková postoupení zahrnují rovněž neoddělitelně spjaté trestné činy v pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce podle čl. 17 odst. 2.

- 2b. Stálá komora informuje evropského nejvyššího žalobce o všech rozhodnutích týkajících se postoupení případu vnitrostátním orgánům podle odstavce 2a. Evropský nejvyšší žalobce může po obdržení této informace během tří dnů požádat stálou komoru o přezkum jejího rozhodnutí, pokud se domnívá, že je to třeba pro zajištění soudržnosti politiky úřadu v oblasti postupování případů. Je-li evropský nejvyšší žalobce členem příslušné stálé komory, jeden z jeho zástupců vykoná právo na podání žádosti o uvedený přezkum.
- 2c. Pokud příslušné vnitrostátní orgány nevyjádří souhlas s převzetím případu podle odstavce 2 a 2a ve lhůtě nejvýše 30 dnů, je k vyšetřování nebo k odložení případu v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení i nadále příslušný Úřad evropského veřejného žalobce.
3. Má-li Úřad evropského veřejného žalobce v úmyslu případ odložit v souladu s čl. 33 odst. 3, postoupí jej stálá komora neprodleně vnitrostátnímu orgánu, pokud o to tento orgán požádá.
4. Pokud se vnitrostátní orgán v důsledku postoupení podle odstavců 1, 2 nebo 2a tohoto článku a podle čl. 20 odst. 3 rozhodne zahájit vyšetřování, předá mu Úřad evropského veřejného žalobce spis, upustí od přijímání dalších opatření v oblasti vyšetřování nebo stíhání a případ uzavře.
5. Dojde-li k předání spisu podle odstavců 1, 2 nebo 2a tohoto článku a podle čl. 20. odst. 3, uvědomí Úřad evropského veřejného žalobce o této skutečnosti příslušné orgány, instituce a jiné subjekty Unie a ve vhodných případech v souladu s vnitrostátními právními předpisy i podezřelé nebo obviněné osoby a oběti trestného činu.

Článek 29

Zastavení vyšetřování

1. Pokud evropský pověřený žalobce, který případ projednává, považuje vyšetřování za dokončené, předloží dohlížejícímu evropskému žalobci zprávu obsahující stručné vylíčení případu a návrh rozhodnutí o tom, zda vést stíhání u vnitrostátního soudu nebo zda zvážit postoupení případu, jeho odložení nebo zjednodušený postup stíhání podle článku 28a, 33 nebo 34. Dohlížející evropský žalobce tyto dokumenty předá příslušné stálé komoře a pokud to považuje za nezbytné, připojí vlastní posouzení. Pokud stálá komora přijme podle čl. 9 odst. 3 rozhodnutí navržené evropským pověřeným žalobcem, postupuje tento žalobce v dané věci v souladu s tímto rozhodnutím.
2. Jestliže stálá komora dospěje na základě přijatých zpráv k závěru, že rozhodnutí navržené evropským pověřeným žalobcem nepřijme, provede v případě potřeby před přijetím konečného rozhodnutí nebo před udělením dalších pokynů evropskému pověřenému žalobci vlastní přezkum spisu.
3. Evropský pověřený žalobce ve své zprávě případně uvede dostatečné důvody pro předložení případu buď soudu členského státu, ve kterém se nachází, nebo v souladu s čl. 22 odst. 4 soudu jiného členského státu, který je pro daný případ příslušný.

Článek 30

Stíhání u vnitrostátních soudů

1. Pokud evropský pověřený žalobce předloží návrh rozhodnutí navrhujejího předložit případ soudu, rozhodne stálá komora podle postupů stanovených v článku 29 o tomto návrhu do 21 dnů. Stálá komora nemůže rozhodnout o odložení případu, pokud návrh rozhodnutí navrhuje předložit případ soudu.

- 1a. Pokud stálá komora nepřijme rozhodnutí do 21 dní, považuje se rozhodnutí navržené evropským pověřeným žalobcem za přijaté.
2. Je-li pro daný případ příslušných více členských států, stálá komora zpravidla rozhodne předložit případ ke stíhání v členském státě evropského pověřeného žalobce, který případ projednává. Při zohlednění zprávy předložené podle čl. 29 odst. 1 může stálá komora při existenci dostatečně pádných důvodů rozhodnout, že případ předloží ke stíhání v jiném členském státě, přičemž zohlední kritéria uvedená v čl. 22 odst. 4 a 5, a dá evropskému pověřenému žalobci daného členského státu odpovídající pokyn.
3. Na návrh evropského pověřeného žalobce, který případ projednává, může příslušná stálá komora dříve, než rozhodne o předložení případu soudu, spojit několik případů, v nichž bylo vyšetřování vedeno různými evropskými pověřenými žalobci proti téže osobě nebo osobám, s cílem stíhat tyto případy před soudem jednoho členského státu, který je podle svých právních předpisů příslušný pro každý z těchto případů.
4. Po přijetí rozhodnutí ohledně členského státu, v němž má být případ předložen ke stíhání, se na základě vnitrostátních právních předpisů určí příslušný vnitrostátní soud tohoto členského státu.
5. Je-li to nezbytné pro účely zpětného získání finančních prostředků, následných správních opatření nebo sledování, uvědomí centrální úřad příslušné vnitrostátní orgány, zúčastněné osoby a příslušné orgány, instituce a jiné subjekty Unie o rozhodnutí o stíhání.

6. Pokud v návaznosti na rozsudek soudu má žalobce rozhodnout o podání opravného prostředku, předloží evropský pověřený žalobce zprávu spolu s návrhem rozhodnutí příslušné stálé komoře a vyčká jejích pokynů. V případě, že mu lhůta stanovená vnitrostátními právními předpisy vyčkání neumožní, je evropský pověřený žalobce oprávněn podat opravný prostředek i bez předchozích pokynů stálé komory, přičemž poté jí podá neprodleně zprávu. Stálá komora dá pak evropskému pověřenému žalobci pokyn ohledně zachování nebo zpětvzetí opravného prostředku. Stejný postup se uplatní i tehdy, pokud evropský pověřený žalobce, který případ projednává, zaujme v průběhu soudního řízení a v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy postoj, který povede k odložení případu.

Článek 31

Důkazy

1. Důkazy, které žalobci Úřadu evropského veřejného žalobce nebo žalovaný předloží soudu, nelze zamítnout pouze z důvodu, že byly shromážděny v jiném členském státě nebo v souladu s právními předpisy jiného členského státu.
2. Tímto nařízením není dotčeno právo soudu, u něhož probíhá soudní řízení, na nezávislé posouzení důkazů předložených žalovaným nebo žalobci Úřadu evropského veřejného žalobce.

Článek 32

Nakládání s konfiskovaným majetkem

Pokud v souladu s požadavky a postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy, včetně vnitrostátních právních předpisů provádějících směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU¹¹, rozhodne příslušný vnitrostátní soud s konečnou platností o konfiskaci majetku souvisejícího s trestným činem v působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce nebo výnosů z něj, naloží se s takovým majetkem nebo výnosy podle platných vnitrostátních právních předpisů. Toto ustanovení nemá nepříznivý dopad na práva Unie nebo jiných obětí na náhradu škody, která jim vznikla.

---

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (Úř. věst. L 127, 29.4.2014, s. 39).

ODDÍL 4

PRAVIDLA PRO ALTERNATIVNÍ OPATŘENÍ K TRESTNÍMU STÍHÁNÍ

Článek 33

Odložení případu

1. Na základě zprávy poskytnuté v souladu s čl. 29 odst. 1 evropským pověřeným žalobcem, který případ projednává, rozhodne stálá komora o odložení případu proti určité osobě, pokud je stíhání nemožné podle právních předpisů členského státu, v němž se nachází evropský pověřený žalobce, který případ projednává, z jednoho z následujících důvodů:
  - a) úmrtí podezřelé nebo obviněné osoby nebo likvidace podezřelé nebo obviněné právnické osoby;
  - aa) nepřítomnost podezřelé nebo obviněné osoby;
  - b) amnestie udělená podezřelé nebo obviněné osobě;
  - c) imunita udělená podezřelé nebo obviněné osobě, pokud nebyla zrušena;
  - d) uplynutí vnitrostátní zákonné promlčecí doby;
  - e) v případě určité osoby již bylo v souvislosti s tímto jednáním vydáno pravomocné rozhodnutí;
  - f) nedostatek relevantních důkazů.
2. Rozhodnutí podle odstavce 1 nebrání dalšímu vyšetřování na základě nových skutečností, o nichž Úřad evropského veřejného žalobce v době rozhodnutí nevěděl a s nimiž byl následně obeznámen. Rozhodnutí o opětovném zahájení vyšetřování na základě těchto nových skutečností přijímá příslušná stálá komora.
3. Má-li Úřad evropského veřejného žalobce pravomoc podle čl. 17 odst. 2, odloží případ pouze po konzultaci s příslušnými vnitrostátními orgány členského státu uvedenými v čl. 20 odst. 5. Stálá komora případně postoupí případ příslušným vnitrostátním orgánům podle čl. 28a odst. 3 až 5. Totéž platí, i pokud Úřad evropského veřejného žalobce vykonává pravomoc v souvislosti s trestnými činy uvedenými v čl. 3 písm. a) směrnice 2017/xx/EU a pokud škoda, která byla nebo by mohla být způsobena finančním zájmům Unie, nepřesahuje škodu, která byla nebo by mohla být způsobena jiné oběti.

4. Úřad evropského veřejného žalobce odložení případu oficiálně oznámí příslušným vnitrostátním orgánům a uvědomí o tom příslušné orgány, instituce a agentury Unie a ve vhodných případech podle vnitrostátních právních předpisů i podezřelé nebo obviněné osoby a oběti trestného činu. Odložené případy mohou být rovněž postoupeny Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) nebo příslušným vnitrostátním správním nebo justičním orgánům pro účely zpětného získání finančních prostředků nebo jiných následných správních opatření.

ODDÍL 5

PRAVIDLA PRO ZJEDNODUŠENÉ POSTUPY

Článek 34

Zjednodušené postupy stíhání

1. Pokud platné vnitrostátní právní předpisy stanoví zjednodušený postup stíhání, jehož cílem je konečné rozhodnutí v určité věci na základě podmínek dohodnutých s podezřelou osobou, evropský pověřený žalobce, který případ projednává, může v souladu s čl. 9 odst. 3 a čl. 29 odst. 1 navrhnout, aby příslušná stálá komora použila tento postup v souladu s podmínkami stanovenými ve vnitrostátním právu.

Pokud Úřad evropského veřejného žalobce vykonává pravomoc v souvislosti s trestnými činy uvedenými v čl. 3 písm. a) směrnice 2017/xx/EU a pokud škoda, která byla nebo by mohla být způsobena finančním zájmům Unie, nepřesahuje škodu, která byla nebo by mohla být způsobena jiné oběti, evropský pověřený žalobce, který případ projednává, konzultuje vnitrostátním orgány pověřené trestním stíháním dříve, než navrhne uplatnit zjednodušený postup stíhání.

2. Stálá komora rozhodne o návrhu evropského pověřeného žalobce, který případ projednává, přičemž zohlední tyto důvody:
- a) závažnost trestného činu zejména na základě újmy způsobené finančním zájmům Unie,

- b) ochotu podezřelého pachatele napravit újmu způsobenou nezákonným jednáním,
- c) použití postupu by bylo v souladu s obecnými cíli a základními zásadami Úřadu evropského veřejného žalobce, jak jsou stanoveny v tomto nařízení.

Kolegium přijme v souladu s čl. 8 odst. 2 pokyny k uplatnění těchto důvodů.

3. Pokud stálá komora s návrhem souhlasí, evropský pověřený žalobce, který případ projednává, použije zjednodušený postup stíhání v souladu s podmínkami stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech a zaznamená tuto skutečnost v systému správy případů. Po dokončení zjednodušeného postupu stíhání po splnění podmínek dohodnutých s podezřelou osobou stálá komora vydá evropskému podezřelému žalobci pokyn k postupu s cílem vydat v daném případě konečné rozhodnutí.

KAPITOLA V

PROCESNÍ ZÁRUKY

Článek 35

Rozsah práv podezřelých a obviněných osob

1. Činnosti Úřadu evropského veřejného žalobce jsou prováděny při plném dodržování práv podezřelých a obviněných osob zakotvených v Listině základních práv Evropské unie, včetně práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu.
2. Každá podezřelá a obviněná osoba v trestním řízení Úřadu evropského veřejného žalobce má minimálně následující procesní práva stanovená právními předpisy Unie, včetně směrnic týkajících se práv podezřelých a obviněných osob v trestním řízení, jak byly provedeny ve vnitrostátních právních předpisech:
  - a) právo na tlumočení a překlad podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU¹²,
  - b) právo na informace a přístup k materiálům o případu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU¹³,
  - c) právo na přístup k obhájci a právo na komunikaci se třetími osobami a jejich informování v případě zatčení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU¹⁴,

---

¹² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. L 280, 26.10.2010, s. 1).

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. L 142, 1.6.2012, s. 1).

¹⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody (Úř. věst. L 294, 6.11.2013, s. 1).

- d) právo nevypovídat a právo na presumpci nevinny podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2016/343/EU¹⁵,
  - e) právo na právní pomoc podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 201x/xx/EU¹⁶.
3. Aniž by byla dotčena práva uvedená v této kapitole, mají podezřelé a obviněné osoby a ostatní osoby, kterých se řízení Úřadu evropského veřejného žalobce týká, veškerá procesní práva, která jsou jim k dispozici podle platných vnitrostátních právních předpisů, včetně možnosti předložit důkazy, vyžadovat jmenování znalců nebo znalecký posudek a výslech svědků a práva požadovat, aby Úřad evropského veřejného žalobce získal tato opatření v zájmu obhajoby.

---

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2016/343/EU ze dne 9. března 2016, kterou se posilují některé aspekty presumpce nevinny a právo být přítomen při trestním řízení před soudem (Úř. věst. L 65, s. 1).

¹⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2016/./EU o právu občanů podezřelých nebo obviněných z trestné činnosti a osob, na něž byl vydán evropský zatýkací rozkaz, na prozatímní právní pomoc (Úř. věst. ...).

Článek 36

Soudní přezkum

1. Procesní úkony Úřadu evropského veřejného žalobce, které mají mít právní účinky vůči třetím osobám, podléhají přezkumu ze strany příslušných vnitrostátních soudů v souladu s požadavky a postupy stanovenými vnitrostátními právními předpisy. Totéž platí v případě, že Úřad evropského veřejného žalobce neučiní procesní úkony, které mají mít právní účinky vůči třetím osobám a k jejichž učinění jej toto nařízení právně zavazuje.
2. Soudní dvůr Evropské unie má v souladu s článkem 267 SFEU pravomoc rozhodovat o předběžných otázkách týkajících se:
  - a) platnosti procesních úkonů Úřadu evropského veřejného žalobce, pokud je otázka platnosti vznesena u kteréhokoli soudu členského státu přímo na základě práva Unie;
  - b) výkladu nebo platnosti ustanovení právních předpisů Unie, včetně tohoto nařízení;
  - c) výkladu článků 17 a 20 tohoto nařízení vzhledem k možnému sporu o příslušnost mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a příslušnými vnitrostátními orgány.
3. Odchylně od odstavce 1 jsou rozhodnutí Úřadu evropského veřejného žalobce o odložení případu, pokud jsou zpochybněna přímo na základě práva Unie, předmětem přezkumu u Soudního dvora v souladu s čl. 263 čtvrtým pododstavcem SFEU.
4. Soudní dvůr Evropské unie má v souladu s článkem 268 Smlouvy pravomoc rozhodovat v jakémkoli sporu o náhradu škody způsobené Úřadem evropského veřejného žalobce.

5. Soudní dvůr Evropské unie má v souladu s článkem 272 Smlouvy pravomoc rozhodovat v jakémkoli sporu o rozhodčích doložkách obsažených ve smlouvách uzavřených Úřadem evropského veřejného žalobce.
6. Soudní dvůr Evropské unie má v souladu s článkem 270 Smlouvy pravomoc rozhodovat v jakémkoli sporu o personálních záležitostech.
7. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat o odvolávání evropského nejvyššího žalobce podle čl. 13 odst. 4 nebo evropských žalobců podle čl. 14 odst. 5 tohoto nařízení.
8. Tímto článkem není dotčen soudní přezkum u Soudního dvora v souladu s čl. 263 čtvrtým pododstavcem SFEU, pokud jde o rozhodnutí Úřadu evropského veřejného žalobce, která se týkají práv subjektů údajů podle kapitoly VI, a o rozhodnutí Úřadu evropského veřejného žalobce, která nejsou procesními úkony, jako jsou rozhodnutí Úřadu evropského veřejného žalobce týkající se práva veřejnosti na přístup k dokumentům, nebo rozhodnutí o odvolání evropských pověřených žalobců přijatá podle čl. 15 odst. 3 tohoto nařízení, nebo jakákoli jiná správní rozhodnutí.

KAPITOLA Va

ZPRACOVÁNÍ INFORMACÍ

Článek 36a

Přístup Úřadu evropského veřejného žalobce k informacím

Evropští pověřeni žalobci mají za stejných podmínek, jaké se v podobných případech uplatňují podle vnitrostátních právních předpisů, možnost získat veškeré relevantní informace uložené ve vnitrostátních databázích pro vyšetřování trestných činů a databázích donucovacích orgánů, jakož i v dalších příslušných rejstřících orgánů veřejné moci.

Úřad evropského veřejného žalobce musí mít rovněž možnost získat veškeré relevantní informace, které spadají do jeho pravomoci, uložené v databázích a rejstřících orgánů, institucí a jiných subjektů Unie.

Článek 36b

Systém správy případů

1. Úřad evropského veřejného žalobce zřizuje systém správy případů, který je udržován a spravován v souladu s pravidly stanovenými v tomto nařízení a v jednacím řádu úřadu.
2. Účelem systému správy případů je:
  - a) podpora vedení vyšetřování a stíhání prováděných Úřadem evropského veřejného žalobce, zejména řízením vnitřních toků informací a podporou vyšetřování v přeshraničních případech;
  - b) zajištění zabezpečeného přístupu k informacím o vyšetřování a stíhání na úrovni centrálního úřadu a evropských pověřených žalobců;

- c) umožnění vzájemného provázání informací a získávání údajů pro operativní analýzy a statistické účely;
  - d) usnadnění dohledu nad zákonností zpracování osobních údajů a nad jeho souladem s tímto nařízením.
3. Systém správy případů může být připojen k zabezpečenému telekomunikačnímu spojení uvedenému v článku 9 rozhodnutí Rady 2008/976/SVV¹⁷.
4. Systém správy případů obsahuje:
- a) rejstřík informací získaných Úřadem evropského veřejného žalobce v souladu s článkem 19, včetně veškerých rozhodnutí ve vztahu k těmto informacím,
  - b) seznam všech spisů,
  - c) veškeré informace ze spisů uložených v systému správy případů v elektronické podobě v souladu s čl. 36c odst. 3.

Seznam nesmí obsahovat žádné osobní údaje kromě identifikačních údajů nezbytných k identifikaci případů nebo určení vzájemných vazeb mezi různými spisy.

5. Pro účely zpracování operativních osobních údajů může Úřad evropského veřejného žalobce vytvořit jiné automatizované soubory údajů než spisy pouze v souladu s tímto nařízením a s jednacím řádem úřadu. Podrobnosti týkající se těchto jiných automatizovaných souborů údajů se oznámí evropskému inspektorovi ochrany údajů.

---

¹⁷ Rozhodnutí Rady 2008/976/SVV ze dne 16. prosince 2008 o Evropské soudní síti (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 130).

Spisy Úřadu evropského veřejného žalobce

1. Pokud Úřad evropského veřejného žalobce rozhodne zahájit vyšetřování nebo uplatnit své evokační právo podle tohoto nařízení, evropský pověřený žalobce, který případ projednává, vytvoří spis.

Spis musí obsahovat všechny informace, které má evropský pověřený žalobce k dispozici, včetně důkazů, týkající se vyšetřování nebo stíhání ze strany Úřadu evropského veřejného žalobce.

Po zahájení vyšetřování se příslušné informace uvedené v rejstříku podle čl. 36b odst. 4 písm. a) stávají součástí spisu.

2. Spis bude spravovat evropský pověřený žalobce, který případ projednává, v souladu s právními předpisy svého členského státu.

Jednací řád úřadu může obsahovat pravidla pro organizaci a správu spisů v rozsahu nezbytném k zajištění toho, aby Úřad evropského veřejného žalobce fungoval jako jeden orgán. Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, umožní podezřelým a obviněným osobám, jakož i dalším osobám, kterých se řízení týká, přístup ke spisu v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu tohoto žalobce.

3. Systém správy případů Úřadu evropského veřejného žalobce zahrnuje veškeré informace, včetně důkazů, obsažené ve spisu, které mohou být uloženy elektronicky, s cílem umožnit centrálnímu úřadu, aby mohl vykonávat své funkce v souladu s tímto nařízením. Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, zajistí, aby obsah informací v systému správy případů odrážel aktuální stav spisu, zejména aby byly osobní údaje obsažené v systému správy případů vymazány nebo opraveny pokaždé, když jsou tyto údaje vymazány nebo opraveny v odpovídajícím spisu.

Přístup k systému správy případů

Evropský nejvyšší žalobce, zástupci evropského nejvyššího žalobce, další evropští žalobci a evropští pověřeni žalobci mají přímý přístup k rejstříku a k seznamu.

Dohlížející evropský žalobce, jakož i příslušná stálá komora mají při výkonu svých pravomocí v souladu s články 9 a 11 přímý přístup k informacím uloženým v systému správy případů elektronicky. Přímý přístup ke spisu má i dohlížející evropský žalobce. Příslušná stálá komora má přístup ke spisu na svou žádost.

O přístup k informacím uloženým elektronicky v systému správy případů, jakož i k jakémukoli spisu mohou požádat i další evropští pověřeni žalobci. O udělení tohoto přístupu dalším evropským pověřeným žalobcům rozhodne evropský pověřený žalobce, který případ projednává, v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy. Není-li přístup udělen, může být záležitost předána příslušné stálé komoře. Příslušná stálá komora musí v nezbytné míře vyslechnout dotčené evropské pověřené žalobce a poté v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy a tímto nařízením rozhodnout.

Jednací řád úřadu stanoví další pravidla týkající se práva na přístup a postup pro stanovení úrovně přístupu k systému správy případů ze strany evropského nejvyššího žalobce, zástupců evropského nejvyššího žalobce, dalších evropských žalobců, evropských pověřených žalobců a zaměstnanců úřadu, v rozsahu nezbytném k výkonu jejich povinností.

KAPITOLA VI

Ochrana údajů

Článek 36e

Zásady zpracování osobních údajů

1. Osobní údaje musí být:
  - a) zpracovávány korektně a zákonným způsobem („zákonnost a korektnost“);
  - b) shromažďovány pro určité, výslovně vyjádřené a legitimní účely a nesmějí být dále zpracovávány způsobem, který je s těmito účely neslučitelný; další zpracování pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely se nepovažuje za neslučitelné s původními účely za předpokladu, že Úřad evropského veřejného žalobce poskytne vhodné záruky práv a svobod subjektů údajů („účelové omezení“);
  - c) přiměřené, relevantní a nepřesahující nezbytný rozsah ve vztahu k účelu, pro který jsou zpracovávány („minimalizace údajů“);
  - d) přesné a v případě potřeby aktualizované; musí být přijata veškerá rozumná opatření, aby osobní údaje, které jsou nepřesné s přihlédnutím k účelům, pro které se zpracovávají, byly bezodkladně vymazány nebo opraveny („přesnost“);
  - e) uloženy ve formě umožňující identifikaci subjektů údajů po dobu ne delší, než je nezbytné pro účely, pro které jsou zpracovávány; osobní údaje lze uložit po delší dobu, pokud se zpracovávají výhradně pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého či historického výzkumu nebo pro statistické účely za předpokladu, že Úřad evropského veřejného žalobce poskytne vhodné záruky práv a svobod subjektů údajů, zejména provedením příslušných technických a organizačních opatření požadovaných tímto nařízením („omezení uložení“);

- f) zpracovávány způsobem, který zajistí náležité zabezpečení osobních údajů, včetně jejich ochrany pomocí vhodných technických nebo organizačních opatření před neoprávněným či protiprávním zpracováním a před náhodnou ztrátou, zničením nebo poškozením („integrita a důvěrnost“).
- 1a. Úřad evropského veřejného žalobce při zcela nebo částečně automatizovaném zpracování osobních údajů a při neautomatizovaném zpracování těch osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny, odpovídá za dodržení odstavce 1 a musí být schopen toto dodržení souladu doložit („odpovědnost“).
2. Zpracování prováděné Úřadem evropského veřejného žalobce pro kterýkoli jiný účel uvedený v článku 37 tohoto nařízení, než je účel, pro nějž byly osobní údaje shromážděny, je přípustné, pokud:
- a) je Úřad evropského veřejného žalobce oprávněn zpracovávat takové osobní údaje pro takový účel v souladu s tímto nařízením; a
  - b) je zpracování pro tento jiný účel nezbytné a přiměřené v souladu s právem Unie; a
  - c) případné použití těchto osobních údajů není zakázáno příslušnými vnitrostátními procesními předpisy upravujícími vyšetřovací opatření přijatá v souladu s článkem 25. Příslušným vnitrostátním procesním právem je právo členského státu, ve kterém byly údaje získány.

Článek 36f

Administrativní osobní údaje

1. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001¹⁸ se vztahuje na všechny administrativní osobní údaje zpracovávané Úřadem evropského veřejného žalobce.
2. Úřad evropského veřejného žalobce určí dobu uložení administrativních osobních údajů v ustanoveních o ochraně údajů ve svém jednacím řádu.

Článek 37

Zpracování operativních osobních údajů

1. Úřad evropského veřejného žalobce zpracovává osobní údaje automatizovanými prostředky nebo ve strukturovaných, ručně vedených spisech v souladu s tímto nařízením a pouze k následujícím účelům:
  - a) vyšetřování a stíhání trestných činů vedená v souladu s tímto nařízením, nebo
  - b) výměna informací s příslušnými orgány členských států a dalšími orgány, institucemi a jinými subjekty Unie v souladu s tímto nařízením, nebo
  - c) spolupráce se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi v souladu s tímto nařízením.
- 1a. Kategorie osobních údajů a kategorie subjektů údajů, jejichž osobní údaje může Úřad evropského veřejného žalobce pro každý účel podle odstavce 1 zpracovat v rejstříku uvedeném v čl. 36b odst. 4 písm. b), jsou uvedeny v příloze.

---

¹⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

- 1b. Komisi je v souladu s článkem 72a svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci, aby změnila osobní údaje a kategorie subjektů údajů uvedených v příloze s přihlédnutím k vývoji informačních technologií a k pokroku v oblasti informační společnosti.

V závažných naléhavých případech se na akty v přenesené pravomoci podle tohoto odstavce použije postup stanovený v článku 72b.

2. Úřad evropského veřejného žalobce může dočasně zpracovávat osobní údaje s cílem zjistit, zda jsou tyto údaje důležité pro jeho úkoly a pro účely uvedené v odstavci 1. Kolegium na návrh evropského nejvyššího žalobce a po konzultaci evropského inspektora ochrany údajů stanoví podmínky pro zpracování těchto osobních údajů, zejména pokud jde o přístup k nim a jejich používání, jakož i dobu uložení a vymazání údajů.
3. Úřad evropského veřejného žalobce zpracovává operativní osobní údaje tak, aby bylo možné stanovit, který orgán údaje poskytl nebo odkud byly údaje získány.
4. Při uplatňování článků 37f až 37k tohoto nařízení Úřad evropského veřejného žalobce v relevantních případech v souladu s vnitrostátními procesními právními předpisy jedná s ohledem na povinnost poskytnout subjektu údajů informace a s ohledem na možnost od poskytnutí těchto informací upustit, omezit jej či jej odložit. Evropský pověřený žalobce, který případ projednává, před přijetím rozhodnutí ve vztahu k článkům 37f až 37k případně konzultuje další evropské pověřené žalobce, jichž se případ týká.

Článek 37a

Doba uložení operativních osobních údajů

1. Úřad evropského veřejného žalobce průběžně vyhodnocuje nutnost uložení zpracovávaných osobních údajů. Toto vyhodnocení se provádí nejpozději tři roky po prvním zpracování daných osobních údajů a poté každé tři roky. Jsou-li osobní údaje uloženy po dobu delší než pět let, musí být o této skutečnosti informován evropský inspektor ochrany údajů.
2. Operativní osobní údaje zpracovávané Úřadem evropského veřejného žalobce nesmí být uloženy po dobu delší než pět let ode dne, kdy se rozhodnutí o pravomocném zproštění viny týkající se daného případu stalo konečným; pokud je obžalovaný shledán vinným, doba uložení se prodlužuje, dokud nebude uložený trest vykonán, nebo podle práva členského státu, ve kterém byl vynesena rozsudek, ho již nelze vykonat.
3. Než uplyne některá ze lhůt uvedených v odstavci 2, posoudí Úřad evropského veřejného žalobce potřebu dalšího uložení osobních údajů, pokud je to nezbytné pro provádění jeho úkolů. Důvody pro další uložení musí být doloženy a zaznamenány. Není-li přijato žádné rozhodnutí o dalším uložení osobních údajů, jsou tyto údaje automaticky vymazány.

Článek 37b

Rozlišování mezi různými kategoriemi subjektů údajů

Úřad evropského veřejného žalobce v příslušných případech a pokud možno jasně rozlišuje mezi osobními údaji různých kategorií subjektů údajů, jako například:

- a) osob, u nichž existují závažné důvody se domnívat, že spáchaly trestný čin nebo se jej chystají spáchat;
- b) osob odsouzených za trestný čin;

- c) osob, které se staly obětí trestného činu nebo u nichž některé skutečnosti vedou k domněnce, že by obětí trestného činu mohly být a
- d) třetích stran v souvislosti s trestným činem, například osob, které by mohly být předvolány jako svědci při vyšetřování trestného činu nebo při následném trestním řízení nebo které mohou poskytnout informace o trestných činech, nebo kontaktních osob či společníků některé z osob uvedených v písmenech a) a b).

Článek 37c

Rozlišování mezi osobními údaji a ověřování jejich kvality

1. Úřad evropského veřejného žalobce, je-li to možné, rozlišuje mezi osobními údaji založenými na skutečnostech od osobních údajů založených na osobních hodnoceních.
2. Úřad evropského veřejného žalobce učiní veškeré vhodné kroky, aby zajistil, že nebudou předávány nebo zpřístupňovány osobní údaje, které jsou nepřesné, neúplné nebo již nejsou aktuální. Za tímto účelem Úřad evropského veřejného žalobce ověří, pokud je to proveditelné, kvalitu osobních údajů před jejich předáním nebo zpřístupněním. Při každém předání osobních údajů k nim Úřad evropského veřejného žalobce pokud možno doplní nezbytné informace, jež umožní příjemci zhodnotit míru jejich přesnosti, úplnosti, spolehlivosti a aktuálnosti.
3. Zjistí-li se, že došlo k předání nesprávných osobních údajů nebo že údaje byly předány protiprávně, musí o tom být příjemce neprodleně vyrozuměn. V takovém případě musí být osobní údaje opraveny nebo vymazány nebo být omezeno zpracování v souladu s článkem 37j.

Článek 37cc
Zvláštní podmínky pro zpracování

1. Je-li to požadováno tímto nařízením, zajistí Úřad evropského veřejného žalobce zvláštní podmínky pro zpracování údajů a informuje příjemce takových osobních údajů o těchto podmínkách a o požadavku jejich dodržení.
2. Úřad evropského veřejného žalobce dodržuje zvláštní podmínky zpracování údajů stanovené vnitrostátním orgánem v souladu s čl. 9 odst. 3 a 4 směrnice (EU) 2016/680.

Článek 37ccc

Předávání osobních údajů orgánům, institucím a jiným subjektům Unie

1. S výhradou případných dalších omezení podle tohoto nařízení, zejména článku 37cc, předá Úřad evropského veřejného žalobce operativní osobní údaje jinému orgánu, instituci či subjektu Unie, pouze pokud jsou takové údaje nezbytné k legitimnímu plnění úkolů spadajících do příslušné pravomoci daného jiného orgánu, instituce či subjektu Unie.
2. Pokud se údaje předávají na žádost jiného orgánu, instituce či subjektu Unie, odpovídá za legitimitu tohoto předání správce i příjemce.

Úřad evropského veřejného žalobce je povinen ověřit pravomoc příslušného jiného orgánu, instituce či subjektu Unie a předběžně posoudit nezbytnost předání údajů. Vzniknou-li pochybnosti, zda je předání nezbytné, požádá Úřad evropského veřejného žalobce příjemce o doplňující informace.

Příslušný orgán, instituce či subjekt Unie zajistí, aby nezbytnost předání údajů mohla být dodatečně ověřena.

3. Příslušný orgán, instituce či subjekt Unie zpracuje osobní údaje výlučně pro účely, které byly důvodem předání.

Článek 37d

Zpracování zvláštních kategorií osobních údajů

1. Zpracování osobních údajů, které vypovídají o rasovém či etnickém původu, politických názorech, náboženském vyznání či filosofickém přesvědčení nebo členství v odborech, a zpracování genetických údajů, biometrických údajů za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby, údajů o zdravotním stavu nebo údajů o sexuálním životě či sexuální orientaci fyzické osoby je povoleno pouze tehdy, pokud je pro Úřad evropského veřejného žalobce zcela nezbytné s výhradou náležitých záruk zajišťujících práva a svobody subjektu údajů, a pouze tehdy, doplňují-li dané údaje jiné osobní údaje, které již Úřad evropského veřejného žalobce zpracovává.
2. O použití tohoto článku musí být neprodleně informován pověřenec pro ochranu osobních údajů.

Článek 37e

Automatické individuální rozhodování, včetně profilování

Subjekt údajů má právo nebýt předmětem žádného rozhodnutí Úřadu evropského veřejného žalobce založeného výhradně na automatizovaném zpracování, včetně profilování, které má pro něho právní účinky nebo se ho obdobným způsobem významně dotýká.

Článek 37f

Sdělení a postupy pro výkon práv subjektu údajů

1. Úřad evropského veřejného žalobce přijme přiměřená opatření s cílem poskytnout veškeré informace uvedené v článku 37g. Veškerá sdělení podle článků 37e, 37h až 37k a 38f týkající se zpracování údajů subjektu se vyhotovují stručně, srozumitelně a snadno přístupným způsobem za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků. Informace jsou poskytovány jakýmikoli vhodnými, tedy i elektronickými prostředky. Obecně platí, že správce poskytne informace ve stejné podobě jako žádost.
2. Úřad evropského veřejného žalobce usnadňuje výkon práv subjektu údajů podle článků 37g až 37k.
3. Úřad evropského veřejného žalobce písemně bez zbytečného odkladu informuje subjekt údajů o tom, jaké kroky se podnikají v návaznosti na jeho žádost, a to v každém případě nejpozději do tří měsíců od obdržení žádosti subjektu údajů.
4. Úřad evropského veřejného žalobce stanoví, že informace podle článku 37g a veškerá sdělení a veškeré úkony podle článků 37e, 37h až 37k a 38f jsou poskytovány a činěny bezplatně. Jsou-li žádosti podané subjektem údajů zjevně nedůvodné nebo nepřiměřené, zejména protože se opakují, může Úřad evropského veřejného žalobce buď:
  - a) uložit přiměřený poplatek zohledňující administrativní náklady spojené s poskytnutím požadovaných informací nebo sdělení nebo s učiněním požadovaných úkonů; nebo
  - b) odmítnout žádosti vyhovět.

Zjevnou nedůvodnost nebo nepřiměřenost žádosti dokládá Úřad evropského veřejného žalobce.

5. Pokud má Úřad evropského veřejného žalobce důvodné pochybnosti o totožnosti fyzické osoby, která podává žádost podle článku 37h nebo 37j, může požádat o poskytnutí dodatečných informací nezbytných k potvrzení totožnosti subjektu údajů.

Článek 37g

Informace poskytované subjektu údajů

1. Úřad evropského veřejného žalobce subjektu údajů zpřístupní alespoň tyto informace:
- a) totožnost a kontaktní údaje Úřadu evropského veřejného žalobce;
  - b) kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů;
  - c) informace o účelech zpracování, pro které jsou osobní údaje určeny;
  - d) právo podat stížnost evropskému inspektorovi ochrany údajů a jeho kontaktní údaje;
  - e) informace o existenci práva požadovat od Úřadu evropského veřejného žalobce přístup k osobním údajům týkajícím se subjektu údajů, jejich opravu nebo výmaz anebo omezení jejich zpracování.
2. Vedle informací uvedených v odstavci 1 poskytne Úřad evropského veřejného žalobce subjektu údajů ve zvláštních případech tyto další informace s cílem umožnit výkon jeho práv:
- a) právní základ zpracování;
  - b) dobu, po kterou budou osobní údaje uloženy, nebo není-li ji možné určit, kritéria použitá ke stanovení této doby;

- c) případné kategorie příjemců daných osobních údajů, včetně příjemců ve třetích zemích nebo v mezinárodních organizacích;
  - d) v případě potřeby doplňující informace, zejména jsou-li osobní údaje získány bez vědomí subjektu údajů.
3. Úřad evropského veřejného žalobce může poskytnutí informací subjektu údajů podle odstavce 2 odložit, omezit či od něj upustit v takovém rozsahu a na takovou dobu, jak je to v demokratické společnosti s náležitým přihlédnutím k základním právům a oprávněným zájmům dotčené fyzické osoby nutné a přiměřené, s cílem:
- a) zabránit maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů;
  - b) zabránit nepříznivému ovlivňování prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů;
  - c) chránit veřejnou bezpečnost členských států;
  - d) chránit národní bezpečnost členských států;
  - e) chránit práva a svobody druhých.

Článek 37h

Právo subjektu údajů na přístup k osobním údajům

Subjekt údajů má právo získat od Úřadu evropského veřejného žalobce potvrzení, zda osobní údaje, které se ho týkají, jsou či nejsou zpracovávány, a je-li tomu tak, má právo získat přístup k těmto osobním údajům a k následujícím informacím:

- a) účely a právní základ zpracování;
- b) kategorie dotčených osobních údajů;
- c) příjemci nebo kategorie příjemců, kterým byly osobní údaje zpřístupněny, zejména příjemci ve třetích zemích nebo v mezinárodních organizacích;
- d) plánovaná doba, po kterou budou osobní údaje uloženy, nebo není-li ji možné určit, kritéria použitá ke stanovení této doby;
- e) informace o existenci práva požadovat od Úřadu evropského veřejného žalobce opravu nebo výmaz osobních údajů anebo omezení zpracování osobních údajů týkajících se subjektu údajů;
- f) právo podat stížnost evropskému inspektorovi ochrany údajů a jeho kontaktní údaje;
- g) sdělení osobních údajů, které jsou předmětem zpracování, a veškerých dostupných informací o jejich původu.

Omezení práva na přístup

1. Úřad evropského veřejného žalobce může přístup subjektu údajů k informacím úplně nebo částečně omezit v takovém rozsahu a na takovou dobu, jak je to v demokratické společnosti s náležitým přihlédnutím k základním právům a oprávněným zájmům dotčené fyzické osoby nutné a přiměřené, s cílem:
  - a) zabránit maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů;
  - b) zabránit nepříznivému ovlivňování prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů;
  - c) chránit veřejnou bezpečnost členských států;
  - d) chránit národní bezpečnost členských států;
  - e) chránit práva a svobody druhých.
2. Pokud by poskytnutí těchto informací ohrožovalo účely odstavce 1, informuje Úřad evropského veřejného žalobce dotčený subjekt údajů pouze o tom, že byly provedeny kontroly, přičemž neuvede žádné informace, na jejichž základě by daná osoba mohla zjistit, zda Úřad evropského veřejného žalobce zpracovává osobní údaje, které se jí týkají.

Úřad evropského veřejného žalobce informuje subjekty údajů o možnosti podat stížnost u evropského inspektora ochrany údajů nebo uplatnit proti rozhodnutí Úřadu evropského veřejného žalobce opravný prostředek u Soudního dvora Evropské unie.
3. Úřad evropského veřejného žalobce zdokumentuje věcné či právní důvody, na nichž se rozhodnutí zakládá. Takové informace budou evropskému inspektorovi ochrany údajů na požádání poskytnuty.

Článek 37j

Právo na opravu nebo výmaz osobních údajů a na omezení zpracování

1. Subjekt údajů má právo na to, aby Úřad evropského veřejného žalobce bez zbytečného odkladu opravil nepřesné osobní údaje, které se ho týkají. S přihlédnutím k účelům zpracování má subjekt údajů právo na doplnění neúplných osobních údajů, a to i poskytnutím dodatečného prohlášení.
2. Úřad evropského veřejného žalobce vymaže osobní údaje bez zbytečného odkladu a subjekt údajů má právo požadovat po Úřadu evropského veřejného žalobce, aby bez zbytečného odkladu vymazal osobní údaje, které se ho týkají, jestliže zpracování porušuje články 36e, 37 nebo 37d, nebo jestliže osobní údaje musí být vymazány za účelem splnění právní povinnosti Úřadu evropského veřejného žalobce.
3. Namísto výmazu osobních údajů Úřad evropského veřejného žalobce omezí zpracování, jestliže:
  - a) subjekt údajů zpochybňuje přesnost daných osobních údajů a nelze ji ověřit; nebo
  - b) dané osobní údaje musí být uchovány pro účely dokazování.

Pokud je zpracování omezeno ve smyslu prvního pododstavce písm. a), informuje Úřad evropského veřejného žalobce subjekt údajů před zrušením omezení zpracování.
- 3a. Pokud bylo zpracování omezeno podle odstavce 3, mohou být tyto osobní údaje, s výjimkou jejich uložení, zpracovány pouze z důvodu ochrany práv subjektu údajů či jiné fyzické nebo právnické osoby, která je účastníkem řízení Úřadu evropského veřejného žalobce, nebo ke splnění účelů stanovených v odst. 3 písm. b).

4. Úřad evropského veřejného žalobce informuje subjekt údajů písemně o jakémkoli odmítnutí opravy či výmazu osobních údajů nebo omezení zpracování a o důvodech tohoto odmítnutí. Úřad evropského veřejného žalobce může povinnost poskytnout tyto informace úplně nebo částečně omezit v takovém rozsahu, jak je to v demokratické společnosti s náležitým přihlédnutím k základním právům a oprávněným zájmům dotčené fyzické osoby nutné a přiměřené, s cílem:

- a) zabránit maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů;
- b) zabránit nepříznivému ovlivňování prevence, odhalování, vyšetřování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů;
- c) chránit veřejnou bezpečnost členských států;
- d) chránit národní bezpečnost členských států;
- e) chránit práva a svobody druhých.

Úřad evropského veřejného žalobce informuje subjekty údajů o možnosti podat stížnost u evropského inspektora ochrany údajů nebo uplatnit proti rozhodnutí Úřadu evropského veřejného žalobce opravný prostředek u Soudního dvora Evropské unie.

5. Úřad evropského veřejného žalobce uvědomí o opravě nepřesných osobních údajů příslušný orgán, od něž tyto nepřesné osobní údaje pocházejí.

6. V případech, kdy byly osobní údaje opraveny nebo vymazány nebo zpracování bylo omezeno podle odstavců 1, 2 a 3, vyrozumí Úřad evropského veřejného žalobce příjemce a informuje je, že tyto osobní údaje musí opravit či vymazat nebo omezit zpracování osobních údajů, za které odpovídají.

Článek 37k

Výkon práv subjektem údajů a ověřování prováděná evropským inspektorem ochrany údajů

1. V případech uvedených v čl. 37g odst. 3, čl. 37i odst. 2 a čl. 37j odst. 4 může práva subjektu údajů vykonávat rovněž evropský inspektor ochrany údajů.
2. Úřad evropského veřejného žalobce informuje subjekt údajů o možnosti vykonávat svá práva prostřednictvím evropského inspektora ochrany údajů podle odstavce 1.
3. V případě výkonu práva podle odstavce 1 informuje evropský inspektor ochrany údajů subjekt údajů přinejmenším o tom, že provedl veškerá nezbytná ověření nebo přezkum. Evropský inspektor ochrany údajů rovněž informuje subjekt údajů o jeho právu uplatnit proti rozhodnutí Úřadu evropského veřejného žalobce opravný prostředek u Soudního dvora Evropské unie.

Článek 37l

Povinnosti Úřadu evropského veřejného žalobce

1. S přihlédnutím k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování i k různě pravděpodobným a různě závažným rizikům pro práva a svobody fyzických osob zavede Úřad evropského veřejného žalobce vhodná technická a organizační opatření, aby zajistil a byl schopen doložit, že zpracování je prováděno v souladu s tímto nařízením. Tato opatření musí být podle potřeby revidována a aktualizována.
2. Pokud je to s ohledem na činnosti zpracování přiměřené, zahrnují opatření uvedená v odstavci 1 uplatňování vhodných koncepcí v oblasti ochrany údajů Úřadem evropského veřejného žalobce.

Článek 371(a)

Společní správci

1. Pokud účely a prostředky zpracování stanoví Úřad evropského veřejného žalobce spolu s jedním nebo více správci, jsou společnými správci. Ti mezi sebou transparentním ujednáním vymezí své podíly na odpovědnosti za dodržování svých povinností týkajících se ochrany údajů, zejména pokud jde o výkon práv subjektu údajů, a své povinnosti poskytovat informace, pokud tuto odpovědnost správců nestanoví právo Unie nebo členského státu, jemuž správci podléhají. V ujednání může být určeno kontaktní místo pro subjekty údajů.
2. Ujednání uvedené v odstavci 1 náležitě zohlední úlohy společných správců a jejich vztahy vůči subjektům údajů. Subjekt údajů musí být o podstatných prvcích ujednání informován.
3. Bez ohledu na podmínky ujednání uvedeného v odstavci 1 může subjekt údajů vykonávat svá práva podle tohoto nařízení u každého ze správců i vůči každému z nich.

Článek 371(b)

Zpracovatel

1. Pokud má být zpracování provedeno pro Úřad evropského veřejného žalobce, využije úřad pouze takové zpracovatele, kteří poskytují dostatečné záruky zavedení vhodných technických a organizačních opatření tak, aby dané zpracování splňovalo požadavky tohoto nařízení a aby byla zajištěna ochrana práv subjektu údajů.

2. Zpracovatel nezapojí do zpracování žádného dalšího zpracovatele bez předchozího konkrétního nebo obecného písemného povolení Úřadu evropského veřejného žalobce. V případě obecného písemného povolení zpracovatel informuje Úřad evropského veřejného žalobce o veškerých zamýšlených změnách týkajících se přijetí dalších zpracovatelů nebo jejich nahrazení, a poskytne tak správci příležitost vyslovit vůči těmto změnám námitky.
3. Zpracování zpracovatelem se řídí smlouvou nebo jiným právním aktem podle práva Unie nebo členského státu, které zavazují zpracovatele vůči Úřadu evropského veřejného žalobce a v nichž je stanoven předmět a doba trvání zpracování, povaha a účel zpracování, typ osobních údajů a kategorie subjektů údajů, povinnosti a práva Úřadu evropského veřejného žalobce. Tato smlouva nebo jiný právní akt zejména stanoví, že zpracovatel:
- a) jedná pouze podle pokynů správce;
  - b) zajišťuje, aby se osoby oprávněné zpracovávat osobní údaje zavázaly k mlčenlivosti nebo aby se na ně vztahovala zákonná povinnost mlčenlivosti;
  - c) pomáhá správci jakýmkoli vhodnými prostředky zajistit dodržování předpisů o právech subjektu údajů;
  - d) v souladu s rozhodnutím Úřadu evropského veřejného žalobce všechny osobní údaje buď vymaže, nebo je úřadu vrátí po ukončení poskytování služeb spojených se zpracováním, a vymaže existující kopie, pokud právo Unie nebo členského státu nepožaduje uložení daných osobních údajů;
  - e) zpřístupní Úřadu evropského veřejného žalobce veškeré informace nezbytné k prokázání toho, že jsou dodržovány povinnosti stanovené v tomto článku;
  - f) dodržuje podmínky pro zapojení dalšího zpracovatele uvedené v odstavcích 2 a 3.

4. Smlouva nebo jiný právní akt uvedený v odstavci 3 se vyhotoví písemně, a to i v elektronické formě.
5. Poruší-li zpracovatel toto nařízení tím, že určí účely a prostředky zpracování, považuje se ve vztahu k takovému zpracování za správce.

Článek 37l(c)

Zpracování z pověření správce nebo zpracovatele

Zpracovatel a jakákoliv osoba, která jedná z pověření Úřadu evropského veřejného žalobce nebo zpracovatele a má přístup k osobním údajům, může tyto osobní údaje zpracovávat pouze na pokyn Úřadu evropského veřejného žalobce, ledaže jí jejich zpracování ukládá právo Unie nebo členského státu.

Článek 37m

Záměrná a standardní ochrana osobních údajů

1. S přihlédnutím ke stavu techniky, nákladům na provedení a povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování i k různě pravděpodobným a různě závažným rizikům pro práva a svobody fyzických osob, jež s sebou zpracování nese, zavede Úřad evropského veřejného žalobce jak v době určení prostředků pro zpracování, tak v době zpracování samotného vhodná technická a organizační opatření, jako je pseudonymizace, jejichž účelem je provádět zásady ochrany údajů, jako je minimalizace údajů, účinným způsobem a začlenit do zpracování nezbytné záruky, tak aby splnil požadavky tohoto nařízení a ochránil práva subjektů údajů.
2. Úřad evropského veřejného žalobce zavede vhodná technická a organizační opatření k zajištění toho, aby se standardně zpracovávaly pouze osobní údaje, jež jsou přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelu, pro který jsou zpracovávány. Tato povinnost se týká množství shromážděných osobních údajů, rozsahu jejich zpracování, doby jejich uložení a jejich dostupnosti. Tato opatření zejména zajistí, aby osobní údaje nebyly standardně bez zásahu člověka zpřístupněny neomezenému počtu fyzických osob.

Záznamy týkající se kategorií činností zpracování

1. Úřad evropského veřejného žalobce vede záznamy o všech kategoriích činností zpracování, za něž odpovídá. Tyto záznamy obsahují všechny tyto informace:
  - a) kontaktní údaje Úřadu evropského veřejného žalobce a jméno a kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů;
  - b) účely zpracování;
  - c) popis kategorií subjektů údajů a kategorií osobních údajů;
  - d) kategorie příjemců, kterým byly nebo budou osobní údaje zpřístupněny, včetně příjemců ve třetích zemích nebo mezinárodních organizacích;
  - e) případně informace o předávání osobních údajů do třetích zemí nebo mezinárodním organizacím, včetně informací, jež danou třetí zemi či mezinárodní organizaci identifikují;
  - f) je-li to možné, plánované lhůty pro výmaz jednotlivých kategorií údajů;
  - g) je-li to možné, obecný popis technických a organizačních bezpečnostních opatření uvedených v čl. 38d.
2. Záznamy podle odstavce 1 se vyhotovují písemně, a to i v elektronické formě.
3. Úřad evropského veřejného žalobce na požádání poskytne záznam evropskému inspektorovi ochrany údajů.

Článek 37o

Vedení logů ve vztahu k automatizovanému zpracování

1. Úřad evropského veřejného žalobce vede logy o všech těchto operacích v rámci automatizovaných systémů zpracování: shromažďování, pozměňování, nahlížení, sdělování včetně předávání, kombinování nebo výmaz operativních osobních údajů využívaných pro operativní účely. Logy o nahlédnutí a sdělení musí umožňovat zjištění důvodů těchto operací, datum a čas, kdy byly učiněny, a totožnosti osoby, která do osobních údajů nahlédla nebo která je zpřístupnila, a pokud možno totožnosti příjemců těchto osobních údajů.
2. Logy se používají pouze pro ověření zákonnosti zpracování, vlastní kontrolu, pro zajištění neporušenosti a zabezpečení osobních údajů a pro trestní řízení. Tyto logy budou vymazány po uplynutí tří let, pokud nejsou vyžadovány pro průběžnou kontrolu.
3. Úřad evropského veřejného žalobce na požádání poskytne logy evropskému inspektorovi ochrany údajů.

Článek 37p

Spolupráce s evropským inspektorem ochrany údajů

Úřad evropského veřejného žalobce bude při plnění svých úkolů na požádání spolupracovat s evropským inspektorem ochrany údajů.

Článek 38b

Posouzení vlivu na ochranu údajů

1. Pokud je pravděpodobné, že určitý druh zpracování, zejména při využití nových technologií, bude s přihlédnutím k povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování mít za následek vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, provede Úřad evropského veřejného žalobce před zpracováním posouzení vlivu zamýšlených operací zpracování na ochranu osobních údajů.

2. Posouzení uvedené v odstavci 1 obsahuje alespoň obecný popis zamýšlených operací zpracování, posouzení rizik z hlediska práv a svobod subjektů údajů, plánovaná opatření k řešení těchto rizik, záruky, bezpečnostní opatření a mechanismy k zajištění ochrany osobních údajů a k doložení souladu s tímto nařízením, s přihlédnutím k právům a oprávněným zájmům subjektů údajů a dalších dotčených osob.

Článek 38c

Předchozí konzultace s evropským inspektorem ochrany údajů

1. Úřad evropského veřejného žalobce konzultuje s evropským inspektorem ochrany údajů před zpracováním údajů, které bude součástí nově zřízené evidence, pokud:
  - a) z posouzení vlivu na ochranu osobních údajů podle článku 27 vyplývá, že by dané zpracování mělo za následek vysoké riziko v případě, že by správce nepřijal opatření ke zmírnění tohoto rizika; nebo
  - b) druh zpracování, zejména při využití nových technologií, mechanismů nebo postupů, s sebou nese vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů.
2. Evropský inspektor ochrany údajů může sestavit seznam operací zpracování, které podléhají předchozí konzultaci podle odstavce 1.
3. Úřad evropského veřejného žalobce poskytne evropskému inspektorovi ochrany údajů posouzení vlivu na ochranu osobních údajů podle článku 38b a na požádání mu poskytne jakékoli další informace, jež evropskému inspektorovi ochrany údajů umožní posoudit soulad zpracování s touto směrnicí, a zejména posoudit rizika z hlediska ochrany osobních údajů subjektu údajů a související záruky.

4. V případě, že se evropský inspektor ochrany údajů domnívá, že by zamýšlené zpracování uvedené v odstavci 1 tohoto článku porušilo toto nařízení, zejména pokud Úřad evropského veřejného žalobce nedostatečně určil či zmírnil riziko, upozorní na to evropský inspektor ochrany údajů Úřad evropského veřejného žalobce písemně ve lhůtě nejvýše šesti týdnů od obdržení žádosti o konzultaci v souladu se svými pravomocemi uvedenými v článku 44c. Tato lhůta může být s ohledem na složitost zamýšleného zpracování prodloužena o jeden měsíc. Evropský inspektor ochrany údajů informuje Úřad evropského veřejného žalobce o každém takovém prodloužení a o důvodech pro tento odklad do jednoho měsíce od obdržení žádosti o konzultaci.

Článek 38d

Bezpečnost zpracování operativních osobních údajů

1. S přihlédnutím ke stavu techniky, nákladům na provedení, povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování i k různě pravděpodobným a různě závažným rizikům pro práva a svobody fyzických osob provede Úřad evropského veřejného žalobce vhodná technická a organizační opatření, aby zajistil úroveň zabezpečení odpovídající danému riziku, zejména pokud jde o zpracování zvláštních kategorií operativních osobních údajů uvedených v článku 37d.
2. Pokud jde o automatizované zpracování údajů, Úřad evropského veřejného žalobce provede po zhodnocení rizik opatření s cílem:
  - a) zabránit neoprávněným osobám v přístupu k zařízení využívanému pro zpracování údajů (kontrola přístupu k zařízením);
  - b) zabránit neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo odstraňování nosičů údajů (kontrola nosičů údajů);

- c) zabránit neoprávněnému vkládání údajů a neoprávněnému prohlížení, pozměňování nebo vymazávání uložených osobních údajů (kontrola uchování);
- d) zabránit neoprávněným osobám v tom, aby užívaly automatizované systémy zpracování pomocí zařízení pro přenos údajů (kontrola uživatelů);
- e) zajistit, aby osoby oprávněné k využívání určitého automatizovaného systému zpracování měly přístup pouze k osobním údajům, na které se vztahuje jejich povolení k přístupu (kontrola přístupu k údajům);
- f) zajistit, aby bylo možné ověřit a zjistit, kterým subjektům byly nebo mohou být osobní údaje předány nebo zpřístupněny při přenosu údajů (kontrola přenosu);
- g) zajistit, aby bylo možné následně ověřit a zjistit, které osobní údaje byly vloženy do automatizovaných systémů zpracování údajů a kdo a kdy tyto údaje vložil (kontrola vkládání);
- h) zabránit neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo mazání osobních údajů při předávání osobních údajů nebo při přepravě nosičů údajů (kontrola přepravy);
- i) zajistit, aby instalované systémy mohly být v případě výpadku obnoveny (obnova);
- j) zajistit, aby systém fungoval, aby byl hlášen výskyt chyb ve funkcích (spolehlivost) a aby uložené osobní údaje nebylo možné poškodit špatným fungováním systému (neporušenost).

Ohlašování případů porušení zabezpečení osobních údajů evropskému inspektorovi ochrany údajů

1. Úřad evropského veřejného žalobce ohlásí evropskému inspektorovi ochrany údajů jakékoli porušení zabezpečení osobních údajů bez zbytečného odkladu a pokud možno do 72 hodin od okamžiku, kdy se o něm dozvěděl, ledaže je nepravděpodobné, že by toto porušení mělo za následek riziko pro práva a svobody fyzických osob. Pokud ohlášení evropskému inspektorovi ochrany údajů není učiněno do 72 hodin, musí být současně s ním uvedeny důvody tohoto zpoždění.
2. Ohlášení podle odstavce 1 musí přinejmenším:
  - a) popsat povahu daného případu porušení zabezpečení osobních údajů včetně, pokud je to možné, kategorií a přibližného počtu dotčených subjektů údajů a kategorií a přibližného množství dotčených záznamů osobních údajů;
  - b) oznámit jméno a kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů;
  - c) popsat pravděpodobné dopady porušení zabezpečení osobních údajů;
  - d) popsat opatření, která Úřad evropského veřejného žalobce přijal nebo navrhl k přijetí s cílem vyřešit dané porušení zabezpečení osobních údajů, včetně případných opatření ke zmírnění možných nepříznivých dopadů.

3. Není-li možné poskytnout informace uvedené v odstavci 2 současně, mohou být poskytnuty postupně bez dalšího zbytečného odkladu.
4. Úřad evropského veřejného žalobce dokumentuje veškeré případy porušení zabezpečení osobních údajů uvedené v odstavci 1, přičemž uvede skutečnosti, které se týkají daného porušení, jeho účinky a přijatá nápravná opatření. Tato dokumentace musí evropskému inspektorovi ochrany údajů umožnit ověření souladu s tímto článkem.
5. V případě, že se porušení zabezpečení osobních údajů týká osobních údajů, které předal správce nebo které byly předány jinému správci, sdělí Úřad evropského veřejného žalobce takovému správci bez zbytečného odkladu informace uvedené v odstavci 3.

Článek 38f

Oznamování případů porušení ochrany osobních údajů subjektu údajů

1. Pokud je pravděpodobné, že určitý případ porušení zabezpečení osobních údajů bude mít za následek vysoké riziko pro práva a svobody fyzických osob, oznámí Úřad evropského veřejného žalobce toto porušení bez zbytečného odkladu subjektu údajů.
2. V oznámení určeném subjektu údajů podle odstavce 1 tohoto článku se za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků popíše povaha porušení zabezpečení osobních údajů a uvedou se v něm přinejmenším informace a doporučení uvedená v čl. 38e odst. 2 písm. b), c) a d).
3. Oznámení subjektu údajů uvedené v odstavci 1 se nevyžaduje, je-li splněna kterákoli z těchto podmínek:
  - a) Úřad evropského veřejného žalobce zavedl náležitá technická a organizační ochranná opatření a tato opatření byla použita u osobních údajů dotčených porušením zabezpečení osobních údajů, zejména taková, která činí tyto údaje nesrozumitelnými pro kohokoli, kdo není oprávněn k nim přistupovat, jako je například šifrování;

- b) Úřad evropského veřejného žalobce přijal následná opatření, která zajistí, že vysoké riziko pro práva a svobody subjektů údajů podle odstavce 1 se již pravděpodobně neprojeví;
  - c) vyžadovalo by to nepřiměřené úsilí. V takovém případě musí být subjekty údajů informovány stejně účinným způsobem pomocí veřejného oznámení nebo podobného opatření.
4. Jestliže Úřad evropského veřejného žalobce dotčenému subjektu údajů porušení zabezpečení osobních údajů ještě neoznámil, může evropský inspektor ochrany údajů po posouzení pravděpodobnosti toho, že dané porušení bude mít za následek vysoké riziko, požadovat, aby tak učinil, nebo může rozhodnout, že je splněna některá z podmínek uvedených v odstavci 3.
5. Oznámení subjektu údajů podle odstavce 1 tohoto článku lze odložit, omezit či lze od něj upustit za podmínek uvedených v čl. 37i odst. 3 a z důvodů v něm stanovených.

[...]

Článek 40

Oprávněný přístup k osobním údajům v rámci Úřadu evropského veřejného žalobce

Přístup k operativním osobním údajům zpracovávaným Úřadem evropského veřejného žalobce mohou mít výhradně evropský nejvyšší žalobce, evropští žalobci, evropští pověřeni žalobci a oprávnění zaměstnanci, jež jsou jim nápomocni, a to za účelem plnění svých úkolů a v mezích stanovených tímto nařízením.

Článek 41

Jmenování pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Kolegium jmenuje pověřence pro ochranu osobních údajů na návrh evropského nejvyššího žalobce. Pověřenec pro ochranu osobních údajů je zaměstnancem, jenž je jmenován konkrétně pro tento účel. Ve výkonu svých povinností jedná pověřenec pro ochranu osobních údajů nezávisle a nesmí přijímat žádné pokyny.

- 1a. Pověřenec pro ochranu osobních údajů musí být vybrán na základě svých profesních kvalit, zejména na základě svých odborných znalostí práva a praxe v oblasti ochrany údajů a své schopnosti plnit úkoly stanovené v tomto nařízení, zejména úkoly uvedené v článku 41b.
- 1b. Výběr pověřence pro ochranu osobních údajů nesmí vést ke střetu zájmů mezi jeho povinnostmi pověřence a jeho dalšími úředními povinnostmi, zejména těmi, které vyplývají z uplatňování tohoto nařízení.
- 1c. Pověřenec pro ochranu osobních údajů je jmenován na období čtyř let a může být jmenován opakovaně, jeho funkční období však nesmí přesáhnout osm let. Z funkce pověřence pro ochranu osobních údajů ho může kolegium odvolat pouze se souhlasem evropského inspektora ochrany údajů, přestane-li pověřenec splňovat podmínky požadované pro výkon této funkce.
- 1d. Úřad evropského veřejného žalobce zveřejní kontaktní údaje pověřence pro ochranu osobních údajů a sdělí je evropskému inspektorovi ochrany údajů.

Článek 41a

Postavení pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Úřad evropského veřejného žalobce zajistí, aby byl pověřenec pro ochranu osobních údajů náležitě a včas zapojen do veškerých záležitostí souvisejících s ochranou osobních údajů.
2. Úřad evropského veřejného žalobce podporuje pověřence pro ochranu osobních údajů při plnění úkolů uvedených v článku 41b tím, že mu poskytuje zdroje nezbytné k plnění těchto úkolů, přístup k osobním údajům a operacím zpracování a k udržování jeho odborných znalostí.
3. Úřad evropského veřejného žalobce zajistí, aby pověřenec pro ochranu osobních údajů nedostával žádné pokyny týkající se výkonu těchto úkolů. V souvislosti s plněním svých úkolů není pověřenec kolegiem propuštěn ani sankcionován. Pověřenec pro ochranu osobních údajů je přímo podřízen evropskému nejvyššímu žalobci.

4. Subjekty údajů se mohou obracet na pověřence pro ochranu osobních údajů ve všech záležitostech souvisejících se zpracováním jejich osobních údajů a výkonem jejich práv podle tohoto nařízení a podle nařízení (ES) č. 45/2001.
5. Kolegium přijme prováděcí pravidla pro činnost pověřence pro ochranu osobních údajů. Tato prováděcí pravidla se týkají zejména výběrového řízení na místo pověřence pro ochranu osobních údajů a odvolání pověřence, úkolů, povinností a pravomocí, jakož i záruk nezávislosti pověřence pro ochranu osobních údajů.
6. Úřad evropského veřejného žalobce poskytne pověřenci pro ochranu osobních údajů zaměstnance a zdroje nezbytné pro výkon jeho úkolů.
7. Pověřenec pro ochranu osobních údajů a jeho zaměstnanci jsou vázáni povinnostmi zachování důvěrnosti podle článku 64.

Článek 41b

Úkoly pověřence pro ochranu osobních údajů

1. Pověřenec pro ochranu osobních údajů má zejména tyto úkoly týkající se zpracovávání osobních údajů:
  - a) nezávislé zajišťování toho, aby Úřad evropského veřejného žalobce dodržoval předpisy v oblasti ochrany údajů uvedené v tomto nařízení, v nařízení (ES) č. 45/2001 a v příslušných předpisech v oblasti ochrany údajů stanovených jednacím řádem úřadu; to zahrnuje monitorování souladu s tímto nařízením, dalšími unijními nebo vnitrostátními předpisy v oblasti ochrany údajů a s koncepcemi Úřadu evropského veřejného žalobce v oblasti ochrany osobních údajů, včetně rozdělení odpovědnosti, zvyšování povědomí a odborné přípravy pracovníků zapojených do operací zpracování a souvisejících auditů;
  - b) poskytování informací a poradenství Úřadu evropského veřejného žalobce a zaměstnancům, kteří provádějí zpracování, o jejich povinnostech podle tohoto nařízení a dalších unijních nebo vnitrostátních předpisů v oblasti ochrany údajů;

- c) poskytování poradenství na požádání, pokud jde o posouzení vlivu na ochranu osobních údajů, a monitorování jeho uplatňování podle článku 38b;
  - d) zajišťování toho, aby byl uchován záznam o předávání nebo získávání osobních údajů v souladu s předpisy, které budou stanoveny v jednacím řádu Úřadu evropského veřejného žalobce;
  - e) spolupráce se zaměstnanci Úřadu evropského veřejného žalobce odpovědnými za postupy, školení a poradenství týkající se zpracování údajů;
  - f) spolupráce s evropským inspektorem ochrany údajů;
  - g) zajištění toho, aby subjekty údajů byly informovány o svých právech vyplývajících z tohoto nařízení;
  - h) působení jako kontaktní místo pro evropského inspektora ochrany údajů; v záležitostech týkajících se zpracování, včetně předchozí konzultace podle článku 38c, a případně vedení konzultací v jakékoli jiné věci.
  - i) příprava výroční zprávy a předložení této zprávy evropskému nejvyššímu žalobci a evropskému inspektorovi ochrany údajů.
- 2a. Pověřenec pro ochranu osobních údajů vykonává funkce stanovené nařízením (ES) č. 45/2001, pokud jde o administrativní osobní údaje.
3. Pověřenec pro ochranu osobních údajů a zaměstnanci Úřadu evropského veřejného žalobce, kteří jsou pověřenci pro ochranu osobních údajů nápomocni při výkonu jeho povinností, mají přístup k osobním údajům zpracovávaným Úřadem evropského veřejného žalobce a do jeho prostor v rozsahu, který je potřebný pro plnění jejich úkolů.
4. Dospěje-li pověřenec pro ochranu osobních údajů k závěru, že ustanovení nařízení (ES) č. 45/2001, která se vztahují ke zpracovávání administrativních osobních údajů, nebo ustanovení tohoto nařízení, která se vztahují ke zpracování operativních osobních údajů, nebyla dodržena, informuje o této skutečnosti evropského nejvyššího žalobce a požádá jej, aby neshodu ve stanovené lhůtě napravil. Nevyřeší-li evropský nejvyšší žalobce neshodu ve zpracování ve stanovené lhůtě, pověřenec pro ochranu osobních údajů postoupí záležitost evropskému inspektorovi ochrany údajů.

Článek 43a

Obecné zásady pro předávání osobních údajů

1. Úřad evropského veřejného žalobce může předávat osobní údaje třetím zemím nebo mezinárodním organizacím za předpokladu, že jsou splněny ostatní ustanovení tohoto nařízení, zejména čl. 37cc, pouze pokud jsou splněny podmínky stanovené v člancích 43a až 43d, konkrétně:
  - a) předání je zapotřebí pro výkon úkolů Úřadu evropského veřejného žalobce;
  - b) osobní údaje jsou předány správci ve třetí zemi nebo v mezinárodní organizaci, který je orgánem příslušným pro účely stanovené v článku 59 (vztahy se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi);
  - c) v případě, že osobní údaje, které mají být předány v souladu s tímto článkem, byly předány nebo zpřístupněny Úřadu evropského veřejného žalobce členským státem, musí úřad získat předchozí povolení k předání příslušným orgánem tohoto členského státu v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy, neudělil-li tento členský stát povolení k takovému předání obecnou formou, nebo za zvláštních podmínek;
  - d) pokud Komise podle článku 43b rozhodla, že daná třetí země nebo mezinárodní organizace zajišťuje přiměřenou úroveň ochrany, nebo v případě, že neexistuje takové rozhodnutí o odpovídající ochraně, pokud byly předloženy nebo existují vhodné záruky podle článku 43c, nebo pokud neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně a neexistují takové vhodné záruky, uplatní se výjimka pro specifické situace podle článku 43d a

- e) v případě dalšího předání do jiné třetí země nebo mezinárodní organizace třetí zemí nebo mezinárodní organizací vyžaduje Úřad evropského veřejného žalobce, aby ho třetí země nebo mezinárodní organizace požádala o předchozí povolení takového dalšího předání, přičemž Úřad evropského veřejného žalobce jej může poskytnout teprve po zohlednění všech relevantních faktorů, včetně závažnosti trestného činu, účelu, pro který byly osobní údaje původně předány, a úrovně ochrany osobních údajů ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, které jsou osobní údaje dále předávány.
2. Úřad evropského veřejného žalobce může osobní údaje předávat bez předchozího povolení členského státu podle odst. 1 písm. c) pouze tehdy, pokud je nezbytné, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v určitém členském státě nebo třetí zemi nebo podstatných zájmů členského státu, a předchozí povolení nelze včas získat. Orgán příslušný pro vydání předchozího povolení musí být neprodleně informován.
- 2a. Předávání osobních údajů poskytnutých Úřadem evropského veřejného žalobce do třetí země nebo mezinárodní organizace členským státem, orgánem, institucí či jiným subjektem Unie je zakázáno. To neplatí v případech, kdy Úřad evropského veřejného žalobce toto předání schválil poté, co zohlednil všechny relevantní faktory, včetně závažnosti trestného činu, účelu, pro který byly osobní údaje původně předány, a úrovně ochrany osobních údajů ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci, které jsou osobní údaje předávány. Tato povinnost získat předchozí povolení od Úřadu evropského veřejného žalobce se nevztahuje na případy, které byly postoupeny příslušným vnitrostátním orgánům podle článku 28a.

3. Články 43a až 43d se použijí s cílem zajistit, aby úroveň ochrany fyzických osob zaručená tímto nařízením a právními předpisy Unie nebyla znehodnocena.

Článek 43b

Předávání založené na rozhodnutí o odpovídající ochraně

Úřad evropského veřejného žalobce může předávat osobní údaje třetím zemím nebo mezinárodním organizacím, pokud Komise rozhodla v souladu s článkem 36 směrnice (EU) č. 2016/680 o tom, že třetí země, území či jedno nebo více konkrétních odvětví v dané třetí zemi nebo daná mezinárodní organizace zaručuje odpovídající úroveň ochrany.

Článek 43c

Předávání založené na vhodných zárukách

1. Neexistuje-li rozhodnutí o odpovídající ochraně, může Úřad evropského veřejného žalobce předávat osobní údaje do třetí země nebo mezinárodní organizaci, pokud:
  - a) byly právně závazným nástrojem poskytnuty vhodné záruky ve vztahu k ochraně osobních údajů; nebo
  - b) Úřad evropského veřejného žalobce posoudil všechny okolnosti daného předání osobních údajů a dospěl k závěru, že ve vztahu k ochraně osobních údajů existují vhodné záruky.
2. Úřad evropského veřejného žalobce uvědomí evropského inspektora ochrany údajů o kategoriích předávání podle odst. 1 písm. b).

3. Je-li předání osobních údajů založeno na odst. 1 písm. b), je zdokumentováno a příslušná dokumentace na požádání zpřístupněna evropskému inspektorovi ochrany údajů, přičemž obsahuje mimo jiné den a čas předání, informace o přijímajícím příslušném orgánu, důvody předání a předané osobní údaje.

Článek 43d

Výjimky pro specifické situace

1. Neexistuje-li rozhodnutí o odpovídající ochraně ani vhodné záruky podle článku 43c, může Úřad evropského veřejného žalobce předat osobní údaje do třetí země nebo mezinárodní organizaci pouze za podmínky, že předání je nezbytné:
- a) k ochraně životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby;
  - b) k ochraně oprávněných zájmů subjektu údajů;
  - c) k tomu, aby se zabránilo bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti v určitém členském státě nebo třetí zemi; nebo
  - d) v individuálních případech k výkonu úkolů Úřadu evropského veřejného žalobce, pokud Úřad evropského veřejného žalobce nerozhodne, že základní práva a svobody subjektu údajů převažují nad veřejným zájmem na předání.
2. Je-li předání osobních údajů založeno na odstavci 1, je zdokumentováno a příslušná dokumentace na požádání zpřístupněna evropskému inspektorovi ochrany údajů, přičemž obsahuje mimo jiné den a čas předání, jakož i informace o přijímajícím příslušném orgánu, o důvodech předání a o předaných osobních údajích.

Předání osobních údajů příjemcům usazeným ve třetích zemích

1. Odchylně od čl. 43a odst. 1 písm. b) a aniž jsou dotčeny jakékoliv mezinárodní dohody uvedené v odstavci 2 tohoto článku, Úřad evropského veřejného žalobce může v individuálních a zvláštních případech předat osobní údaje přímo příjemcům usazeným ve třetích zemích pouze tehdy, pokud je to v souladu s ostatními ustanoveními této kapitoly a jsou splněny všechny tyto podmínky:
  - a) předání je nezbytně nutné ke splnění jeho úkolů podle tohoto nařízení pro účely stanovené v čl. 37 odst. 1;
  - b) Úřad evropského veřejného žalobce rozhodne, že nad veřejným zájmem vyžadujícím předání v daném případě nepřevažují žádná základní práva a svobody dotčeného subjektu údajů;
  - c) Úřad evropského veřejného žalobce se domnívá, že předání orgánu příslušnému pro účely uvedené v čl. 37 odst. 1 ve třetí zemi je neefektivní nebo nevhodné, zejména proto, že je nelze učinit včas;
  - d) orgán příslušný pro účely uvedené v čl. 37 odst. 1 ve třetí zemi je bez zbytečného odkladu informován, ledaže to je neefektivní nebo nevhodné;
  - e) Úřad evropského veřejného žalobce informuje příjemce o konkrétním účelu nebo účelech, pro něž může osobní údaje zpracovat, pokud je takové zpracování nutné.
2. Mezinárodními dohodami uvedenými v odstavci 1 se rozumí jakékoliv platné dvoustranné nebo mnohostranné mezinárodní dohody mezi Unií a třetími zeměmi v oblasti justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce.
3. Je-li předání osobních údajů založeno na odstavci 1, je zdokumentováno a příslušná dokumentace na požádání zpřístupněna evropskému inspektorovi ochrany údajů, přičemž obsahuje mimo jiné den a čas předání, informace o přijímajícím příslušném orgánu, důvody předání a předané osobní údaje.

Dozor vykonávaný evropským inspektorem ochrany údajů

1. Evropský inspektor ochrany údajů je pověřen sledováním a zajišťováním toho, aby bylo uplatňováno toto nařízení související s ochranou základních práv a svobod fyzických osob v souvislosti se zpracováním operativních osobních údajů Úřadem evropského veřejného žalobce, a dále je pověřen poradenstvím pro Úřad evropského veřejného žalobce a subjekty údajů pro všechny otázky, které se týkají zpracování operativních osobních údajů. Za tímto účelem plní inspektor úkoly stanovené v odstavci 2 tohoto článku, vykonává pravomoci svěřené podle odstavce 3 tohoto článku a spolupracuje s vnitrostátními dozorovými úřady v souladu s článkem 45.
2. Evropský inspektor ochrany údajů má podle tohoto nařízení následující úkoly:
  - a) vyslechne a posoudí stížnosti a v přiměřené době sdělí subjektu údajů výsledky;
  - b) provádí vyšetřování buď z vlastního podnětu, nebo na základě stížnosti a v přiměřené době sdělí subjektu údajů výsledky;
  - c) kontroluje a zajišťuje uplatňování ustanovení tohoto nařízení o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováváním operativních osobních údajů Úřadem evropského veřejného žalobce;
  - d) buď z vlastního podnětu nebo v rámci konzultace poskytuje poradenství Úřadu evropského veřejného žalobce o všech otázkách, které se týkají zpracování operativních osobních údajů, zejména před vypracováním vnitřních pravidel v oblasti ochrany základních práv a svobod v souvislosti se zpracováním operativních osobních údajů.

3. Evropský inspektor ochrany údajů může podle tohoto nařízení:
- a) poskytovat poradenství subjektům údajů při výkonu jejich práv;
  - b) předložit věc Úřadu evropského veřejného žalobce v případě údajného porušení ustanovení upravujících zpracování operativních osobních údajů a případně podat návrhy na nápravu daného porušení a na zlepšení ochrany subjektů údajů;
  - c) konzultovat Úřad evropského veřejného žalobce v případech, kdy byly žádosti o výkon určitých práv týkajících se operativních osobních údajů zamítnuty v rozporu s články 37e až 37k;
  - d) postoupit věc Úřadu evropského veřejného žalobce;
  - e) nařídit Úřadu evropského veřejného žalobce, aby provedl opravu, omezení či výmaz operativních osobních údajů, které byly zpracovány Úřadem evropského veřejného žalobce v rozporu s ustanoveními upravujícími zpracování operativních osobních údajů a oznámení těchto kroků třetím osobám, jimž byly tyto údaje sděleny, pokud to nenarušuje vyšetřování a stíhání vedená Úřadem evropského veřejného žalobce;
  - f) předložit věc Soudnímu dvoru Evropské unie za podmínek, které stanoví Smlouva;
  - g) zasahovat do právních sporů předložených Soudnímu dvoru Evropské unie.
4. Evropský inspektor ochrany údajů má přístup k osobním údajům zpracovávaným Úřadem evropského veřejného žalobce a do jeho prostor v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů.
5. Evropský inspektor ochrany údajů vypracuje o činnostech dozoru Úřadu evropského veřejného žalobce výroční zprávu.

Článek 44d

Služební tajemství evropského inspektora ochrany údajů

Evropský inspektor ochrany údajů a jeho zaměstnanci jsou povinni během svého funkčního období a po jeho skončení dodržovat povinnost mlčenlivosti týkající se všech důvěrných informací, o nichž se dozvěděli během výkonu svých služebních povinností.

Článek 45

Spolupráce mezi evropským inspektorem ochrany údajů a vnitrostátními dozorovými úřady

1. Evropský inspektor ochrany údajů jedná v úzké spolupráci s vnitrostátními dozorovými úřady, pokud se jedná o konkrétní problematiku vyžadující účast na vnitrostátní úrovni, zejména pokud evropský inspektor ochrany údajů nebo vnitrostátní dozorový úřad zjistí velké nesrovnalosti mezi postupy členských států nebo zjistí potenciálně nezákonné předávání prostřednictvím komunikačních kanálů Úřadu evropského veřejného žalobce nebo v souvislosti s otázkami týkajícími se provádění a výkladu tohoto nařízení, nastolenými jedním nebo více vnitrostátními dozorovými úřady.
2. V případech podle odstavce 1 si mohou evropský inspektor ochrany údajů a vnitrostátní dozorové úřady, v jejichž působnosti je dohled nad ochranou údajů, – jedná-li každý v rozsahu své příslušné působnosti – podle potřeby vyměňovat relevantní informace, pomáhat si při výkonu auditů a kontrol, šetřit problémy související s výkladem či uplatňováním tohoto nařízení, studovat problémy vztahující se k výkonu nezávislého dohledu či k výkonu práv subjektů údajů, vypracovávat harmonizované návrhy společných řešení jakýchkoli problémů a podporovat informovanost o právech na ochranu údajů.
3. Evropský sbor pro ochranu osobních údajů zřízený nařízením (EU) č. 2016/679 plní rovněž úkoly stanovené v článku 51 směrnice (EU) 2016/680, pokud jde o záležitosti spadající do tohoto nařízení, zejména úkoly uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

Článek 46

Právo podat stížnost k evropskému inspektorovi ochrany údajů

1. Každý subjekt údajů má právo podat stížnost k evropskému inspektorovi ochrany údajů, jestliže se subjekt údajů domnívá, že zpracování operativních osobních údajů, které se daného subjektu údajů týkají, Úřadem evropského veřejného žalobce porušuje toto nařízení.
2. Evropský inspektor ochrany údajů informuje subjekt údajů o pokroku v řešení stížnosti a o jeho výsledku, jakož i o možnosti využít soudní ochranu podle článku 46a.

Článek 46a

Právo na soudní přezkum proti evropskému inspektorovi ochrany údajů

Proti rozhodnutím evropského inspektora ochrany údajů lze podat žalobu k Soudnímu dvoru Evropské unie.

[...]

KAPITOLA VII
FINANČNÍ USTANOVENÍ A USTANOVENÍ O ZAMĚŠTNANCÍCH
ODDÍL 1
FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 48

Účastníci finančních operací

1. Evropský nejvyšší žalobce odpovídá za přípravu rozhodnutí o sestavení rozpočtu a jejich předložení kolegiu k přijetí.
2. Správní ředitel jako schvalující osoba odpovídá za plnění rozpočtu Úřadu evropského veřejného žalobce.

Článek 49

Rozpočet

1. Evropský nejvyšší žalobce připraví na základě návrhu vypracovaného správním ředitelem odhady všech příjmů a výdajů Úřadu evropského veřejného žalobce pro každý rozpočtový rok, který odpovídá kalendářnímu roku. Tyto odhady budou uvedeny v rozpočtu Úřadu evropského veřejného žalobce.
2. Pokud jde o příjmy a výdaje, je rozpočet Úřadu evropského veřejného žalobce vyvážený.
3. Aniž by tím byly dotčeny jiné zdroje, příjmy Úřadu evropského veřejného žalobce zahrnují:
  - a) příspěvek Unie zapsaný v souhrnném rozpočtu Unie;
  - b) poplatky za publikace a veškeré služby, které Úřad evropského veřejného žalobce poskytuje.
4. Výdaje Úřadu evropského veřejného žalobce zahrnují odměny evropského nejvyššího žalobce, evropských žalobců, evropských pověřených žalobců, správního ředitele a pracovníků Úřadu evropského veřejného žalobce, správní náklady, náklady na infrastrukturu a operační výdaje.

5. Pokud evropští pověřeni žalobci jednájí v rámci úkolů Úřadu evropského veřejného žalobce, považují se příslušné výdaje evropských pověřených žalobců v průběhu těchto činností za operační výdaje Úřadu evropského veřejného žalobce.

Operační výdaje Úřadu evropského veřejného žalobce v zásadě nezahrnují náklady spojené s vyšetřovacími opatřeními prováděnými příslušnými vnitrostátními orgány nebo náklady na právní pomoc. V rámci rozpočtu úřadu však tyto výdaje zahrnují některé náklady spojené s vyšetřováním a trestním stíháním podle odstavce 5a.

Operační výdaje rovněž zahrnují vytvoření systému správy případů, odbornou přípravu, mise a překlady nezbytné pro vnitřní fungování Úřadu evropského veřejného žalobce, jako jsou překlady pro stálou komoru.

- 5a. Je-li jménem úřadu prováděno mimořádně nákladné vyšetřovací opatření, evropští pověřeni žalobci mohou, na odůvodněnou žádost příslušných vnitrostátních orgánů nebo ze své vlastní iniciativy, konzultovat stálou komoru ohledně toho, zda by náklady spojené s vyšetřovacím opatřením mohly být částečně nesený Úřadem evropského veřejného žalobce. Takové konzultace nezpozdí vyšetřování.

Stálá komora pak může, po konzultaci se správním ředitelem a na základě přiměřenosti tohoto opatření provedeného za zvláštních okolností a s výjimečnými náklady, které přináší, rozhodnout o vyhovění žádosti nebo jejím zamítnutí, v souladu s pravidly pro posouzení těchto kritérií stanovenými v jednacím řádu. Správní ředitel pak rozhodne o výši příspěvku, který má být udělen, na základě dostupných finančních zdrojů. Správní ředitel o rozhodnutí o výši částky neprodleně informuje evropského pověřeného žalobce, který případ projednává.

Článek 50

Sestavování rozpočtu

1. Evropský nejvyšší žalobce připraví každý rok na základě návrhu vypracovaného správním ředitelem předběžný návrh odhadů příjmů a výdajů Úřadu evropského veřejného žalobce pro následující rozpočtový rok. Evropský nejvyšší žalobce předkládá předběžný návrh odhadů k přijetí kolegiu.
2. Předběžný návrh odhadů příjmů a výdajů Úřadu evropského veřejného žalobce je předán Komisi nejpozději do 31. ledna každého roku. Jeho konečnou verzi obsahující návrh plánu pracovních míst předá Úřad evropského veřejného žalobce Komisi nejpozději do 31. března každého roku.
3. Komise předá výkaz odhadů Evropskému parlamentu a Radě (rozpočtový orgán) spolu s návrhem souhrnného rozpočtu Unie.
4. Na základě tohoto výkazu odhadů zapíše Komise do návrhu souhrnného rozpočtu Unie odhady, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a výši příspěvku ze souhrnného rozpočtu, které předloží rozpočtovému orgánu v souladu s články 313 a 314 Smlouvy.
5. Rozpočtový orgán schvaluje prostředky na příspěvek ze souhrnného rozpočtu Unie Úřadu evropského veřejného žalobce.
6. Rozpočtový orgán přijme plán pracovních míst Úřadu evropského veřejného žalobce.
7. Kolegium přijme rozpočet Úřadu evropského veřejného žalobce na návrh evropského nejvyššího žalobce. Stává se konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Unie. V případě potřeby se upraví stejným postupem jako při přijímání původního rozpočtu.
8. Na jakékoliv projekty v oblasti nemovitostí, které zřejmě budou mít významný dopad na rozpočet Úřadu evropského veřejného žalobce, se vztahuje článek 88 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013.

Článek 51

Plnění rozpočtu

1. Správní ředitel podle článku 48 jednající jako schvalující osoba Úřadu evropského veřejného žalobce plní rozpočet v rámci své odpovědnosti a v mezích schválených v rozpočtu.
2. Správní ředitel každoročně předkládá rozpočtovému orgánu všechny důležité informace o výsledku veškerých hodnotících postupů.

Článek 52

Předkládání účetních závěrek a absolutorium

1. [...]
2. Do 1. března následujícího rozpočtového roku předá účetní Úřadu evropského veřejného žalobce účetnímu Komise a Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku.
3. Do 31. března následujícího rozpočtového roku předá Úřad evropského veřejného žalobce Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru zprávu o rozpočtovém a finančním řízení.
4. Do 31. března následujícího rozpočtového roku předá účetní Komise Účetnímu dvoru předběžnou účetní závěrku Úřadu evropského veřejného žalobce konsolidovanou s účetní závěrkou Komise.
5. V souladu s čl. 148 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 předloží Účetní dvůr nejpozději do 1. července následujícího roku své připomínky k předběžným účetním závěrkám Úřadu evropského veřejného žalobce.
6. Po obdržení připomínek Účetního dvora k předběžné účetní závěrce Úřadu evropského veřejného žalobce podle článku 148 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 vypracuje účetní Úřad evropského veřejného žalobce na vlastní odpovědnost jeho konečnou účetní závěrku a předá ji kolegiu k vyjádření.

7. Do 1. července následujícího rozpočtového roku předá účetní Úřadu evropského veřejného žalobce konečnou účetní závěrku Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru společně se stanoviskem kolegia.
8. Konečná účetní závěrka Úřadu evropského veřejného žalobce se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie do 15. listopadu roku následujícího po každém rozpočtovém roce.
9. Správní ředitel předá Účetnímu dvoru odpověď na připomínky nejpozději do 30. září každého následujícího rozpočtového roku. Správní ředitel odpověď předá také Komisi.
10. Správní ředitel poskytne Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro řádný průběh udělení absolutoria za daný rozpočtový rok v souladu s čl. 109 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013¹⁹.
11. Na základě doporučení Rady přijatého kvalifikovanou většinou udělí Evropský parlament do 15. května roku N + 2 správnímu řediteli absolutorium za plnění rozpočtu rozpočtového roku N.

Článek 53

Finanční pravidla

Evropský nejvyšší žalobce vypracuje na základě návrhu předloženého správním ředitelem návrh finančních pravidel platných pro Úřad evropského veřejného žalobce. Tato pravidla přijme kolegium po konzultaci s Komisí. Tato finanční pravidla se mohou odchýlit od pravidel uvedených v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013, pouze pokud je takové odchýlení zvláště vyžadováno pro provoz Úřadu evropského veřejného žalobce a s předchozím souhlasem Komise.

---

¹⁹ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1271/2013 ze dne 30. září 2013 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 208 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 328, 7.12.2013, s. 42).

ODDÍL 2 USTANOVENÍ O ZAMĚSTNANCÍCH

Článek 54

Obecná ustanovení

1. Nestanoví-li toto nařízení jinak, vztahují se na evropského nejvyššího žalobce, evropské žalobce, evropské pověřené žalobce, správní ředitele a zaměstnance Úřadu evropského veřejného žalobce služební řád Evropské unie, pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropské unie a pravidla přijatá na základě dohody mezi orgány Evropské unie k provedení tohoto služebního a pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

Evropský nejvyšší žalobce a evropští žalobci jsou zaměstnáni jako dočasní zaměstnanci Úřadu evropského veřejného žalobce podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu.
- 1a. Zaměstnanci Úřadu evropského veřejného žalobce se přijímají podle pravidel a předpisů platných pro úředníky a ostatní zaměstnance Evropské unie.
2. Pravomoci, které služební řád a pracovní řád ostatních zaměstnanců k uzavírání pracovních smluv svěřují orgánu oprávněnému ke jmenování vykonává kolegium. Kolegium může tyto pravomoci, pokud jde o zaměstnance Úřadu evropského veřejného žalobce, přenést na správního ředitele. Přenesení pravomoci uvedené v tomto odstavci se netýká evropského nejvyššího žalobce, evropských žalobců, evropských pověřených žalobců nebo správního ředitele.
3. Kolegium přijímá vhodná prováděcí pravidla ke služebnímu řádu a pracovnímu řádu ostatních zaměstnanců v souladu s článkem 110 služebního řádu. Kolegium rovněž přijímá programování lidských zdrojů, které tvoří součást programového dokumentu.
4. Na Úřad evropského veřejného žalobce a jeho zaměstnance se vztahuje Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie.

5. Evropští pověřeni žalobci jsou přijímáni jako zvláštní poradci v souladu s články 5, 123 a 124 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie. Příslušné vnitrostátní orgány usnadní výkon funkce evropských pověřených žalobců podle tohoto nařízení a zdrží se jakéhokoli jednání nebo postupů, které by mohly nepříznivě ovlivnit jejich kariéru a postavení ve vnitrostátním systému trestního stíhání. Příslušné vnitrostátní orgány poskytnou evropským pověřeným žalobcům především zdroje a zařízení nezbytná k výkonu jejich funkce podle tohoto nařízení a zajistí jejich plnou integraci do vnitrostátních útvarů pověřených trestním stíháním. Rovněž se zajistí, aby byla k dispozici odpovídající ujednání tak, aby byla zachována práva evropských pověřených žalobců týkající se sociálního zabezpečení, důchodu a pojistného krytí podle vnitrostátního systému. Také se zajistí, že celková odměna evropských pověřených žalobců není nižší, než by byla v případě, že by zůstali pouze vnitrostátními žalobci. Odpovědnost za všeobecné pracovní podmínky a pracovní prostředí evropských pověřených žalobců ponесou příslušné vnitrostátní justiční orgány.
- 5a. Evropským žalobcům a evropským pověřeným žalobcům nejsou při výkonu jejich pravomocí souvisejících s vyšetřováním a stíháním vydávány žádné jiné příkazy, pokyny ani instrukce než ty, které jsou výslovně stanoveny v tomto nařízení, jak je uvedeno v článku 6.

Článek 54a

Dočasní zaměstnanci a smluvní zaměstnanci

1. Dočasným zaměstnancům zaměstnaným podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Unie v rámci orgánů, institucí nebo agentur Unie, kteří byli přijati úřadem do [30. června 2020], je nabídnuta pracovní smlouva podle čl. 2 písm. f) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Unie vzhledem k tomu, že v ostatních ohledech se smluvní podmínky nemění, aniž je dotčena nutnost plnit povinnosti vyplývající z pracovního řádu ostatních zaměstnanců Unie. U těchto dočasných zaměstnanců se má za to, že byli po celou dobu trvání svého pracovního závazku zařazeni v úřadu.
2. Smluvním zaměstnancům zaměstnaným podle článku 3a nebo článku 3b pracovního řádu ostatních zaměstnanců Unie v rámci orgánů Unie, kteří byli přijati úřadem do [30. června 2020], je nabídnuta pracovní smlouva podle článku 3a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Unie vzhledem k tomu, že v ostatních ohledech se smluvní podmínky nemění. U těchto smluvních zaměstnanců se má za to, že byli po celou dobu trvání svého pracovního závazku zařazeni v úřadu.
3. Dočasným zaměstnancům zaměstnaným podle čl. 2 písm. f) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Unie a smluvním zaměstnancům zaměstnaným podle článku 3a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Unie v institucích nebo agenturách Unie, kteří byli přijati úřadem do [30. června 2020], je nabídnuta pracovní smlouva za stejných podmínek. U těchto zaměstnanců se má za to, že byli po celou dobu trvání svého pracovního závazku zařazeni v úřadu.

Článek 55

Vyslaní národní odborníci a další pracovníci

1. Úřad evropského veřejného žalobce může vedle svých vlastních zaměstnanců využívat služeb vyslaných národních odborníků a dalších osob, které má k dispozici, avšak které nezaměstnává. Vyslaní národní odborníci podléhají při výkonu úkolů souvisejících s funkcí Úřadu evropského veřejného žalobce pravomoci evropského nejvyššího žalobce.
2. Kolegium přijme rozhodnutí, kterým se stanoví pravidla pro vysílání národních odborníků nebo jiných osob, které má úřad k dispozici, avšak které nezaměstnává, do Úřadu evropského veřejného žalobce.

KAPITOLA VIII

USTANOVENÍ O VZTAZÍCH ÚŘADU EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO

ŽALOBCE A JEHO PARTNERŮ

ODDÍL 1

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 56

Společná ustanovení

1. Pokud je to nutné pro plnění jeho úkolů, může Úřad evropského veřejného žalobce navázat a udržovat pracovní vztahy s orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie v souladu s jejich příslušnými cíli a s orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi.
2. Pokud je to důležité pro plnění jeho úkolů, může si Úřad evropského veřejného žalobce v souladu s článkem 67 přímo vyměňovat veškeré informace se subjekty uvedenými v odstavci 1 tohoto článku, nestanoví-li toto nařízení jinak.
- 2a. Pro účely stanovené v odstavcích 1 a 2 může Úřad evropského veřejného žalobce uzavírat pracovní ujednání se subjekty uvedenými v odstavci 1. Tato pracovní ujednání jsou technické nebo operativní povahy a jsou zaměřena zejména na usnadnění spolupráce a výměny informací mezi stranami těchto ujednání. Pracovní ujednání nesmí tvořit základ umožňující výměnu osobních údajů, ani nesmí mít právně závazné účinky pro Unii ani pro její členské státy.

Vztahy s Eurojustem

1. Úřad evropského veřejného žalobce naváže a udržuje úzký vztah s Eurojustem založený na vzájemné spolupráci v rámci jejich příslušných pravomocí a na rozvoji operativních, správních a řídicích vazeb mezi nimi, jak je uvedeno níže. Za tímto účelem se evropský nejvyšší žalobce a předseda Eurojustu pravidelně setkávají a projednávají problematiku společného zájmu.
2. V operativních záležitostech může Úřad evropského veřejného žalobce do své činnosti týkající se přeshraničních případů Eurojust zapojit následujícími způsoby:
  - a) sdílením informací o svém vyšetřování, včetně osobních údajů, v souladu s příslušnými ustanoveními tohoto nařízení;
  - b) vyzváním Eurojustu nebo jeho příslušných národních členů, aby poskytovali podporu při předávání jeho rozhodnutí či žádostí o vzájemnou právní pomoc a jejich vykonávání v členských státech Eurojustu, které se nepodílely na zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, nebo ve třetích zemích.
3. Úřad evropského veřejného žalobce má na základě systému výskyt shody/bez výskytu shody nepřímý přístup k informacím v systému řízení případů Eurojustu. Kdykoliv je nalezena shoda mezi údaji zadanými do systému správy případů Úřadem evropského veřejného žalobce a údaji v držení Eurojustu, bude tato skutečnost sdělena jak Eurojustu, tak Úřadu evropského veřejného žalobce a rovněž členskému státu, který tyto údaje Eurojustu poskytl.
5. Úřad evropského veřejného žalobce se může spoléhat na administrativní podporu a zdroje Eurojustu. Za tímto účelem může Eurojust poskytovat Úřadu evropského veřejného žalobce služby společného zájmu. Příslušné podrobnosti jsou stanoveny ujednáním.

Vztahy s úřadem OLAF

1. Úřad evropského veřejného žalobce naváže a udržuje úzký vztah s úřadem OLAF založený na vzájemné spolupráci v rámci jejich příslušných pravomocí a na výměně informací. Vztah se zaměří zejména na zajištění využívání všech dostupných prostředků pro ochranu finančních zájmů Unie prostřednictvím doplňkovosti a podpory poskytované úřadem OLAF Úřadu evropského veřejného žalobce.
2. Aniž jsou dotčena opatření stanovená v odstavci 3, pokud Úřad evropského veřejného žalobce vede trestní vyšetřování v souladu s tímto nařízením, úřad OLAF nezahájí žádné souběžné správní vyšetřování týchž skutečností.
3. V průběhu vyšetřování vedeného Úřadem evropského veřejného žalobce může tento úřad požádat úřad OLAF, aby v souladu se svým mandátem podporoval nebo doplňoval jeho činnosti zejména tím, že:
  - a) poskytuje informace, analýzy (včetně forenzních analýz), odborné znalosti a operativní podporu;
  - b) usnadňuje koordinaci zvláštních opatření příslušných vnitrostátních správních orgánů a institucí EU;
  - c) provádí správní vyšetřování.
4. Úřad evropského veřejného žalobce může poskytnout úřadu OLAF příslušné informace o případech, jež se rozhodl nevyšetřovat nebo jež zamítl, s cílem umožnit úřadu OLAF, aby zvážil vhodná správní opatření v souladu s jeho mandátem.

5. Úřad evropského veřejného žalobce má na základě systému výskyt shody/bez výskytu shody nepřímý přístup k informacím v systému správy případů úřadu OLAF. Kdykoliv je nalezena shoda mezi údaji zadanými do systému správy případů Úřadem evropského veřejného žalobce a údaji v držení úřadu OLAF, bude tato skutečnost sdělena jak úřadu OLAF, tak Úřadu evropského veřejného žalobce.

Článek 58

Vztahy s Europolem

1. Úřad evropského veřejného žalobce naváže a udržuje úzký vztah s Europolem. Za tímto účelem uzavřou obě strany pracovní ujednání stanovující způsoby jejich spolupráce.
2. Pokud je to pro účely jeho vyšetřování nezbytné, má Úřad evropského veřejného žalobce na základě vlastní žádosti možnost získat veškeré související informace v držení Europolu týkající se trestného činu spadajícího do jeho působnosti a může rovněž Europol požádat o analytickou podporu konkrétního vyšetřování, které Úřad evropského veřejného žalobce provádí.

Článek 58a

Vztahy s dalšími orgány, institucemi a jinými subjekty Unie

1. Úřad evropského veřejného žalobce naváže a udržuje vztah spolupráce s Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Unie. Za tímto účelem uzavřou obě strany dohodu stanovující způsoby jejich spolupráce.

2. Aniž je dotčen řádný průběh a důvěrnost jeho vyšetřování, poskytne Úřad evropského veřejného žalobce neprodleně dotyčným orgánům, institucím nebo jinému subjektu Unie a jiným dotčeným obětem dostatečné informace k tomu, aby mohly přijmout vhodná opatření, zejména:
  - a) správní opatření, jako jsou preventivní opatření k ochraně finančních zájmů Unie. Úřad může orgánům, institucím, agenturám nebo jinému subjektu Unie doporučit konkrétní opatření;
  - b) vystupovat jako účastník řízení;
  - c) pro účely správního vymáhání dlužných částek do rozpočtu Unie nebo disciplinárního opatření.

Článek 59

Vztahy se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi

1. Pracovní ujednání uvedená v čl. 56 odst. 2a s orgány třetích zemí a mezinárodními organizacemi se mohou týkat především výměny strategických informací a vysílání styčných úředníků do Úřadu evropského veřejného žalobce.
2. Úřad evropského veřejného žalobce může po dohodě s příslušnými dotčenými orgány určit kontaktní místa ve třetích zemích s cílem usnadnit vzájemnou spolupráci v souladu s operativními potřebami evropského veřejného žalobce.
3. Mezinárodní dohody, které Unie uzavřela s jednou nebo několika třetími zeměmi nebo k nimž přistoupila v souladu s článkem 218 Smlouvy a které se týkají oblastí spadajících do působnosti Úřadu evropského veřejného žalobce, jako jsou mezinárodní dohody o spolupráci v trestních věcech mezi Úřadem evropského veřejného žalobce a těmito třetími zeměmi, jsou pro tento úřad závazné.

4. Pokud neexistuje dohoda podle odstavce 3, musí členské státy, umožňují-li to příslušná mnohostranná mezinárodní dohoda a s výhradou přijetí třetí zemí, uznat a případně oznámit Úřad evropského veřejného žalobce jako orgán příslušný pro účely provádění mnohostranných mezinárodních dohod o právní pomoci v trestních věcech jimi uzavřených, a to i změnou těchto dohod, pokud je to nezbytné a možné.

Členské státy mohou rovněž oznámit, že Úřad evropského veřejného žalobce je orgánem příslušným pro účely provádění jiných mezinárodních dohod o právní pomoci v trestních věcech jimi uzavřených, a to i změnou těchto dohod.

5. Pokud neexistuje dohoda podle odstavce 3 nebo uznání podle odstavce 4, může evropský pověřený žalobce, který případ projednává, využít v souladu s čl. 12 odst. 1 pravomoci vnitrostátního žalobce svého členského státu a požádat orgány třetích zemí o právní pomoc v trestních věcech, a to na základě mezinárodních dohod uzavřených tímto členským státem nebo platných vnitrostátních právních předpisů a případně i prostřednictvím příslušných vnitrostátních orgánů. V takovém případě evropský pověřený žalobce informuje orgány třetích zemí, a případně usiluje o získání jejich souhlasu, že důkazy shromážděné na tomto základě budou použity Úřadem evropského veřejného žalobce pro účely tohoto nařízení. V každém případě bude třetí země řádně informována, že konečným příjemcem odpovědi na žádost je Úřad evropského veřejného žalobce.

Pokud Úřad evropského veřejného žalobce nemůže vykonávat své funkce na základě příslušné mezinárodní dohody uvedené v odstavci 3 nebo 4, může Úřad evropského veřejného žalobce rovněž požádat o právní pomoc v trestních věcech orgány třetích zemí v konkrétním případě a v mezích jeho věcné působnosti. Úřad evropského veřejného žalobce dodrží podmínky, které mohou být těmito orgány stanoveny ohledně používání informací poskytnutých na tomto základě.

6. S výhradou jiných ustanovení tohoto nařízení může Úřad evropského žalobce na požádání poskytnout příslušným orgánům třetích zemí nebo mezinárodním organizacím pro účely vyšetřování nebo pro použití jako důkaz v trestním vyšetřování informace nebo důkazy, které jsou již v držení Úřadu evropského veřejného žalobce. Po konzultaci stálé komory rozhodne evropský pověřený žalobce, který případ projednává, o každém takovém předání informací nebo důkazů v souladu s vnitrostátními právními předpisy svého členského státu a s tímto nařízením.
7. Pokud je nezbytné požádat o vydání osoby, může evropský pověřený žalobce, který případ projednává, požádat příslušný orgán svého členského státu, aby vydal žádost o vydání v souladu s platnými smlouvami nebo vnitrostátními právními předpisy.

Článek 59a

Vztahy s členskými státy, pro které není toto nařízení závazné

1. Pracovní ujednání podle čl. 56 odst. 2a uzavíraná s orgány členských států, pro které není toto nařízení závazné, se mohou týkat především výměny strategických informací a vysílání styčných úředníků do Úřadu evropského veřejného žalobce.
2. Úřad evropského veřejného žalobce může po dohodě s příslušnými dotčenými orgány určit kontaktní místa v členských státech, pro které není toto nařízení závazné, s cílem usnadnit spolupráci v souladu s potřebami Úřadu evropského veřejného žalobce.

[...]

KAPITOLA IX

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 62

Právní postavení a provozní podmínky

1. V každém členském státě má Úřad evropského veřejného žalobce způsobilost k právním úkonům, kterou vnitrostátní právní předpisy přiznávají právnickým osobám.
2. Nezbytná ujednání týkající se prostor poskytnutých Úřadu evropského veřejného žalobce a zařízení zajištěných hostitelským členským státem jsou společně s konkrétními pravidly platnými v daném členském státě pro členy kolegia, správního ředitele a zaměstnance Úřadu evropského veřejného žalobce a jejich rodinné příslušníky stanovena v dohodě o sídle, již Úřad evropského veřejného žalobce uzavře s hostitelským členským státem nejpozději 2 roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 63

Jazykový režim

1. Na akty podle článků 16 a 72 se vztahuje nařízení Rady č. 1/58²⁰.
- 1a. O interním jazykovém režimu Úřadu evropského veřejného žalobce rozhodne dvoutřetinovou většinou hlasů svých členů kolegium.
2. Překladatelské služby potřebné pro administrativní fungování Úřadu evropského veřejného žalobce na ústřední úrovni zajišťuje Překladatelské středisko pro instituce Evropské unie, pokud naléhavost věci nevyžaduje jiné řešení. O způsobu překládání pro účely vyšetřování rozhodnou v souladu s platným vnitrostátním právem evropské pověřené žalobci.

---

²⁰ Nařízení Rady EHS č. 1 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385).

Důvěrnost a profesní tajemství

1. Členové kolegia, správní ředitel a zaměstnanci Úřadu evropského veřejného žalobce, vyslaní národní odborníci a další osoby, které má úřad k dispozici, avšak které nezaměstnává, a evropští pověřeni žalobci jsou vázáni povinnostmi dodržovat důvěrnost všech informací v držení Úřadu evropského veřejného žalobce, a to v souladu s právními předpisy Unie.
2. Jakákoli jiná osoba podílející se na výkonu funkcí Úřadu evropského veřejného žalobce nebo napomáhající tomuto výkonu funkcí na vnitrostátní úrovni je vázána povinnostmi dodržovat důvěrnost podle platných vnitrostátních právních předpisů.
3. Povinnost zachovávat důvěrnost údajů platí i po skončení funkce nebo zaměstnání a po ukončení činnosti osob uvedených v odstavcích 1 a 2.
4. Povinnost dodržovat důvěrnost v souladu s platnými vnitrostátními či unijními předpisy se vztahuje na všechny informace, které Úřad evropského veřejného žalobce získá, pokud již tyto informace nebyly zákonně zveřejněny.
5. Vyšetřování prováděná v rámci pravomoci Úřadu evropského veřejného žalobce jsou chráněna pravidly o služebním tajemství podle platných právních předpisů Unie. Jakákoli osoba podílející se na výkonu funkcí Úřadu evropského veřejného žalobce nebo napomáhající tomuto výkonu funkcí je povinna dodržovat služební tajemství podle platných vnitrostátních právních předpisů.

Článek 65

Transparentnost

1. Nařízení (ES) č. 1049/2001 se vztahuje na jiné dokumenty než spisy, včetně zobrazení těchto spisů v elektronické podobě, uchovávané v souladu s článkem 36c tohoto nařízení.
2. Do šesti měsíců ode dne jeho zřízení vypracuje evropský nejvyšší žalobce prováděcí pravidla k tomuto ustanovení za účelem jejich přijetí kolegiem.
3. Proti rozhodnutím přijatým Úřadem evropského veřejného žalobce podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 lze podat stížnost k evropskému veřejnému ochránci práv podle podmínek článku 228 Smlouvy nebo žalobu k Soudnímu dvoru Evropské unie podle podmínek článku 263 Smlouvy.

Úřad OLAF a Evropský účetní dvůr

1. Pro usnadnění boje proti podvodům, korupci a jiným protiprávním činnostem podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2013²¹ přistoupí Úřad evropského veřejného žalobce do šesti měsíců ode dne použitelnosti tohoto nařízení k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)²² a přijme vhodná ustanovení vztahující se na evropského nejvyššího žalobce, evropské žalobce, správního ředitele a zaměstnance Úřadu evropského veřejného žalobce, vyslané národní odborníky a další osoby, které má úřad k dispozici, avšak které nezaměstnává, a evropské pověřené žalobce podle vzoru stanoveného v příloze k uvedené dohodě.
2. Evropský účetní dvůr má pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů i inspekce na místě audit u všech dodavatelů a subdodavatelů, kteří od Úřadu evropského veřejného žalobce obdrželi finanční prostředky Unie.
3. Úřad OLAF může provádět vyšetřování, včetně kontrol a inspekcí na místě, v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení (ES) č. 883/2013 a nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96²³ s cílem zjistit, zda došlo k nesrovnalostem poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie v souvislosti s výdaji financovanými Úřadem evropského veřejného žalobce.

---

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

²² Interinstitucionální dohoda ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15).

²³ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 3, pracovní ujednání s institucemi Unie, orgány třetích zemí a s mezinárodními organizacemi, musí smlouvy Úřadu evropského veřejného žalobce obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Evropský účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování dle jejich příslušné působnosti.

Článek 67

Předpisy týkající se ochrany citlivých neutajovaných a utajovaných informací

1. Úřad evropského veřejného žalobce vypracuje vnitřní pravidla na ochranu citlivých neutajovaných informací, včetně vytváření a zpracovávání takových informací Úřadem evropského veřejného žalobce.
2. Úřad evropského veřejného žalobce vypracuje vnitřní pravidla na ochranu utajovaných informací EU, která budou v souladu s rozhodnutím Rady 2013/488/EU²⁴, s cílem zajistit rovnocennou úroveň ochrany těchto informací.

Článek 68

Správní šetření

Správní činnosti Úřadu evropského veřejného žalobce podléhají šetření evropského veřejného ochránce práv v souladu s článkem 228 Smlouvy.

Článek 69

Obecný režim odpovědnosti

1. Smluvní odpovědnost Úřadu evropského veřejného žalobce se řídí právem rozhodným pro danou smlouvu.
2. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat na základě jakékoliv rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené Úřadem evropského veřejného žalobce.

---

²⁴ Rozhodnutí Rady 2013/488/EU ze dne 23. září 2013 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 274, 15.10.2013, s. 1).

3. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí Úřad evropského veřejného žalobce v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států a nezávisle na jakékoliv odpovědnosti podle článku 47 veškerou újmu způsobenou Úřadem evropského veřejného žalobce nebo jeho zaměstnanci při výkonu jejich povinností, pokud ji jim lze přisoudit.
4. Odstavec 3 se rovněž použije na újmu, která byla způsobena zaviněním evropského pověřeného žalobce při výkonu jeho povinností.
5. Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat spory o náhradu újmy podle odstavce 3.
6. Vnitrostátní soudy členských států příslušné k projednávání sporů týkajících se smluvní odpovědnosti Úřadu evropského veřejného žalobce podle tohoto článku se určují podle nařízení Rady (ES) č. 44/2001²⁵.
7. Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči Úřadu evropského veřejného žalobce se řídí platnými ustanoveními služebního řádu nebo pracovního řádu.

[...]

---

²⁵ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, 16.1.2001, s. 1).

Článek 72

Prováděcí pravidla a programové dokumenty

Kolegium na návrh evropského nejvyššího žalobce přijímá zejména:

- a) každoročně programový dokument obsahující roční a víceleté programování Úřadu evropského veřejného žalobce;
- b) strategii boje proti podvodům, která je úměrná rizikům podvodu vzhledem k poměru nákladů a přínosů prováděných opatření;
- c) pravidla týkající se podmínek zaměstnání, odborné nedostatečnosti, kritérií výkonnosti, práv a povinností evropských pověřených žalobců, včetně pravidel pro předcházení střetům zájmů a jejich řešení;
- f) podrobná pravidla týkající se uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001 při své činnosti;
- g) prováděcí pravidla podle čl. 24 odst. 8 nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 72a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 37 odst. 1b se Komisi svěřuje na dobu neurčitou od (*datum vstupu základního legislativního aktu v platnost*).
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 37 odst. 1b kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 37 odst. 1b vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Tato lhůta se z podnětu Evropského parlamentu a Rady prodlužuje o 2 měsíce.

Článek 72b

Postup pro naléhavé případy

1. Akty v přenesené pravomoci přijaté podle tohoto článku vstupují v platnost bezodkladně a jsou použitelné, pokud proti nim není vyslovena námitka v souladu s odstavcem 2. V oznámení aktu v přenesené pravomoci Evropskému parlamentu a Radě se uvedou důvody použití postupu pro naléhavé případy.
2. Evropský parlament nebo Rada mohou proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námitky postupem uvedeným v čl. a odst. 5. V takovém případě Komise tento akt zruší okamžitě poté, co jí Evropský parlament nebo Rada oznámí rozhodnutí o vyslovení námitek.

Článek 73

Oznámení

Každý členský stát určí orgány příslušné pro účely provádění tohoto nařízení. Informace o určených orgánech a o případných následných změnách se současně oznámí evropskému nejvyššímu žalobci, Radě a Komisi. Členské státy rovněž oznámí Úřadu evropského veřejného žalobce rozsáhlý seznam vnitrostátních ustanovení trestního práva hmotného pro trestné činy definované ve směrnici 2017/xx/EU a jiných příslušných vnitrostátních právních předpisech. Úřad evropského veřejného žalobce zajistí, aby informace získané prostřednictvím těchto seznamů byly zveřejněny. Členské státy, které mají v souladu s čl. 25 odst. 1b v úmyslu omezit uplatňování čl. 25 odst. 1 písm. e) a f) na určité závažné trestné činy, oznámí seznam těchto trestných činů Úřadu evropského veřejného žalobce.

Článek 73a

Přezkum pravidel týkajících se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů Úřadem evropského veřejného žalobce

V souvislosti s přizpůsobením nařízení (ES) č. 45/2001 v souladu s čl. 2 odst. 3 a článkem 98 nařízení (EU) 2016/679 přezkoumá Komise ustanovení týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů Úřadem evropského veřejného žalobce stanovená tímto nařízením. Komise případně předloží legislativní návrh na změnu nebo zrušení těchto ustanovení.

Článek 74

Ustanovení o přezkumu

1. Do pěti let od začátku používání tohoto nařízení a poté každých pět let zadá Komise hodnocení a předloží hodnotící zprávu o provádění a dopadu tohoto nařízení a také o účinnosti a účelnosti Úřadu evropského veřejného žalobce a jeho pracovních postupů. Komise předá hodnotící zprávu společně se svými závěry Evropskému parlamentu a Radě, jakož i vnitrostátním parlamentům. Zjištění vyplývající z hodnocení se zveřejňuje.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrhy, pokud dojde k závěru, že jsou nezbytná další nebo podrobnější pravidla pro zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, jeho funkce či postup vztahující se na jeho činnost.

Článek 75

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Úřad evropského veřejného žalobce vykonává svou pravomoc ve vztahu ke všem trestným činům, které spadají do jeho působnosti a jsou spáchány po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

Úřad evropského veřejného žalobce převezme úkoly v rámci vyšetřování a trestního stíhání, které mu toto nařízení ukládá, a to dnem stanoveným v rozhodnutí Komise na návrh evropského nejvyššího žalobce po zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce. Rozhodnutí Komise se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Den stanovený Komisí nesmí být dříve než [X] let po vstupu tohoto nařízení v platnost a ne dříve než den provedení směrnice o boji proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.
